

Yêu Không Hoán Đổi

Contents

Yêu Không Hoán Đổi	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	7
4. Chương 4	10
5. Chương 5	13
6. Chương 6	16
7. Chương 7	19
8. Chương 8	22
9. Chương 9	25
10. Chương 10	27
11. Chương 11	30
12. Chương 12	33
13. Chương 13	36
14. Chương 14	39
15. Chương 15	42
16. Chương 16: Warning Ya	45
17. Chương 17	47
18. Chương 18	50
19. Chương 19	53
20. Chương 20	55
21. Chương 21	60
22. Chương 22	64

Yêu Không Hoán Đổi

Giới thiệu

Thể loại: Hồn hợp – Humor, RomanceDisclaimer: DBSK is not minePairing: YunJaeShim Yunho vốn là con nhà nghèo, c

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/yeu-khong-hoan-doi>

1. Chương 1

Cạch – tiếng cạch cửa gỗ nặng nề được kéo dài theo những tiếng giày gỗ nhíp dưới sàn nhà để rồi chỉ còn tiếng bước chân trần lẻ loi bước vào,mỗi lúc một gần.

Căn phòng tối mịt dường như có chủ ý,ko cần quan sát chi tiết cũng cũng rõ đây là một cái phòng ngủ thượng hạng.Dĩ nhiên là có giường cái quan trọng ko thể thiếu.

Tách – âm thanh nhỏ khiến bước chân trần dừng lại đảo mắt tìm. Ánh đèn vàng hắt hiu ngay đầu giường, sợi dây dài vẫn đang đung đưa phía dưới. Giờ thì đã rõ âm thanh vừa rồi chỉ là tiếng giạt dây đèn. Không rõ ràng nhưng có thể nhận biết sự có mặt của người thứ 2 trong căn phòng rộng lớn này, ánh đèn hắt một đường dài xuống sàn nhà, đôi giày da màu nâu sẫm sang trọng khẽ đu đưa theo nhịp chân của vị chủ nhân của nó. Có lẽ chủ nhân của nó mặc bộ vest đen nên ngồi trong bóng tối hoàn toàn không thể nhận biết được.

“Xin...xin lỗi Ngài là Ngài Jung phải không ạ?” – thật thận trọng, bước chân trần đứng yên vừa đủ tạo khoảng cách không quá gần cho cả hai cũng không quá xa để nhận thấy sự hiện diện nhau

“Uhm” – giọng nam trầm khảng định, có được gọi là 1 câu không khi chỉ là âm tiết của cổ họng.

“Họ bảo tôi đến đây phục vụ Ngài”

“Vậy cậu cứ làm theo những gì họ bảo đi” – bây giờ thì có thể nghe rõ hơn về âm giọng trầm lúc này. Không hẳn là khó chịu ngược lại nó có chút gì thách thức và mỉa mai

“Trong phòng tối...tôi thế này sao ạ?” – đảo mắt 1 vòng, mặt mũi không thể thấy gì khác ngoài đôi giày da màu nâu sẫm

“Tôi quá không thấy đường à, vậy...để tôi giúp nhé” – cộc cộc – đôi giày da nâu đã chuyển động – cộc cộc – đôi giày da đang đối diện bước chân trần.

Lại im lặng...chỉ còn nghe mỗi hơi thở phả vào nhau.

“Mmm...” – tiếng đôi môi nhấp nháy, trơn ướt và hoảng sợ. Âm thanh lớn dần khi chiếc lưỡi đang hoạt động rất chuẩn xác ở một nơi cũng tối không kém cái phòng này. Bước chân trần đã được định vị trên giường rất êm và ấm, đôi môi cố gắng mở rộng để hít lấy không khí một cách khó khăn. Đôi tay trần cũng nắm chặt hai bên ra giường, cả thân hình nặng trĩu vì sức nặng của người khác to hơn, khỏe hơn và mạnh hơn nhiều.

“Học...học...học...” – tiếng thở gấp gấp như vừa bị siết chặt cổ, ngộp ngạt.

“Hôn kém thế?” – giọng mỉa mai lại thì thầm bên tai người phía dưới. Cơ thể bỗng nhẹ hẳn đi vì sức nặng bên trên đã tan biến, ngạc nhiên và thở phào.

“Rót cho tôi một ít rượu” – đôi giày da lại trở về vị trí lúc đầu của nó

“Vâng” – tiếng bước chân chạm vào sàn nhà lạnh lẽo cố gắng tìm đến cái bàn rượu – “Tôi mở đèn được không, tôi không thấy đường”

“Tùy cậu”

Tách tách tách – hàng loạt bóng đèn chùm trên trần nhà chiếu sáng khắp căn phòng. Nó sáng trọng hơn trong bóng đen cả ngàn lần ấy chứ, mọi thứ trang trí lẫn màu sắc đều hòa nhã trang trọng dù cho là ai đi nữa khi đã bước vào căn phòng này đều bị chóiáng ngợp với lớp hào nhoáng của nó.

“Ngài dùng rượu gì?” – bàn tay trần đang gõ vào các nắp chai rượu trên bàn, quay lưng với đôi giày da phía sau lưng

“Cậu có vẻ rành về rượu nhỉ”

“Lúc trước tôi thường xuyên uống nên biết thôi, ở đây chỉ toàn rượu vang Ngài thích chúng à?” – những giọng nước màu nâu đỏ sóng sánh chảy vào ly thủy tinh bóng loáng

“Phải, chúng rất ngon và đẹp. Không phải vật nào cũng như vậy, đúng không?”

“Ý Ngài là sao, ngon và đẹp?”

“Không có gì hoàn mỹ 100%, nhất là con người” – giọng trầm bỗng đục hẳn, chưa thấm rượu vào môi nhưng lại có chút vị chất trong đó. Có lẽ người dùng rượu đã nên nó quá lâu để quên đi sự ngọt ngào khác.

“Vậy à” – tuy không thấy nhưng chắc người rót rượu khẽ vẽ nụ cười nhẹ trên khuôn mặt – “Rượu của Ngài đây Ngài Ju...”

Xoảng – màu nâu đỏ đẹp...nhưng ko phải đỏ thắm của máu.Nó lỏng hơn nhiều....lan tràn trên sàn nhà,vết rượu loang cùng những mảnh thủy tinh lấp lánh những bầu trời đầu sao trong đêm mưa.Thật hoang đường bầu trời đỏ mây đen loang lổ lại có người nhìn thấy ngôi sao?

“Sao vậy,mặt tôi khó coi lắm à,sao cậu sợ thế?”

“Sh..i..m.....Yu..n..ho..” – lấp bắp,gọng lạc mất những âm điệu hình thành nên câu nói

“Xin lỗi! tôi là Jung Yunho” – ko cần dùng rượu cũng có thể làm người khác cảm thấy chóiang và chất,rất chua chất.Ánh đèn giúp nhìn nhận mọi việc và mọi vật rõ ràng hơn.Chủ nhân của đôi giày da là một thanh niên lịch lãm trong bộ vest đen bóng loáng,nước da nâu thật mạnh mẽ,đôi môi dày nam tính,cặp chân mày đen thu hút các quý cô.Mái tóc màu nâu đỏ,đẹp và quyến rũ như loại rượu vang thượng hạng.

“Tạ..i...sa..o...a..anh..ở..đ..ây..?”

“Sao mặt cậu xanh xao thế? Ko khỏe à?” – cộc cộc – đôi giày một lần nữa lại đối diện đôi chân trần.Ko như lần đầu đôi chân trần lúi ra sao. –

“SAO ANH LẠI Ở ĐÂY?” – giọng nói rất hùng hồ,hình như đó là cơn giận dữ

“Tôi ko nghĩ bỏ tiền ra để đến đây nghe mấy câu hỏi vớ vẩn” – cộc cộc – đôi giày da lại tiến đến sát,thật sát để thì thầm – “Phải! là tôi Shim Yunho nhưng đã chết từ 5 năm trước rồi Kim Jaejoong ạ”

“Anh...anh....hahahaha” – tiếng cười lớn kéo dài

“Gặp lại tôi vui lắm à?” – hần nhếch môi thích thú thái độ của cậu

“Anh...anh đến đây chỉ muốn thấy tôi tệ thế nào,thảm bại thế nào thôi chứ gì Kim Jaejoong cũng là một Kim Jaejoong đã chết của 5 năm trước rồi.Giờ đây tôi chỉ là 1 call boy ko hơn ko kém.Anh vừa lòng ko,anh còn chờ gì nữa,hôm nay anh ở đây chỉ chờ đợi giây phút này” – cậu cười,cười rất chất nhưng hòa vào hơi rượu vẫn cứ lan dưới sàn nhà

“Tôi rất vui Jaejoong à,cái ngày tôi chờ đợi cũng đã đến.5 năm qua tôi chưa bao giờ quên người đã làm tôi sống nhục nhã tởm tưởi.Nhưng nhờ vậy tôi mới có ngày hôm nay,tôi đến để cảm ơn cậu đấy Jaejoong”

“Thắng làm vua thua làm giặc,anh bỏ tiền cũng chỉ muốn làm nhục tôi,muốn tôi xấu hổ thôi.Anh cứ làm những gì đáng với số tiền của anh bỏ ra đi Ngài Jung Yunho à” – cậu cười,nụ cười bất cần

“Cậu ko cảm ơn trời khi tôi là người khách đầu tiên của cậu sao? Tôi tưởng cậu sẽ quỳ xuống khóc lóc van xin tôi tha thứ chứ tsk tsk” – hần tặc lưỡi

“Một call boy thì chỉ lên giường ngủ với khách mắc gì phải van xin.Dù tôi có tệ hơn đồng rác là con chuột qua đường cũng ko van xin anh” – cậu nhìn hần một hồi rồi lại phá cười lên – “Anh vẫn còn mê tôi à,muốn có được tôi lắm phải ko.Cho nên lúc này anh mới hôn tôi đắm đuối như vậy.Còn chờ gì nữa,cả thân thể này là của anh nhưng chỉ đêm nay thôi.Ngày mai tôi còn phải tiếp nhiều khách lắm,anh làm gì thì làm nhanh lên dùm”

“Cậu nghĩ mình còn danh giá như ngày xưa sao? Cậu ko nhìn lại mình à,ôm và xấu quá...5 năm qua đòi hỏi của tôi tăng lên chứ ko có giảm” – hần đung đưa đôi giày da đất tiền

“Vậy anh bỏ tiền ra chỉ để nói mấy câu nhảm nhí vậy thôi sao,nếu ko làm gì thì tôi ngủ đây” – cậu nằm dài xuống giường

“Cổ đồ ra” – hần ra lệnh

“Đổi ý rồi à?” – cậu cười khẩy rồi ngồi thẳng dậy cởi sạch mọi thứ trên người ra nhìn hần – “Ko còn đẹp như xưa cho lắm nhưng cũng ko đến nỗi nào tệ đâu” – Cơ thể trắng nõn như sữa tươi,hai đầu nhũ nhỏ li ti màu hồng thật dễ thương.Cái cổ thanh mảnh để lộ rõ từng đốt xương,khuông mặt thanh tú đẹp hơn bất kỳ một cô gái nào,đôi môi tựa hoa anh đào,vòng bụng phẳng hơi cong vào thành vòng eo rất hấp dẫn,cặp mông tròn trĩnh và cái ảu của cậu trông thật xinh đẹp như chủ nhân nó.Với một cơ thể hoàn mỹ mà ngay cả từ đẹp cũng đáng để đặt dưới chân cậu.Nó khiến người nào lỡ nhìn thấy thì ko thể thoát ra vòng xoáy lẫn quẩn của suy nghĩ như nhuộm,một khi lỡ chạm vào càng ko thể dừng lại nó thu hút con người vào vòng tội lỗi của xã hội.

“Nằm xuống ngủ đi, để y nguyên như vậy” – hắn nhìn từ trên xuống dưới cơ thể cậu

“Anh bị điên à?”

“Tôi bỏ tiền ra thì muốn làm gì thì làm”

“...” – cậu bím môi tức giận rồi nằm xuống cố nhắm mắt ngủ, hi vọng sáng mai mở mắt ra hắn sẽ biến mất

“Ngủ đi, đợi cậu ngủ mê tôi sẽ cho mấy tên đàn em vào thay nhau phục vụ cậu” – giọng hắn nói cứ như đùa

“ANH...!” – cậu ngồi phịch dậy nhìn hắn trân trân, đôi mắt vốn đã to đen lại còn có chút ánh lửa

“Đừng chửi, tôi mà mắng vốn với họ thì sáng mai cậu ko xong đâu” – hắn nháy mắt đôi môi dày khe cong lên một chút hình thành nụ cười nửa môi đặt trưng của riêng hắn.

“Tôi mong trời sáng cho mau để cái mặt anh cút khỏi nơi đây. Tại sao lần đầu tiếp khách lại gặp tên bệnh hoạn như vậy chứ” – cậu hậm hực đập gối trên giường

“Vậy sao, tôi e là khó đấy” – hắn lại nở nụ cười khiến phái nữ có thể chết vì quyến rũ còn phái nam phải nhúng nhường

Flash back

5 năm trước

Shim Yunho học sinh nghèo dưới tỉnh lên Seoul để học lúc ấy anh tròn 18 tuổi là sinh viên năm nhất, vừa đi làm vừa đi học. Mọi thứ anh đều cố gắng hi vọng sẽ thi được tấm bằng hạng ưu để có thể kiếm việc làm tốt, lo cho đứa em dưới quê sống nương theo cô cậu. Cha anh là công nhân đào hầm qua đời trong tai nạn nghề nghiệp, mẹ anh sinh ra em trai anh cũng qua đời, anh hưởng số tiền bảo hiểm nhỏ nhoi. Dù nó đưa cho cô cậu nhờ lo cho thằng em nhỏ vài tháng tuổi.

Do trường đại học sửa chữa nên một nửa sinh viên phải qua trường cấp 3 bên cạnh để học. Anh là một sinh viên nhà quê lại khờ khạo, chưa bao giờ biết ai ngoài đứa em nhỏ. Cho đến khi anh bước vào trường cấp 3 thì tìm anh đã lỡ nhịp khi bắt gặp nụ cười ấy.

Một thanh niên nhỏ con hơn anh nhưng lại có nước da trắng, đôi môi hồng cứ luôn cười dưới sân trường như thế. Anh ko biết tại sao tìm anh đập mạnh như thế, cảm giác thật kỳ lạ. Anh tự hỏi mình có bị đau tim khi cứ nhìn nụ cười ấy mãi ko.

“Jaejoong mày thấy thằng đeo mắt kiếng to sự đẳng kia ko?” – thằng con trai khoát vai cậu hỏi

“Uhm thằng cha đó mấy bữa nay cứ nhìn tao quài, xấu quắc nhìn tao mà ko biết xấu hổ à?” – cậu cười khinh bỉ

“Làm vụ cá cược đi” – thằng co trai siết chặt tay vào người cậu hơn

“Cá gì?” – cậu nhướn mày hỏi

“Nếu mày làm thằng khùng đó la lớn giữa sân yêu mày rồi mày tát vô mặt nó chửi nó giữa sân. Làm được thì mày thắng”

“Tao được gì với trò vô bổ đó”

“Tao bao mày đến bar chơi cả tháng”

“Là mày muốn bao chứ tao ko ép, lúc đó mày có quỳ xuống tao cũng ko bắt một ngày đâu”

2. Chương 2

Sân trường tấp nập các học sinh chạy quanh đùa giỡn, anh lảng lẩn một góc ngồi đọc sách trong thư viện để tìm hiểu thêm về bài luận văn của mình.

“Á xin lỗi” – anh ngơ ngác nhận ra đầu mình bị vật nặng đè lên,qua lớp kiếng dày cộm của mình,mặt anh đỏ cả lên khi thấy khuôn mặt cậu đang ái ngại vì cậu té và nằm gọn trong người anh – “Xin lỗi tôi vấp cuốn sách nên...nên...” – đôi mắt chớp chớp lúng túng

“Ko...ko sao...” – anh vô thức lắc đầu liên tục

...

Anh và cậu biết nhau qua sự cố nhỏ nhỏ có,mỗi ngày cậu đều nhờ anh đạp xe chở đến trường dù thường ngày cậu đi bằng xe hơi.Ko ai ko thấy kỳ lạ với sự đi chung của hai người,cậu,Kim Jaejoong con trai duy nhất của ông chủ bán vàng và cho vay lớn nhất khu vực.Cái tính của cậu có trời mà biết ngang ngược,bướng bỉnh,tư cao tự đại.Luôn lấy mình làm trung tâm của vũ trụ,ai đụng đến cậu coi như tới lúc ký tên vào sổ sinh tử là vừa.Ấy vậy mà suốt 1 tháng nay cậu lại kè kè bên cạnh tên xấu xí nhà quê này.

...

Yunho rất thích cậu nếu ko nói là say mê đến mờ mắt thay sao anh học giỏi và thường làm bài tập hộ cậu nên mới may mắn được giữ lại bên cạnh 1 tháng chứ cỡ anh chưa đến 10 câu nói thì cậu đã chiến thắng huy hoàng.Nhưng cậu cũng mệt với cái tên này,ngốc gì mà ngốc dữ dội,tạo nhiều tình huống cho ôm mà ko dám ôm,vỡ ngủ say dựa vào người anh thì bị đẩy ra.Mọi chiêu quyến rũ của cậu đều vô dụng chơi với anh cả tháng làm cậu cũng bắt đầu ngốc theo,thằng bạn ko ngừng hỏi thúc vạ cá cược.

...

“Yunnie à,hôm qua em xem bộ phim buồn lắm” – cậu ôm eo anh từ phía sau,anh vẫn lì hệt đạp xe đưa cậu đến trường như mọi ngày

“Em xem phim gì?”

“Là phim “Hóan Đổi” phim kể về hai nhân vật yêu nhau nhưng do cả hai bị hóan đổi linh hồn cho nhau nên gặp nhiều khó khăn.Cuối cùng người con trai hi sinh mình để cứu người yêu...kết thúc thật bi thảm” – cậu vờ thút thít

“Ồ buồn nhỉ,sao này em đừng xem nữa” – anh ko hiểu cậu đang vờ yếu đuối cần anh an ủi

“Nhưng có cảnh tỏ tình lãng mạn lắm” – cậu cố tình nói quỵch tẹt ra – “Chàng trai đó đứng giữa chốn đông người nói yêu cô gái đó và họ đã hôn nhau”

“Em thích lãng mạn à?” – anh có vẻ hứng thú hơn về cậu

“Uhm nếu có ai tỏ tình với em như vậy em sẽ cảm động mất” – cậu lườm cay độc phía sau

“Vậy nếu có ai làm vậy em có đồng ý quen người đó ko?” – anh sốt sắn hỏi

“Chắc chắn rồi mà chắc ko có ai ngốc như vậy đâu” – cậu vờ buồn giọng ủ rũ

“Trưa nay em chờ anh dưới sân nha”

“Chi vậy?” – cậu biết cá đã lọt lưới

“À anh muốn mời em ra canteen ăn”

“Dạ được” – cậu làm vẻ muốn ỏi

...

Giờ ra chơi

“Yunnie lâu quá vậy,em đói rồi,đi ăn thôi” – cậu nắm tay anh

“Chờ chút anh có chuyện muốn nói với em” – anh kéo cậu lại chần chừ đắn đo

“Uhm em nghe anh nói đi” – cậu trông chờ giây phút mình chiến thắng

“SHIM YUNHO YÊU KIM JAEJOONG” – anh hét lớn khiến cả sân trường đều nhìn cả hai người

“Anh thiệt làm vậy hả?” – cậu vờ lúng túng hỏi

“Vậy em có chấp nhận anh ko?” – anh nắm chặt tay cậu

“Anh ko nhớ em nói gì sao,sau khi tỏ tình họ còn làm gì nữa đó” – cậu nhắc khéo

“Uhm là hôn...” – anh kè mặt lại gần cậu,khẽ nhắm mắt

BỐP

“Ya! anh làm cái trò gì vậy hả? Ko biết xấu hổ à?” – cậu tát mạnh vào mặt anh hét lớn,cả trường bu quanh xem

“Joonggie em...em..” – anh ngơ ngác

“Anh nghĩ anh là ai mà hôn tôi,cóc ghê mà đòi ăn thịt thiên nga” – cậu mĩa mai cả trường thì cười ầm lên

“Joonggie em nói gì vậy?” – anh nắm lấy tay cậu – “Chẳng phải lúc nãy em nói...”

“Thôi đi chú,chú già quá rồi,xem lại mình đi có chỗ nào xứng với tôi mà nghĩ đến chuyện đó.Mơ mộng vừa thôi” – cậu vỗ vai anh.Rồi quay ra phía đám đông hét lớn – “Ho Dong tao thắng rồi”

“Aishh chú hai à sao ngu quá vậy? làm tôi thua biết nhiều tiền lắm ko hả aishhhhhh” – Ho Dong chỉ vào mặt anh

“Hai người thông đồng nhau lừa tôi sao?”

“Giờ chú mới biết à,coi kìa lớn hơn tôi có 2 tuổi mà già như ông cụ vậy.Đi bên cạnh người tà tử ba tôi đấy” – cậu chỉ vào bộ dạng từ đầu đến chân của anh,tiếng cười vào mặt anh càng lúc càng nhiều,càng lớn dần át hết mọi thứ – “Tôi lừa nhiều người rồi nhưng người ngu như chú là lần đầu thấy đấy”

“Kim Jaejoong em quá đáng lắm” – anh cau mày nhìn cậu

“Thì sao? Làm gì được tôi,đánh tôi à? Coi chừng ba tôi cho người qua tẩm uất cho anh thì có.Thôi tôi thắng nên cũng vui,cút đi chỗ khác đừng xuất hiện trước mặt tôi,chướng mắt quá” – cậu xua tay

“Em sẽ trả giá cho những hành động của mình” – anh nhìn cậu căm phẫn rồi bỏ đi

“Haha nghe nó nói ko haha” – cậu ôm bụng cười với thằng bạn

...

Sao ngày đó đi đến đâu anh cũng bị mọi người dòm ngó chọc ghẹo và sỉ nhục,nói anh đĩa đói mà đeo chân hạc.Những lời thậm tệ thì ko nói anh đều bỏ ngoài tai nhưng quá đáng hơn mỗi ngày họ đều kiếm chuyện gì đó phá anh.Xé rách bài vở anh,tạt nước hay bột mì lên quần áo anh.Tủ giày thì toàn rác hôi....những trò ko nên làm với con vật họ cũng làm thì đừng mong họ coi anh là con người.Lòng nhẫn nhục giúp anh cứng rắn hơn.

...

Đêm đó trời mưa lớn,anh đứng trước nhà trọ khóc.Tình cảm đầu đời của anh bị chà đạp,nỗi nhục nhân cao khi mỗi ngày gặp cậu ở trường đều bị cậu nói xỏ xiên vài câu bắt nạt cho những tên khác ức hiếp anh.Có khi anh bị cả bọn đánh vô cớ bị rách bên má phải may mấy mũi để lại sẹo vĩnh viễn trên khuôn mặt anh.Trời mưa lớn lắm đổ ào sấm chớp ầm ầm,anh vẫn đứng dưới mưa khóc cho mối hận của mình,yêu bao nhiêu thì anh hận bấy nhiêu.

...

1 năm sau

“CƯỚP! CỨU TÔI VỚI CƯỚP” – tiếng la thất thanh

“ĐỨNG LẠI!” – anh lao theo tên cướp đề nó xuống và lấy lại cái túi xách,tên cướp đánh mạnh vào mặt làm anh chóiang văng té ra sau nhân cơ hội nó thoát thân.Anh đứng dậy đưa cái túi lại cho người phụ nữ

“Cám ơn cậu,may nhờ cậu” – người phụ nữ rồi rích cám ơn anh – “Cậu tên gì?”

“Dạ cháu là Shim Yunho ạ”

...

Quý bà đó là vợ của tỷ phú Jung Jaesuk giàu nhất đất Hàn này, hai vợ chồng đều hiền muộn về già nhưng chưa có đứa con nào bên cạnh để yêu thương. Họ biết thân thế gia đình cậu nên quyết nhận anh làm con nuôi và sẽ giao hết tài sản khi họ qua đời, anh chuyển đến trường bậc nhất của Seoul để học, anh thầm cảm ơn trời để anh rời xa cái trường quái ác đã hành hạ anh cả năm trời.

Anh được ở biệt thự sang trọng nhất Hàn Quốc, mọi thứ của anh đều là nhất. Mọi cử động của anh đều có người phục vụ, xe hơi đưa đón từng bước chân. Nỗi hận gặm nhấm con người anh, anh thay đổi mọi thứ từ giọng nhà quê đến cách đi đứng. Anh lột xác đến từng chi tiết, nếu lúc trước người ta biết Shim Yunho là thằng đặc giọng tỉnh, tay chân lúng túng thô kệch, tóc tai bù xù và cặp kiềng to hơn cả khuôn mặt thì bây giờ Jung Yunho lại là chàng trai hấp dẫn nhất nhì Hàn Quốc, đứng trong đầu Top 10 những doanh nghiệp trẻ tuổi. Luôn khoát trên người những bộ vest sang trọng, cử chỉ tao nhã và lời nói rất ngọt ngào đặt biệt là phái nữ.

Anh đón đứa em trai đã tròn 1 tuổi lên ở cùng, anh muốn em của anh sau này sẽ không phải nhìn mặt ai mà sống. Tuy vậy anh vẫn dạy dỗ em mình rất nghiêm khắc nhất là không cho nói dối hay làm chuyện xấu. Anh đã chịu đủ cay đắng của cuộc đời nhìn đủ cái đen của xã hội, anh dùng thân mình che hết mọi xấu xa để em anh sống thật vui vẻ và hồn nhiên.

Gia đình Jaejoong bị kiện tụng cha mẹ cậu đều ở tù do cho vay nặng lãi hăm dọa giết người và bán vàng giả. Chung thân cho cả hai, một mình cậu bơ vơ cũng không yên đám xã hội đen đến bắt cậu trả hết nợ cũ, không có tiền họ bắt về đánh đập sau đó bắt ra tiếp khách để trừ nợ.

Yunho còn em trai ở biệt thự riêng và tiếp quản Cty sản xuất đồng hồ thương hiệu nổi tiếng Rinless. Cha mẹ nuôi của anh yên tâm giao mọi thứ cho anh và đi du lịch khắp thế giới hưởng phúc tuổi già.

—End Flash back—

Ánh nắng len lỏi qua lớp vải xoan trắng, cậu khẽ cựa mình vì những tia nắng đã làm phiền. Lăn qua lăn lại cậu dụi đôi mắt mệt mỏi, cậu sờ sờ người mình vẫn trong tình trạng nude mà ngủ suốt đêm nhưng không cảm thấy gì lạ hết. Đôi mắt tìm kiếm khắp phòng dừng lại bên bàn.

“Sao anh còn ở đây?” – cậu bức bối khi nhìn thấy hấn, hấn chỉ mặc quần và ở trần như vậy chắc chắn hấn đã ngủ đêm qua tại đây cùng cậu – “Tối qua anh ngủ cạnh tôi sao?” – cậu nheo mắt hỏi

“Chứ cậu nghĩ cậu là ai mà tôi để giường cho cậu nằm còn mình thì ngủ dưới sàn chứ?” – hấn liếc nhìn cậu lạnh lùng, uống một ngụm cà phê nóng.

“Anh chỉ mua tôi một đêm, bây giờ sáng rồi anh về đi” – cậu chỉ tay ra cửa

“Mặc đồ vào đi, chút nữa họ vào phòng đấy” – hấn làm lơ câu nói của cậu vẫn nhâm nhi ly cà phê trong tay

“Tôi không thích mặc anh làm gì tôi, họ có vào cũng chỉ tổng cổ anh ra khỏi phòng thôi” – cậu tức giận gất lên

“Ồ! Vậy sao?” – hấn làm vẻ ngạc nhiên

Cốc Cốc Cốc

3. Chương 3

Cốc Cốc Cốc

“Ngài Jung bà chủ tới” – tiếng ngoài cửa vọng vào một cách chậm rãi và lịch sự

“Vào đi” – hấn đứng dậy bước về phía giường cười bí ẩn với cậu

Người phụ nữ đã ngoài 40 trông trang phục đồ bó sát người tiến vào nhìn hấn cười rất tươi

“Thế nào?” – hấn ngồi xuống giường cạnh cậu, Jaejoong dùng mềm quần quanh phần eo trở xuống nhìn người đàn bà đã từng tát, từng đánh mắng cậu và bắt cậu tiếp khách, dạng công tử bột yếu đuối như cậu quen được cưng chiều, bắt làm khổ cực kiếm tiền thì thà đàn lưng ra tiếp khách cho rồi.

“Cảm ơn Ngài,tôi đã nhận đủ số tiền,Ngài có thể mang cậu ấy đi” – giọng nịnh nọt nghe thật chói tai

“Vây phiền bà nói với cậu ta,tôi ko muốn cậu ta đến báo với cảnh sát là tôi bắt cóc đâu nhé” – hấn quay sang nhìn cậu

“Kim Jaejoong mày tốt số đấy,được Ngài Jung đây để mắt mua mày về,nợ của ba má mày cũng được Ngài Jung thanh toán hộ rồi.Mày về ráng mà hậu hạ Ngài ấy cho tử tế vào” – giọng lên đời y như lúc ép nó tiếp khách.Bà ta cúi chào hấn rồi bỏ ra khỏi phòng.

“Cậu nghe rõ chưa?” – hấn nhướn mày

“Anh có ý định gì hả? Mua tôi về làm gì?” – cậu lườm hấn đăm đăm cắn phần

“Hành hạ cậu chứ ko lẽ mua về để cậu hưởng phước sao?” – hấn nhếch môi cười khinh bỉ

“Anh chỉ muốn trả thù thôi à,vây tôi tưởng anh còn yêu tôi chứ.Ko nỡ xa tôi nên mới đem tôi về” – cậu cũng cười lại đầy mỉa mai

“Chuyện đó ko bao giờ xảy ra.....lần thứ 2 đâu” – hấn đứng lên lấy bộ đồ quăng lên người cậu – “Mặc đồ hay muốn như vậy đi ra ngoài?”

Cậu cầm lấy bộ đồ mất vẫn lườm hấn,cậu vào nhà tắm rửa mặt thay đồ quay trở ra hấn cũng đã mặc hoàn chỉnh bộ vets hôm qua vào người.Nhìn thấy cậu vẫn đang cay đắng lườm hấn,hấn chỉ nhếch môi và ra lệnh – “Đi sát tôi đấy,để họ bắt lại thì ráng mà đi tiếp vài ông khách ngoài kia” – Hấn vừa đi ra khỏi cửa,cậu cũng đi theo.

Như hấn nói đúng là người đàn bà lúc này đang rối rít xin lỗi mấy ông già xấu xí,da nhăn béo xụ mặt mày nham nhở.Giờ thì nó hiểu câu nói lúc này rồi,mấy cha nội đó thấy nó bước ra khỏi phòng liền nhìn ko chớp mắt,miệng há hốc chảy nước dãi trông phát khiếp,cậu càng đi sát hấn hơn để tránh mấy cặp mắt đó.

Hấn ra xe thì có 2 thanh niên trông bộ vest đen chờ sẵn ngoài xe mở cửa cho hấn và cậu.Trên xe hấn ko nói gì thêm với cậu chỉ nhận vài cuộc điện thoại hợp đồng nào đó.Xe dừng trước cánh cổng bằng sắt lớn và dài,1 trong 2 tên lúc này bước xuống đặt bàn tay vào màn hình nhỏ bên góc tường,cái hàng rào nặng nề lập tức mở ra.Cậu nhìn trong kinh ngạc,hấn thầm cười vì lúc trước hấn cũng nhìn bằng ánh mắt đó.

Xe chạy vào hậu viện đưa đến cánh cửa lớn màu trắng,cả tòa biệt thự cũng màu trắng.Một người đàn ông trung niên mở cửa xe cúi chào – “Cậu Chủ”

“Chú Sooro dọn một phòng khách cho cậu này đi,cậu ấy tên Jaejoong” – hấn chỉ về phía cậu

“Vâng” – ông cúi đầu lần nữa và quay sang cười với cậu – “Cậu Jaejoong,chú là quản gia nhà này cứ gọi chứ là chú Sooro được rồi”

Cậu khẽ gật đầu vì sự lịch sự và hòa nhã của ông.Yunho cứ bước vào trong và cậu cố bắt kịp bước chân hấn

“Anh hai!” – tiếng thẳng nhóc reo lên

“Minnie,anh dặn ko được chạy nhanh trong nhà mà,lỡ té thì sao?” – hấn nhắc bồng thẳng bé lên,ôm trên cánh tay

“Anh hai,noona đó là ai vậy?” – thẳng nhóc hỏi chỉ tay về phía cậu

“Con trai ko phải con gái em phải gọi là huynh mới đúng” – hấn cười thật dịu dàng với nhóc

“Lại đây làm quen em thôi đi” – hấn dùng giọng trầm nói với cậu

Cậu im lặng bước lại gần cả hai,thật ngạc nhiên vì hấn có đứa em nhỏ và dễ thương như vậy.Điều đặc biệt là hấn rất dịu dàng khi bên cạnh thẳng nhóc khác hấn hình ảnh kẻ lạnh lùng khó ưa đêm qua.

“Ko nói tôi tưởng con anh chứ?” – cậu liếc hấn

“Minnie chào khách đi,cậu ấy tên Jaejoong.Anh dạy em gặp người lớn phải làm sao?” – hấn thả thẳng nhóc xuống và đứng khoanh tay trước ngực nhìn thẳng nhóc

“Em là Shim Changmin xin chào Jaejoong hyung.Năm nay em 6 tuổi học lớp 1.là cậu bé dễ thương và đáng yêu” – thằng nhóc lém lỉnh cúi đầu lễ phép

“Chào em,em dễ thương hơn anh trai của em nhiều” – cậu nhéo nhẹ má thằng nhóc và tặng cho anh trai nó một cái lườm lần nữa

“Từ hôm qua đến giờ cứ liếc tôi quài ko sợ bị đau mắt sao?” – hần khó chịu hỏi cậu – “Bộ đồ dơ quá đừng có ôm Minnie trông bộ dạng như vậy làm em tôi bệnh thì cậu ko yên đâu.Mau theo chú Sooro lên phòng thay bộ khác đi” – hần kéo thằng nhóc ra xa cậu

“Cậu Jaejoong lỗi này” – ông quản gia lịch sự đưa tay mời cậu đi,cậu liếc hần một cái thật lâu rồi dùng dưng bỏ đi

...

Căn phòng của cậu thật sự đẹp và dễ thương,chủ đạo vẫn là màu trắng và các viền hồng nhẹ.Các vật dụng đều mới tinh như vừa mua vậy,cậu thích thú đi xem quanh phòng,có bàn làm việc đặt trong góc còn có laptop để sẵn.Cái giường đơn được đặt sát tường và đối diện và nhà tắm riêng.Mọi tiện nghi quá nhiều đến nỗi cậu ko nhớ hết,chỉ là lúc trước nhà cậu giàu nhưng ko có được cái phòng tuyệt như vậy bao giờ.

...

Cậu thay một trong những bộ đồ để sẵn trong tủ,cậu mặc cái áo sơmi trắng tay dài và chiếc quần đen bó sát.Ngắm nghía mình trong gương thì quản gia đã mời cậu xuống dùng bữa sáng.

Cậu bước xuống theo những bậc thang bằng đá sofa và khắp nhà đâu đâu cũng là thảm lông dày,nhiều quá mức dùng để trang trí.Cậu thấy hần đang ngồi trên bàn ăn đọc tờ báo,hần cũng thay bộ đồ thoải mái ở nhà và thằng em bên cạnh đang được một cô trông trẻ cho ăn.Thằng bé có vẻ nghịch khi cứ quậy suốt mà ko chịu ăn uống nào.

“Có thay đồ cũng mất 1 tiếng,chậm chạp quá” – hần cào nhào rồi xếp tờ báo lại

“Tôi ko mượn anh đợi”

“Chị Woo Hee dọn thức ăn lên đi” – hần lơ cậu quay sang nói với người trông trẻ

Chị ấy đặt chén thức ăn lên bàn và quay về bếp.Yunho cầm chén đó lên đút cho thằng bé,vậy mà nó ngưng chơi lại và ăn ngon lành.

“Nó chịu anh đút vậy sao ko đút từ đâu,mất thời gian người khác ko,rõ ngu” – cậu chỉ trích

“Nếu nó chỉ chịu một mình tôi đút,vậy khi tôi đi vắng thì sao,nó nhịn luôn à?” – hần vẫn chăm chú đút từng muỗng cho nó.Cậu im lặng vì đã hiểu ý hần ko muốn thằng nhóc phụ thuộc hoàn toàn vào hần.

“Nhà anh trang trí toàn thảm lông thế,bộ ko biết thẩm mỹ à,đâu đâu cũng toàn lông trông phát khiếp” – cậu chề môi nhìn đám lông khắp nơi

“Minnie còn nhỏ lại hay chạy nhảy,lót như vậy nó té cũng ko sao” – hần vẫn tập trung cho thằng nhóc ăn ko nhìn đến cậu

“Cậu Chủ ăn đi để tôi đút cho” – chị giúp việc nhận chén thức ăn lại từ tay hần và tiếp tục dụ thằng nhóc ăn

“Nè nói cho tôi biết anh định hành hạ tôi ra sao?”

“Sợ rồi hả?” – hần nhếch môi tay và mắt vẫn đang cắt miếng thịt trong đĩa

“Tôi mà sợ anh à,cùng lắm anh như mụ kia đem tôi ra tiếp khách để ký được hợp đồng thôi!”

“Ý kiến đó hay đó,sẵn tôi có vị khách đang làm khó tôi.Để tôi gọi đến,biết đâu cậu làm ông ấy vui sẽ chịu ký hợp đồng” – hần nói là làm,móc ngay đt từ túi quần ra bấm số

“Anh..anh làm thiệt hả?” – cậu hỏi hần câu nói vừa rồi nhìn theo hần

Hắn cầm đũa đứng ra góc trong bếp nói chuyện làm cậu ko thể nghe được, chỉ là hắn cười rất tươi, hắn vui vẻ quay trở lại chỗ ngồi theo cặp mắt quan sát của cậu

“Ông ấy sẽ đến ngay, mau ăn sáng đi để chút có sức mà làm việc” – hắn thản nhiên nói

“Anh..mua tôi về rồi cho tôi ăn ngon mặc đẹp thì ra bắt tôi tiếp khách. Anh đúng là tên dê tiện” – cậu chửi vô mặt hắn

“Anh hai, dê tiện là gì vậy?” – thằng nhóc hỏi làm cả 3 ngơ mặt ra kể cả chị giúp việc

“Đưa Minne ra phòng khách ăn đi, sau khi ăn xong dẫn nó ra vườn chơi” – hắn nói, chị giúp việc gạt đầu rồi ầm nhóc đi mất

“Đừng nói bậy bạ trước mặt con nít”

“Lỗi tại anh mà còn trách tôi nữa hả?” – cậu cãi

“Thôi lên phòng đi, khách sắp đến rồi còn chuẩn bị nữa” – hắn bỏ dao đĩa xuống nắm tay kéo cậu lên phòng

...

Phòng Jaejoong

Cậu bị lôi lên phòng, mặt cậu hằm hằm ngồi trên giường còn hắn ngồi đối diện nhìn cậu cười suốt

Cốc Cốc

“Cậu Park đã tới thưa cậu chủ” – giọng ông quản gia vang vào

“Mời cậu ấy vào đây”

Cạch

Cánh cửa mở ra, một thanh niên tóc quăn, miệng cười toe toét. Trông bộ dạng thì biết ngay là mấy thằng nhà giàu ăn chơi phá cửa.

“Chào cậu Park vinh hạnh quá” – hắn đứng lên bắt tay tên đó trước, về mặt hắn có phần nhượng bộ

“Về việc anh nói lúc nãy là cậu ấy à...” – tên đó hất cằm về phía cậu

“À vâng là cậu ấy, cậu Park thích chứ?” – hắn cười nham nhở

“Thích lắm hợp với ý tôi vô cùng, hợp đồng đó có thể suy nghĩ” – tên đó nhìn cậu cứ liếm môi qua lại thật kinh tởm

“Vậy tôi ra ngoài cậu cứ tự nhiên nhé!” – hắn bước đi

“Khoang đã” – tên đó lên tiếng trước kia cậu thốt ra

“Có chuyện gì ko cậu Park?” – hắn quay lại

“Anh ko cần ra ngoài, anh cứ ở đây giúp tôi...” – tên đó đưa đũa của mình cho hắn – “Quay lại nhé!” – tên đó nháy mắt với hắn

4. Chương 4

“À vâng tôi hiểu, cậu Park yên tâm tôi sẽ quay rõ và kỹ lưỡng ko bỏ sót mm nào” – hắn cười gạt gù hiểu chuyện

“Chúng ta bắt đầu nhé!” – tên đó xoay lại đối diện cậu tiến gần lại giường

“Tr...tránh...ra...” – cậu lắp bắp nói

“Cưng rất đẹp, ngoan thì anh nường tay còn nếu hư thì...” – tên đó bỏ dờ cậu nói tháo dây nịt ra khỏi quần

“TRÁNH RA,ĐÌNH LÀM GÌ TÔI HẢ? YUNHO ANH ĐIÊN HẢ? MAU ĐUỔI TÊN BIẾN THÁI NÀY ĐI CHỖ KHÁC” – cậu gào lớn nép sát đầu giường

“...” – Yunho vẫn cầm đt trên tay quay lại

“Cùng à,muốn anh giúp cởi đồ ra ko?” – hấn nham nhở nhảy lên giường

“ĐỪNG ĐỤNG VÀO TÔI” – cậu gào lên đập túi bụi vào tên đó

“Á dám đập vào mặt tôi” – tên đó rít lên giận dữ quay sang Yunho sang lưng – “Ya! anh để cậu ấy làm vậy với tôi sao,nếu ko cởi đồ cậu ấy ra thì hợp đồng đó sẽ chấp dứt ngay” – tên đó ôm bên mặt bị đập giận dữ

“Ấy cậu Park đừng giận để tôi cởi đồ cậu ấy hộ cậu nhé” – hấn cười xòa,đặt đt lên bàn rồi tiến lại ngồi trên giường

“Anh là tên dê tiện,đồ thúi tha” – cậu chửi vào mặt hấn

“Cởi đồ ra mau” – hấn ra lệnh

“KO!” – cậu hét lên

Hấn ngồi sát vào cậu nắm lấy áo cậu tháo nút ra,cậu vùng vẫy đẩy hấn ra nhưng hấn to con hơn cậu nhiều và cánh tay rắn chắc ko lay chuyển được điều gì.

“Anh...anh buông ra” – cậu cố định áo mình lại vừa cố đẩy hấn ra

“Cậu muốn tiếp khách ở đây hay quay về chỗ kia tiếp mấy lão già?” – câu hỏi của hấn làm cậu nói lỏng tay,cậu nghĩ lại ùd sao ở đây ăn ngon mặc đẹp lại tiếp khách sang và cũng khá đẹp trai thua hấn một chút.Còn về đó thì mấy tên xấu xí nham nhở,nghĩ đến mấy tên đó đè lên người cậu thì chắc cậu ói đến chết. – “Ở đây tiếp khách vẫn tốt hơn phải ko? nghe lời tôi đi cậu sẽ được ăn sung mặc sướng” – hấn vẫn đang cởi nút đầu tiên của cậu

“Anh muốn tôi tiếp khách chứ gì,được rồi để tôi tự làm” – cậu đẩy mạnh tay hấn ra rồi tự cởi hết hàng nút áo trong tíc tắc,cái áo được cởi ra để lộ thân trần hấp dẫn vốn có của cậu.Chưa dừng lại cậu tháo luôn nút quần hai tay định chặt kéo xuống

“YA!” – hấn hét lớn định tay cậu lại ko cho cởi quần,lấy mềm trùn kìn lấy cậu rồi quay sang người sau lưng vẫn đang dán cặp mắt háo sắc nhìn ko chớp 1s nào – “YA! Park Yoochun mày nhìn đủ chưa? Còn nhìn nữa tao móc mắt bây giờ” – hấn chỉ vào tên đó hét lớn

“Ồ...ờ thì mày bảo tao đóng cho đạt mà” – Yoochun gãi đầu cười

“Xuống phòng khách chờ tao đi” – hấn hất mặt ra cửa,Yoochun cười với cậu cái nữa mới chịu bước ra khỏi phòng trước khi ăn trọn cái đập của hấn.

Hấn thở dài quay sang cậu kéo mềm ra,cài lại nút quần và lấy cái áo sơmi trên giường mặc vào cho cậu.

“Anh và tên đó thông đồng chơi tôi à?” – cậu hỏi khi đã định thần từ lúc hấn định tay cậu rồi dùng mềm quần cậu lại,bảo vệ cậu khỏi con mắt của người khác

“Uhm vui ko?” – hấn khoát áo vào cho cậu nhưng ko giúp cậu cài nút – “Mặc đồ vào đàng hoàng đi rồi xuống chào khách” – hấn nói xong bỏ đi ra ngoài trước khi cậu chửi bới.

...

Phòng khách

“Ya! lúc nãy tao bị đập một cú ngay mặt,lát về Susu của tôi hỏi thì tao biết nói làm sao?” – Yoochun xoa xoa mặt nhăn nhó

“Thì nói mày đòi cưỡng bức người ta nên bị đập chứ sao haha” – hấn cười lớn

“Tại ai mà tao bị như vậy hả,còn dám cười biết vậy ko giúp mày hù cậu ta”

“Ai kêu mày làm quá,con người ta xanh cả mặt”

“Mày làm cậu ta xanh mặt thì có,còn giúp lột đồ nữa...ai muốn cưỡng bức cậu ấy hơn”

“Ya! tao chỉ hù thôi,tao cầm cái nút chứ có gỡ ra đâu.Tự nhiên cậu ấy lột tùm lum” – hần lắc đầu

“Kìa,xuống tời kìa.Cái mặt như vậy chắc chắn giấu con dao trong người rồi đâm mày vài nhát đó” – Yoochun hất cằm về phía cầu thang

“Qua đây” – hần quắc tay ra hiệu cậu ngồi xuống.Mặt cậu đầy sát khí hầm hầm ngồi xuống cách xa chỗ hần – “Giữ mấy thứ này bên cạnh,mọi lúc mọi nơi” – hần chỉ về đồng trên bàn,có đtdd,bóp trong đó có tiền và giấy tờ tùy thân của cậu,mấy thứ này đã bị mục già kia giữ khi cậu bị họ bắt.

“Đưa mấy cái này cho tôi làm gì? Thấy hối hận nên thả tôi đi phải ko?” – cậu cầm bóp và đt bỏ vào túi quần

“Cậu còn đi đâu được,muốn quay về chỗ cũ tiếp khách lắm phải ko? Vậy ở đây đi tôi tìm khách cho tiếp” – hần chọc

“Sao mày nói chuyện với người đẹp như thế được” – Yoochun lắc đầu với hần và quay sang cười thật tươi với cậu – “Chào cưng anh tên Park Yoochun là bạn của Yunho”

“Cá mè một lứa” – cậu lườm cả 2

“Em này dữ nhưng thua Susu của tao” – Yoochun cười lớn

“Yoochun,party tối nay mày có đi ko?” – hần hỏi

“Dĩ nhiên là có,mấy cuộc vui sao thiếu tao được,mày cũng đến chứ.Mấy em ở đó nhắc mày quài” – Yoochun mắt sáng rỡ khi nhắc đến gái – “Mày nhớ em có biệt danh Qín ko? em mà thân hình chữ S nhảy cực kỳ ***y với mày đó.Còn hôn tạm biệt mày nhớ ko?”

“Uhm có chút ấn tượng,tối nay cô ấy cũng đến à?” – hần bình thường ko thích thú cho lắm

“Uhm hôm nay em ấy là Diva chính nghe nói có màn trình diễn sôi động lắm,ước gì tao được sờ vào cái mông đó một lần” – Yoochun liếm môi nham nhở

“Và sau đó Susu sẽ đưa mày vào quan tài vĩnh viễn” – hần chen vào làm mặt Yoochun biến sắc

“Nói vậy thôi,giờ còn sớm tao qua rủ Susu đi shopping.Hẹn mày tối nhé và cả em nữa người đẹp” – hần cười hí hửng rồi chạy tung tăng ra ngoài

“Tối nay tôi đi Party,cậu đi hay ko thì tùy” – hần hỏi mà như muốn cậu ở nhà cho đỡ rách việc vậy

“Tôi đi, đến đó biết đâu tôi gặp ai tốt cứu tôi ra khỏi anh thì sao?” – cậu hất mặt lên rồi bỏ về phòng mình

“Chú Sooro gọi người mang mấy bộ quần áo đến cho cậu ấy đi,tối nay cậu ấy cùng tôi đi tiệc đấy” – hần căn dặn ông quản gia.Hần gọi đt dặn dò các nhân viên ở Cty vì hôm nay hần sẽ ko đến Cty

...

9H PM

Jaejoong sang trọng trong bộ đồ đơn giản với chiếc quần Jean bó cặp đùi thon gọn,đôi giày trắng rất nổi cùng nước da của cậu.Phối cùng cái áo cổ thuyền đồ bên vai và chiếc khăn choàng màu xám tro quanh cổ.Trông cậu ko khác gì mấy tay thiết kế thời trang,Yunho cũng ko còn nghiêm nghị trong bộ vest cứng ngắt thay vào đó hần mặc chiếc áo sơmi đen cách điệu với hoa văn cùng chiếc quần Jaen hơi bụi một chút hần cũng như Yoochun lúc sáng,như những tay ăn chơi thật thụ.

Chiếc Limo đen bóng dừng trước cửa bản đèn nhấp nháy và đông người tụ lại trước cửa.Ngay khi thấy hần bước xuống đám bảo vệ bên trong lùa ra tách đường cho hần đi.Hai tên cận vệ trong bộ vest đen vẫn luôn theo sau lưng hần mỗi khi hần ra ngoài.Hần nhìn cậu rồi đi vào trong,cậu cũng ko biết rành nơi đây nên đành đi theo sau lưng hần.

“Cư xử cho đàng hoàng đừng làm mất mặt tôi” – hần nói trước khi bước vào cửa

“Đồ ra về” – cậu chửi sau lưng hần

“Yunho bên đây!” – tên bạn thân của hắn reo lên. Hắn bước đến ngồi vào hàng ghế sofa hình tròn, Yoochun nhìn cậu cười rồi búng tay sai nhân viên mang ly và rót rượu ra.

“Người đẹp em ko uống được rượu à? Cần anh gọi nước cam cho cứng ko?” – Yoochun giả giọng nham nhở ra

“Ko cần đâu, gì chứ uống rượu là sở trường của Kim thiếu gia đây” – hắn cười khẩy cầm ly rượu uống

Cậu cũng uống vì chứ rượu lúc trước ngày nào cậu ko đi bar cùng thằng bạn thân Ho Dong nhưng khi mọi người biết gia đình cậu thất thế. Họ giả vờ tốt với cậu chủ yếu cũng muốn ngủ, muốn lên giường, muốn chiếm thể xác cậu cả tên Ho Dong cũng vậy, chẳng ai thật sự tốt với cậu.

“A Yunho anh cũng ở đây à?” – giọng cô gái thật nhẹ nhàng cùng thân hình uyển chuyển đang bước đến bàn họ

“Yunho là cô ta đây” – Yoochun nói nhỏ

“Chào em Qin, anh trông chờ vào tiết mục của em đêm nay lắm” – hắn cũng ngọt ngào ko kém

“Em nói với mấy người làm chung với em là em quen biết anh vậy mà họ ko tin” – cậu nũng nịu

“Vậy em dắt anh vào chào họ, được chứ?” – hắn ngọt ngào hỏi

“Tất nhiên rồi, mình đi” – cô nắm tay hắn kéo vào trong

“Cô ấy đẹp thật nhưng ko bằng cứng” – Yoochun nâng ly mời cậu

“Ko phải anh nói muốn sờ mông cô ta sao, anh ko sợ tên Yunho chết tiết đó cướp mất sao?” – cậu cạ ly Yoochun

“Ko lo!” – Yoochun cười rồu uống cạ ly rượu

“PARK YOOCHUN” – giọng the thé báo giờ chí mạng đã đến

“Susu!” – Yoochun đứng dậy mừng rỡ

“Anh...anh là tên bội bạc, anh dám hèn họ với người khác” – người đó lao đến nhéo vào tai Yoochun

“Susu nghe anh nói đã á đau đau ” – Yoochun kêu lên

“Anh im đi để tôi nói chuyện” – người đó đẩy Yoochun ngồi xuống ghế quay sang nhìn cậu – “Cậu là tình nhân của tên này phải ko?” – người đó chỉ vào Yoochun

“Uhm anh ấy đang của tôi” – cậu thản nhiên nói

“Jaejoong...nói vậy chết người đó” – Yoochun rít lên

“Ko phải anh luôn khen tôi đẹp và muốn lên giường với tôi sao?” – cậu hỏi hắn

“Park-Yoo-Chun” – người đó gần từng tiếng

5. Chương 5

“Susu là hiểu lầm...là Yunho...nó..nó” – Yoochun nuốt nước bọt sợ hãi, chợt đứng lên la lớn – “YUNHO MÀY LẠI ĐÂY”

Hắn vẫn bình thản đi từ từ đến còn cười chào người lạ mặt đó – “Hi Susu mới đến hả?”

“Yunho sao anh lại giúp tên bội bạc này phản bội em?” – giọng run run

“Hừm phản bội?” – hắn ngó ra

“Mày mau giải thích với Susu đi, Jaejoong nói tao của cậu ấy kìa” – Yoochun cào nhào

“À thế à, Susu em tin tên này dám phản bội em sao? Nó sợ em như vậy cho nó ăn gan gấu nó cũng ko dám đâu” – hắn cười hiểu ra chuyện, kéo tay Susu ngồi xuống

“Vậy sao cậu ta nói vậy?” – người đó chỉ tay về phía cậu

“Người ta hỏi cậu kìa, trả lời đi” – hần nói với cậu, giọng lạnh băng

“Tôi muốn thấy Yoochun bị đập một trận” – cậu trả lời thành thật

“Tại sao?” – người đó và Yoochun đồng thanh hỏi

“Vì miệng lưỡi hần rất ba hoa, nghe mà phát bực”

“À...” – cả hai lại đồng thanh gật gù hiểu

“Tôi là Kim Junsu, tôi cũng ghét tên này lắm. Chúng ta làm bạn nha!” – Junsu chìa tay ra

“Uhm tôi là Kim Jaejoong tôi ghét cả 2 tên này” – cậu lườm Yunho rồi bắt lấy tay Junsu

...

11H PM

Âm nhạc càng dồn dập Qin Lady đã bước ra biểu diễn trong sự reo hò của đám đông kích động bên dưới. Nhóm Yunho vẫn ngồi trên ghế uống rượu và chiêm ngưỡng màn trình diễn độc đáo đó.

“Yunho này giờ anh ngồi đây sao? Tụi em đi tìm anh mãi” – cả đám con gái 4,5 cô cầm ly rượu đứng trước bàn

“Ồ sorry anh có đi tìm mà ko thấy các em” – hần cười xoa cầm ly rượu của mình cạn vào ly của họ – “Bỏ qua cho anh nhé”

Bọn con gái cười khúc khích uống cạn ly rượu rồi thì thầm vào tai hần gì đó và hần cũng làm vậy, rồi lại cười phá lên. Nói một hồi mỗi cô hôn lên má hần tạm biệt, hần ngồi xuống chỗ cũ.

“Yunho mày sướng quáaaa” – Yoochun kéo dài giọng

“Vậy anh khổ lắm à?” – Junsu lườm

“Ko hề, anh hạnh phúc vô cùng” – Yoochun ôm lấy Junsu hôn chùn chụt lên má – “Cực cưng của anh là nhất mà”

“Lúc này tao quên hỏi mày, mày đi đâu với Qin vậy? Cô ấy muổng chuốc rượu mày nữa hả?” – Yoochun tò mò hỏi

“Thì vào trong, cô ấy giới thiệu đám bạn và đám dancers cho tao quen”

“Chỉ vậy thôi hả? Hai người có nói chuyện riêng ko?”

“Có nói chuyện một chút, rồi cô ấy ôm hôn tao” – hần trả lời vắn vỏi thường mắc ly rượu trong tay

“Cô ấy lại dụ dỗ mày nữa hả, thiệt là làm như có mình mày đẹp trai vậy. Mà vòng 3 của quả thật là quá chuẩn, ước gì...” – Yoochun tắc lưỡi sai lầm về suy đoán của mình

“Tao chưa kịp phản ứng thì cô ta cầm tay tao đặt lên mông cô ta luôn rồi”

“Sao? đã ko. Là đồ thiệt hay giả?” – Yoochun háo hức

“Uhm tao bóp rồi là thiệt, đã lắm” – Yunho gật đầu uống hết rượu trong ly

“Đồ dễ tiện” – cậu lăm bằm

“Mới biết à?” – hần nhướn mày hỏi

“Biết hôm qua rồi” – cậu tỏ vẻ ko quan tâm đến sắc mặt hần

“Yunho vậy chút nữa thế nào cô ta cũng đòi theo mày về thôi”

“Nhà tao còn dư nhiều phòng khách lắm”

“Nhưng cô ta muốn ngủ trong phòng mày, trên giường mày thậm chí trên người mày”

Bốp – ăn tát

“Anh làm gì vui vậy bộ anh muốn được cô ta đè lăm hử?” – Junsu nhéo vào bên hông Yoochun

“Á á đâu có anh lo cho Yunho thôi mà” – Yoochun ôm chặt Junsu lại hôn yêu thương – “Anh chỉ yêu mình em thôi mà cưng”

“Tránh ra tôi cho đi” – cậu đá vào chân hắn

“Nếu muốn bỏ trốn nhớ đi xa xa đừng để mấy người kia bắt được nhé,tôi ko có tiền mà chuộc lại đâu” – hắn nói mĩa mai phía sau lưng cậu,cậu dậm mạnh đi nhanh vào toilet hơn

10 phút sau cậu quay ra

“Sao đi tìm được anh nào tốt để cứu mình chưa?” – hắn chọc

“Chừng nào tôi tìm được sẽ nói anh” – cậu nạt

“Xin lỗi cái đt của cậu để quên trong toilet” – một thanh niên lịch sự chìa đt về phía cậu

“À cảm ơn anh nhiều” – cậu nhận lấy khẽ cúi đầu cảm ơn

“Tôi...tôi mời cậu một ly được ko?” – thanh niên đó ảm úng hỏi

“À dĩ nhiên được” – cậu rút ra hai ly đưa cho thanh niên nó,họ cạn ly và uống.

“Tôi...mời cậu nhảy cùng được ko?” – thanh niên nó tiếp tục ảm úng hỏi

“À...” – cậu suy nghĩ về người lạ mặt này có phần đường đột quá thì phải

“Hay để tôi mời một ly nhé!” – giọng trầm đục vang lên,hắn ngồi chồm ra phía trước để người thanh niên thấy được mặt.Từ lúc đầu hắn ngồi dựa ra sau ghế ko có ánh đèn chiếu vào nên ko thể nhìn rõ được

“Ngài...ngài Jung...tôi...tôi xin phép đi trước” – thanh niên đó cúi đầu rồi rít rồi biến mất dạng.

“Anh ta làm gì mà đi nhanh vậy?” – cậu thắc mắc trước thái độ kỳ quặc đó

“Ai biết” – hắn trả lời cộc lốc,nói rồi hắn nắm tay kéo mạnh cậu qua người hắn ngồi vào bên trong như lúc đầu – “Ngồi yên đi”

...

“Yunho! Nữ hoàng tới kìa” – Yoochun hất cằm về phía trước,dáng người chữ S đang lướt tới họ

“Yunho anh thấy hôm nay em diễn thế nào?” – cô tự ngồi vào bàn bên cạnh Yunho

“Tuyệt lắm,lúc nào em cũng tuyệt cả” – hắn cười,cô ấy vui vẻ tặng hắn một nụ hôn phớt qua môi

Cậu tức giận khi bị ném qua như vậy để chỗ cho hắn và người khác âu yếm

“Tối nay em qua chỗ anh được ko?” – tay cô bắt đầu mon men đến vạt áo sơmi hắn

“A xin lỗi cho qua” – cậu đứng lên dùng giọng lịch sự nhất và nhỏ nhẹ nhất nói nhưng chân cậu cố tình tự bắt chéo vào nhau để té vào người hắn – “Á xin lỗi” – cậu làm vẻ vô tội.Chiều này y chang năm xưa cậu dùng để làm quen hắn trong thư viện rất tiếc là người năm xưa nay đã vô tình

“Nặng quá,đứng dậy đi!” – hắn lạnh lùng đáp

“Chân tôi bị thương rồi” – cậu lì lợm ngồi đè vào trong lòng hắn như thế

“Bị thương chứ đâu có cùi,muốn đè tôi bao lâu hử?”

“Anh ko thích thì quảng tôi thẳng xuống đất.Chứ chân tôi đau lắm ko nhích nhích được” – cậu cãi

“Ya! đừng quá đáng nha”

“Yunho chút nữa anh đến sau sân khấu tìm em nha,em chờ anh ở đó.Rồi mình sẽ cùng về Ok” – cô hôn lên môi hắn lần nữa trước khi đi

“Cô ta đi rồi ko cần đóng kịch nữa,có một chiêu mà xài quài” – hấn xô mạnh cậu ra

“Ai nói tôi đóng kịch” – cậu xấu hổ chối

“Có hay ko tự biết” – hấn nhìn cậu rồi quay sang bên ngoài xem mọi người nhảy

...

“Yoochun tao về trước” – hấn đứng dậy

“Sao vậy? Em Qin chưa diễn màn cuối mà” – Yoochun ngược nhìn hấn

“Thôi tao nên chuồn trước khi bị cô ấy bắt tay đặt vào cái mông lần nữa”

“Chứ ko phải anh nói đã lắm hả?” – cậu mĩa mai,hấn chỉ lờm cậu một cái rồi quay sang Yoochun

“Chút nữa cô ấy quay lại mà nói tao có việc bận rồi”

“OK!”

...

Biệt thự trắng

“Sao ko đợi cô ấy về cùng?” – cậu vẫn thắc mắc hỏi hấn khi cả hai xuống xe

“Hạn con gái mỗi đêm ngủ với mỗi thằng tôi ko có hứng đụng vào” – hấn lạnh lùng đáp,vẫn bước đi ko nhìn cậu

“Vây cũng gần giống tôi,mén chút tôi cũng làm nghề đó.Nhưng cô ta tự nguyện còn tôi thì bị ép buộc” – trong câu nói của cậu có chút vui và cảm thấy mình may mắn

“Đi ngủ đi,nói nhiều quá” – hấn quay sang nạt cậu rồi bỏ lên lầu

“Tên khùng!” – cậu chửi rồi cũng lên phòng mình

6. Chương 6

“Minne hôm nay ở lớp có ngoan ko?” – hấn đang ngồi dưới đám thảm lông xem Changmin tô màu

“Dạ ko,cô giáo khen em ngoan khi em cho bạn Bumnie mượn bút chì” – Changmin thích thú tô màu đầy vào giấy trắng

“Hửm Bumnie là ai,bạn mới của em hả?”

“Dạ,cậu ấy dễ thương và tốt bụng như em vậy.Bạn ấy hay mời em uống sữa chung”

“Vây bữa nào mình mời Bumnie về nhà chơi chung,chiu ko?”

“Dạ” – thằng nhóc gật đầu mạnh

“Ya! làm việc xong chưa mà vào đây,trốn việc hả?” – hấn đổi thái độ ngay lập tức khi thấy cậu bước vào

“Anh bảo tôi tưới cây thì xịt nước vào tụi nó thôi,có khó gì đâu” – cậu cũng ko vừa,đôi co lại

“Cậu chủ! cậu chủ” – tiếng ông quản gia hét hải chạy vào

“Chú làm gì mà la lối um sùm vậy,đừng làm Minnie giật mình chứ?” – hấn khó chịu khi thấy Changmin nép vào người hấn

“Dạ tôi xin lỗi” – ông cúi đầu

“Được rồi,có chuyện gì?” – hấn phui tay

“Dạ...dạ...mấy chậu hoa lan ngoài vườn bị chết hết rồi” – ông đau khổ nói

“SAO?” – hấn quát – “TẠI SAO???”

“Dạ vì....vì...ngập nước...” – ông quản gia đảo mắt qua cậu đang đứng ung dung

“Kim Jaejoong tôi bảo cậu tưới cây chứ ko phải giết hoa,cậu bị điếc hay ko hiểu tiếng Hàn hả?” – hấn quay sang mắng cậu

“Tôi chưa bao giờ làm việc,tất nhiên là ko biết.Anh biết sao ko tự làm,sai tôi làm gì” – cậu lật lọng

“Có việc tưới cây cũng ko làm ko xong...thật hồi hân khi mua cậu về.Chả làm được việc gì chỉ toàn phá hoại”

“Tôi đã nói rồi ngoài trừ tiếp khách ra tôi ko biết làm gì cả”

“Suốt ngày chỉ biết nói tiếp khách,vậy sao khi người ta tới thì lại đập vào mặt người ta,tiếp kiểu gì hả?”

“Vậy thì bây giờ kêu người khác đi,tôi tiếp cho coi” – cậu gân cổ lên cãi

“Anh hai sao hai người hay gây nhau quá vậy? Bumnie nói lớn tiếng với nhau là người xấu” – Changmin ngược nhìn hấn

“Ồ Anh hai xin lỗi tại có kẻ vô tích sự cứ chọc tức anh quài thôi mình về tiếp đi” – hấn vò tóc thẳng bé rồi quay sang trầm giọng xuống ra lệnh – “Lên phòng dọn dẹp đi”

“Phòng nào,cái nhà này biết bao là phòng muốn dọn mệt tới chết à?” – cậu quơ tay qua lại

“3 phòng,phòng cậu,Minnie và tôi.Chỉ có 3 phòng liệu mà làm cho tốt nếu ko thì nhịn đói luôn đi” – hấn đe dọa

“Anh đúng là...” – cậu định chửi nhưng thấy cặp mắt long lanh của Changmin nên lườm hấn một cái sắc bén rồi bỏ đi.

— —
“Ăn cơm trắng đi,sao ăn toàn thức ăn ko vậy?” – hấn bực dọc

“Trời đánh tránh bữa ăn,anh ko biết hả?” – cậu vẫn gấp thịt đầy vào chén mình

“Minnie em đừng bắt chước người ta,ham ăn hốt uống nghe chưa” – hấn quay sang dăn dò thẳng nhóc

“Dạ” – thẳng nhóc ngoan ngoãn gật đầu.

“Uhm ăn xong em lên phòng,đánh răng rồi đi ngủ sớm,đừng thức khuya hư lắm,anh hai ko thương mấy bé trai hư đâu” – hấn vò tóc thẳng tóc

...

Cốc Cốc

“Vào đi” – giọng đục ngầu nghe mà dọn cả sống lưng

“Có chuyện mà kêu tôi qua phòng anh khuya thế? oa...buồn ngủ quá....hay muốn oa.. tôi tiếp anh?”- cậu ngáp

“Tôi bảo cậu dọn phòng phải ko?” – hấn nghiêng răng cố bình tĩnh

“Uhm thì tôi dọn phòng anh sạch đẹp rồi,muốn gì nữa?”

“TÔI BẢO CẬU DỌN PHÒNG CHỨ KO PHẢI ĐEM HỘP ĐỒNG MẤY CHỤC TRIỆU CHO VÀO MÁY HỦY GIẤY,CÓ PHÂN BIỆT ĐƯỢC RÁC VÀ TIỀN KO HẢ?” – hấn gầm lên giận dữ

“Ya! ai mà biết,giấy gì toàn tiếng anh lại quăng tứ tung trên bàn.Nếu quan trọng sao anh ko cất vào ngăn hoàng,đồ bê bối mà con đồ thừa hả?” – cậu hét lên

“Làm sai mà còn cãi lại hả? Aishh sao tôi lại mua kẻ vô dụng này....tòan rách việc”

“Vậy thì sao? Đuổi việc tôi đi” – cậu thách thức

“...” – hấn ôm đầu một hồi rồi ngồi vào ghế đánh máy trên laptop – “Về phòng đi” – giọng hấn đã bình thường lại

“Lần sau nếu muốn chửi thì đợi sáng tôi ngủ dậy hãy chửi,đêm hôm thế mà kêu qua nghe vài câu thật nhảm nhí” – cậu được nước làm tới,đóng cửa cái rầm khi bỏ ra ngoài

5AM

Lách cách lách cách – tiếng gõ bàn phím như bản nhạc được đánh bằng piano vẫn cứ du dương suốt đêm đến sáng.

“Cậu chủ dậy sớm thế?” – chị giúp việc xuống bếp làm bữa sáng thấy Yunho đang ngồi trên bàn ăn đánh máy

“Tôi có ngủ đâu mà dậy”

“Cậu Chủ muốn ăn sáng trước ko?”

“Ko! pha giúp tôi ly cà phê khác đi” – hấn đẩy cái cốc ko trên bàn qua cho chị

7AM – Bữa sáng

“Minnie anh hai sẽ vắng nhà trong vài ngày,em ở nhà ngoan nghe lời chị Woo Hee,ko được bỏ bữa.Anh về mà thấy em xuống ký nào thì sẽ giận Minnie luôn đấy” – hấn nhéo nhẹ vào má nó

“Dạ,anh hai nhớ mua quà về cho Minnie và Jaejoong huyng nha!” – thằng nhóc cười

“Tất nhiên anh sẽ mua quà cho Minnie rồi” – hấn cố tình ko nhắc tên cậu

“Có mua tôi cũng ko có nhận đâu” – cậu tỏ vẻ bất cần

8AM – Phòng khách

“Mọi người tới đông đủ rồi à” – hấn cho hai tay vào túi quần,thong thả bước xuống từng bậc thang

“Giám Đốc!” – các nhân viên trong các bộ vest công sở cúi đầu chào hấn

“Ngồi đi,hồ sơ tôi dặn đã mang đến đây đủ chưa?” – hấn ngồi xuống trước chỉ tay xuống ghế ra hiệu mọi người

“Dạ vâng đây là lịch trình của Ông Izawa,ông ta vừa đáp chuyến bay tới nhật vào sáng nay” – cô nhân viên đẩy xấp giấy trước mặt hấn

“Vé máy bay của tôi chuẩn bị xong chưa?”

“Dạ chuyến bay sẽ khởi hành vào 1H trưa nay,chúng ta vẫn còn thời gian để lập hợp đồng mới” – một nhân viên lôi hồ sơ kẹp trong bì xanh

“Ko cần tới qua tôi đã làm xong hợp đồng đó,các người chỉ cần đưa những thông tin liên quan đến Ông Izawa cho tôi là được” – hấn xua tay

“Giám đốc đã tự làm bản hợp đồng đó trong vòng 1 đêm thôi sao?” – các nhân viên sững sốt

“Uhm tôi dựa theo các thông tin cũ của các hợp đồng trước đây để soạn lại tuy nó ko tốt bằng hợp đồng cũ nhưng để ứng phó trước sau đó sẽ sửa đổi sau.Phải giữ chân ông ta lại trước khi bên kia đã giành lấy”

“Giám đốc ngài qua đó một mình có ổn ko,sao ko để thư ký đi cùng ạ?” – một trong những nhân viên lo lắng

“Ko thư ký sẽ ở lại Cty,tôi đã đưa các thứ cần thiết để Cty vẫn hoạt động bình thường.Cty có chuyện gì quan trọng phải gọi cho tôi lập tức” – hấn căn dặn kỹ mọi người

Cuộc họp đột xuất kết thúc sau 2 tiếng

10AM – Phòng Yunho

Hấn đang chuẩn bị mọi thứ cho vào vali chuẩn bị cho chuyến đi

“Gọi tôi có gì ko?” – giọng nói ồm ồm

“Tay bị cụt ko gõ cửa được à?” – hấn hỏi

“Cửa mở sẵn gỗ làm gì cho mệt.Có gì nói lẹ đi tôi còn phải đi tưới cây,nếu bông hoa nào cũng anh chết khô thì cũng đừng có đổ thừa tôi”

“Trong lúc tôi vắng mặt cậu nhớ chăm sóc Minnie cẩn thận,nó nghịch lắm.Chị Woo Hee giữ ko nổi đâu ngoài tôi ra nó cũng khá nghe lời cậu nên cậu phải theo sát nó nhất là mất bữa ăn” – hần thấy mấy cái áo sơmi vào vali

“Biếtttttt” – cậu kéo dài giọng

“Làm việc cẩn thận đừng làm bể đồ nhà tôi,cậu đền ko nổi đâu”

“Biếtttttt”

“Đi tưới cây đi!”

— —
3 ngày sau

“Anh hai về rồiiiii” – thằng nhóc chạy ra reo lớn

“Minnie!” – hần bế thằng nhóc lên xoay vòng vòng – “Nhớ anh ko?”

“Dạ nhớ,Minnie ở nhà ngoan lắm,ngày nào Jaejoong huyng cũng cho em ăn kem hết” – thằng nhóc cười híp mắt

7. Chương 7

“Ngày nào cũng ăn kem,anh hai dặn em ko được ăn nhiều mà,đau bụng thì sao?” – hần ko nỡ la thằng bé cứ chu mỏ sợ hãi – “Minnie lên lầu làm bài đi chút anh hai mang quà qua cho em” – hần thả thằng bé xuống để chị giúp việc đưa nó lên lầu.Thấy Changmin đi khỏi hần quay sang cậu,vẫn ngồi nhờn nhờ ăn kem xem phim,chân gác lên bàn.

“Tôi bảo cậu trông nó giúp chứ ko phải hại nó”

“Thì nó ngoan nên tôi thưởng,anh làm ơn đi ăn có vài muống kem mà sợ đau bụng” – cậu nhếch môi nhìn hần rồi quay lại xem phim tiếp

“Tôi ko hơi đâu nói với cậu,sao ngồi đây xem phim,phim gì thế?” – hần bước đến gần để ngó vào TV màn hình phẳng,mặt hần hơi ngạc nhiên – “Ồ đâu cậu có cái này?” – hần chỉ vào TV

“Tôi dọn phòng anh thấy nó trong góc kẹt của tủ sách,lấy ra coi” – cậu trả lời,nhả muống kem ra rồi nhìn hần trân trân – “Tôi thật ko ngờ anh còn giữ phim này đây.Lúc trước tôi nói thích coi phim ‘Hóan Đổi’ nên anh mua về coi để bắt chước phải ko?Mà giống như anh và tôi nhĩ hóan đổi rồi!” – cậu nhìn hần cười,chuyện lúc trước cậu lừa hần

“Ko phải chuyện của cậu,chắc lúc dọn nhà nó dính chung với đồng sách.Coi xong thì quăng luôn đi” – hần bước đi chợt quay lại – “Chúc nữa em họ tôi dưới quê lên,cậu nói chú Sooro dọn sẵn phòng khách đi” – hần lên lầu

...

Bữa ăn tối

“Minnie em lớn quá,chắc ko nhớ chị đâu.” – cô gái giọng tiếc nuối

“Dạ,nhưng giờ em biết em có chị họ dễ thương như vậy” – thằng nhóc ranh ma nói

“Jandi em cứ ở đây tự nhiên như ở nhà mình,cần gì cứ nói người việc lấy” – hần ám chỉ cậu

“À anh là Jaejoong bạn anh Yunho phải ko?” – cô nhìn cậu

“KO” – Yunho lẫn Jaejoong đồng thanh làm cô giật bắn người

“Người làm nhà anh,cần gì em cứ sai thoải mái” – Yunho điều chỉnh giọng lại

“Tôi làm gì cứ phước làm bạn của cậu chủ Jung” – cậu lườm hấn

“Jandi,cô chú vẫn khỏe chứ?” – hấn gấp thức ăn cho cô

“Dạ,ba mẹ khỏe lắm.Họ có dặn em lên đây mang theo cá khô đặc sản cho anh,anh vẫn thích món đó chứ?”

“Tất nhiên là thích,anh còn nhớ món canh hầm kim chi của Jandi nữa” – hấn cười dịu dàng – “Em cứ nghỉ ngơi đi,chiều mai anh về sớm chở em đi chơi và mua sắm”

...

Yunho nắm tay Changmin tươi cười,Jandi bước chân sảo nhìn khắp nơi trên con đường.Chỉ có mỗi Jaejoong hai tay hai túi đồ mặt mày như đưa đám,miệng lăm lăm lưỡi rửa ko ngừng.

Họ ghé vào tiệm kem nghỉ chân.

“Mỗi tay quáaaaa” – cậu thả những túi đồ lên hai cái ghế xếp lại,ngồi phịch xuống lắc lắc hai cánh tay

“Làm có chút chuyện mà đã than vãn,chẳng ra làm sao cả” – hấn lắc đầu,quay sang thẳng em và cô em – “Hai em ăn kem gì?”

“Em ăn vani” – Changmin chỉ vào hình trong menu

“Em socola” – Jandi cười

“Em giống anh đấy” – hấn cũng cười

“Vây oppa mình kêu phần tình nhân đi,được giảm 30% sẽ lợi hơn” – cô đưa phần khuyến mãi cho hấn xem

“Uhm vậy 1 vani và 1 phần kem socola tình nhân” – hấn nói với nhân viên quán

“Dạ,quý khách còn cần gì nữa ko ạ?” – người nhân viên khẽ nhìn qua cậu

“Ko hết rồi,cứ mang 2 phần đó” – hấn cắt ngang,nhân viên vội bước đi nhưng cậu kéo áo tên đó lại

“1 phần kem dâu” – cậu trừng mắt nhìn tên nhân viên

“D...dạ...quý khách” – tên nhân viên gật đầu vội chạy vào trong

10 Phút sau

“Minnie,chiu miệng kìa,dính mép tùm lum” – hấn lấy khăn giấy chấm xung quanh miệng thẳng bé

“Anh nói Minnie mà xem anh kìa...aiigoo...” – Jandi hình mũi cầm khăn lau cho hấn

“À em định ở chơi bao lâu,để anh xếp lịch đưa em đi mọi nơi,thích ko?” – hấn mút muống kem vào miệng

“Chắc 1 tuần thôi,em sợ làm phiền anh lắm” – cô ái ngại

“Đâu có gì mà phiền,cô chú đã giúp đỡ anh rất nhiều.Trông Minnie dùm anh,cả em nữa luôn ủng hộ anh lúc khó khăn.Giờ em có thời gian lên đây thì để anh chăm sóc em lại chứ” – hấn gõ nhẹ lên mũi cô

“A...” – cậu khẽ cau lên,mọi con mắt tập trung vào mặt Yunho – “Xin lỗi tôi vô ý quá”

“Kim-Jae-Joong” – hấn gằn từng chữ

“Hahahaha anh hai thành cây kem khổng lồ rồi” – thằng nhóc ôm bụng cười lăn lộn

“Oppa,để em lau cho” – Jandi cầm xấp giấy tính lau cho Yunho nhưng bị hấn chặn lại

“Ko sao,anh vào toilet rửa mặt” – hấn hầm hực bỏ đi

“Rửa ko sạch đâu,ra nhờ Jandi lau giúp đi” – giọng mỉa mai sát bên cạnh

“Cậu cố tình làm tôi bị bẽ mặt phải ko?” – hấn ngưng lại,hai lòng bàn tay vẫn còn để dưới vòi nước đang chảy xối xả

“Đâu có,ko nghe tôi xin lỗi rồi à” – cậu giả ngây – “Mà bây giờ anh thơm mùi dâu lắm haha” – cậu cười ha hả

“Cậu thích ăn kem dâu lắm hả?” – hắn chợt nghĩ ra ý tưởng hay

“Hửm?” – cậu ngạc nhiên với câu hỏi của hắn,ngưng cười nhìn hắn.Yunho tiến gần,cậu lùi đầu,áp tường.

“Thích thì ăn đi,đừng bỏ phí” – hắn áp mặt gần cậu hơn

“C...cái gì? Anh điên hả?” – cậu hét lên,định chạy ra.Cánh tay Yunho đã giữ chặt vòng eo cậu

“Liếm sạch cho tôi,còn ko tôi bắt cậu cởi sạch quần áo,thoa kem dâu chạy khắp con phố đấy”

“Anh dám,anh tưởng tôi ham làm theo lời anh à” – cậu bắt đầu thấy sợ hắn rồi

“Cậu nghĩ tôi bỏ tiền thuê 2 cận vệ mà ko làm nổi một chuyện nhỏ đó sao?” – hắn nhếch mép

“A...anh...anh...” – cậu ầm ỨC,muốn chửi cũng ko biết chửi gì nữa.Mặt hắn ko tức cười chút nào khi cả bệt bệt kem dâu.

“Liếm cho sạch,ko chừa một giọt” – hắn để mặt mình đối diện cậu

“...” – cậu bím môi nhìn hắn,từ từ...cậu lè chiếc lưỡi nhỏ xíu ra,chạm vào miếng kem dâu tiên trên trán hắn.Mắt hắn trượt dần xuống hai bên má hắn nơi nhiều kem nhất,đầu chớp mũi nữa và rồi là môi.Lưỡi cậu quét ngang qua đôi môi dày mùi dâu yêu thích.

“Mmmm” – ngay lập tức lưỡi cậu bị tóm gọn và giam giữ bên miệng hắn,lưỡi hắn nếm lại những vị kem mà cậu đã liếm,ngọt hơn cả thế nữa chứ.Cậu đẩy nhưng ko nổi,cổ nẹ nự hôn thì hắn nghiêng đầu để đưa vào sâu hơn nữa,nút lấy lưỡi cậu thật mạnh bạo và điêu luyện khiến nó phải phục tùng chiều theo hắn.

“Kem dâu cũng ko tệ” – hắn liếm môi gật gù

“Đê tiện” – cậu đỏ mặt nạt hắn rồi dùng dùng bỏ ra ngoài

...

Ngày thứ 2 của tuần

“Jandi sao em ko mặc mấy bộ váy anh mua cho em?” – hắn nhìn quần áo trên người cô

“Umm mấy bộ mắc tiền em mặc ko quen,mặc vậy được rồi oppa! Trông em....quê lắm hả?” – cô cúi mặt

“Ko có,vẫn xinh...nếu mặc mấy bộ váy đó thì em chỉ đẹp hơn thiên thần một chút thôi” – anh chọc khiến cô đỏ mặt – “Em sao vậy,mặt đỏ hết kia,có sốt ko?” – anh vội sờ trán cô

“Uống nước đi cậu chủ” – cậu mang nước dần mạnh xuống bàn,nước văng trong ly hết một nửa

“Ya!” – hắn đứng lên vũ vũ cái quần bị ướt sũng ở đùi

“Ồ tôi rót nước đầy quá” – cậu làm vẻ vô tội

“Để em vào bếp lấy khăn giấy” – Jandi đứng lên và bị Yunho ấn nhẹ xuống ghế

“Anh vào lấy được rồi,em ngồi xem phim với Minnie đi” – hắn trừng mắt nhìn cậu,quay vào nhà bếp

Hắn lay hoay tìm giấy thì cậu đã vào theo sau để rót mấy ly nước khác.

“Aisshhh” – hắn cầm đồng khăn giấy chà mạnh vào chỗ ướt rồi lại ầm ỨC nhìn vẻ thản nhiên của cậu – “Cậu muốn bị đuổi việc phải ko hả,muốn ra đường cầm lon ko?”

“Ko! tôi làm lại nghề cũ,được cứng và nhiều tiền hơn” – cậu đáp tỉnh rụi bỏ những viên đá vào ly nước

“Đem về cái của nợ làm gì ko biết” – hắn lảm nhảm quăng đồng giấy vào thùng rác

“Cậu chủ có vẻ nóng nhĩ,uống miếng nước đi” – cậu cười mỉm đưa cho hắn ly nước được pha chế đặc biệt một chút

“Nước gì đây?” – hắn nhìn cái ly ngờ vực

“Nước lạnh,là nước lọc và đá lạnh” – cậu giải thích

“...” – hần nghi nghi uống một ngụm vào,miệng vẫn ngậm nước chưa nuốt xuống,khẽ nhìn qua mặt cậu.Jaejoong đang cười,chỉ vào mặt hần cười.Yunho ngậm nước trong miệng bước đến trong sự ngạc nhiên của cậu

“Mmmmmmm” – cậu vùng vẫy hai tay nhưng ko số nước muối đó đều đổ qua cổ họng của cậu hết rồi.Chưa dừng lại,lưỡi hần lại quấy rồi mỗi khi gặp lưỡi cậu,rủ rê nó sang miệng hần vui đùa một chút mới buông ra

“Muối i-ốt tốt lắm đấy” – hần cười đặt ly xuống và bước ra phòng khách với bộ mặt sáng khoái

Jaejoong bên trong súc miệng,uống nước lọc vào để làm dịu cái mặn và xót trong cổ họng.

Ngày thứ 3 của tuần

8. Chương 8

Ngày thứ 3 của tuần

“Oppa vườn anh đẹp quá,nhớ hồi đó anh em mình hay lên đêm trồng ra bãi đất sau nhà bắt dôm dóm ko?” – cô cười ngả lưng ra bãi cỏ

“Uhm nhớ,anh nhớ quê lắm! Mọi thứ...” – anh cũng ngả lưng nằm dài,khẽ nhắm mắt – “Cái gì vậy? Mưa à?” – anh hét lên khi thấy nước bắn vào mặt mình.Anh và cô đều vội đứng lên xem nước từ đâu ra – “Ya! cậu điên à? Đêm khuya ra đây làm trò gì vậy hả?” – anh gào lên thấy cậu cầm vòi nước xịt tứ tung

“Tưới cây,ko biết ban đêm cây sinh trưởng mạnh hơn sao,cần cho chúng uống nước thì chúng mới khỏe mạnh chứ.Tôi ko muốn bị đuổi việc vì cây chết đâu” – cậu vẫn vô tư lắc lư vòi nước ‘cố ý’ vào hai người trước mặt

“YA! Tôi ko phải là cây” – hần vội ôm lấy Jandi che cho cô khỏi bị nước bắn vào,cậu càng xịt mạnh hơn khắp cả người hần – “ĐỦ RỒI!” – hần hét lớn,cậu ngoan cố xịt – “TÔI BẢO ĐỦ RỒI NGHE CHƯA HẢ?” – hần gào lên,cậu tắt nước

“Tưới xong rồi,đi ngủ” – cậu thản nhiên bỏ về phòng

“LẬP TỨC LÊN PHÒNG TÔI NGAY,TÔI CẦN NÓI CHUYỆN VỚI CẬU” – hần gào lớn chỉ tay vào nhà

“Bây giờ á?” – cậu ko hề sợ hãi trước thái độ của hần mà cảm thấy mát ruột

“NGAY BÂY GIỜ!” – hần điên lên,mặt đỏ vì giận

“Oppa,anh ướt hết rồi vào trong trước đã” – Jandi chạy đến lau nước trên mặt hần

“Anh ko sao,em có bị ướt chỗ nào ko?” – hần nhìn cô từ trên xuống dưới

“Ko,anh ôm em cứng ngắt,che hết cho em rồi” – cô lắc đầu

“Vào nhà thôi,em cảm lạnh mất” – hần nắm tay kéo cô vào trong nhà đi ngang qua mặt cậu

Phòng Yunho

“Cậu chủ ko thấy lạnh à?” – cậu nhìn bộ dạng ướt như chuột lột của hần.

“Bây giờ đang nóng lắm,sắp điên rồi” – hần nhìn cậu tóa lửa

“Ồ thế cơ à,vậy sao lúc nãy kêu tôi đừng phải xịt lâu thêm một chút nữa mới tốt chứ?” – cậu móc họng

“Mấy ngày nay cậu bị gì vậy,ngày thường làm việc cũng ko đến nổi sao mấy bữa nay cứ làm hỏng việc.Súyt nữa thì hại Jandi bị cảm rồi” – hần chỉ vào mặt cậu mắng

“Ồ..làm việc tệ là tác phong của tôi mà.Mà cậu chủ ôm cứng cô ấy như vậy ko cảm ơn tôi thì sao lại mắng”

“Tôi ôm ai ko cần cậu giúp,tôi muốn ôm lúc nào thì tôi ôm ko mượn cậu tài lạnh” – hần tức giận hơn – “Ah....ah...hắt-xì...”

“Thay đồ đi rồi chửi tiếp” – cậu hơi cau mày

“..” – hắn im lặng lập tức cởi sạch đồ ra trước mặt cậu,Jaejoong vội quay mặt đi ko nhìn thân thể của hắn –
“Ngồi đây chờ tôi tắm xong ra sẽ xử cậu” – hắn nói xong cầm khăn vào nhà tắm

Tim cậu đập thình thịch muốn bể ***g ngực,ngồi phịch xuống giường.-“ Đợi....mất mỗi quá....nhắm chút xúu....”

Yunho đi ra cậu đang ngủ ngon lành trên giường hắn,còn ôm gối nằm của hắn nữa chứ,hắn thay đồ,leo lên giường ngủ...

Ngày thứ 4 của tuần

“Oppa?” – cô nhìn hắn trông chờ

“Uhm” – hắn gật đầu,nhai nhóp nhép – “Vẫn ngon,thức ăn của em ngon nhất mà anh từng ăn” – hắn cười

“Lần nào oppa cũng nói câu đó” – cô mắc cỡ,gấp thêm một miếng được vào thì cơm trắng của mình dứt cho hắn – “Oppa ăn thêm đi” – hắn há miệng ăn muốn cơm

“Anh chỉ hơi sốt chứ có bị tàn phế đâu mà em đem cả đồng thức ăn lên đây” – hắn nhìn cái bàn nhỏ trên giường,đầy đủ mọi thứ

“Tại tối qua oppa che cho em nên mới bị sốt,em ái nấy lắm” – cô dứt tiếp những miếng cơm khác cho hắn

“Jandi noona...Jandi noona” – giọng thẳng nhóc lãnh lót kêu

“Gì vậy Minnie?” – cô quay sang hỏi

“Noona qua phòng giúp em làm bài tập được ko? Ngày mai em phải nộp rồi” – mắt long lanh

“Nhưng...” – cô nhìn hắn

“Em giúp Minnie làm bài đi,có Jaejoong ở đây được rồi.Anh ăn xong sẽ ngủ một chút” – hắn cười nhẹ

“Vậy oppa nhớ uống thuốc trước khi ngủ nha”- cô đặt vỉ thuốc trên bàn rồi dắt Changmin đi

“Đứng đó làm gì? Ko thấy tôi bệnh à,mau dứt cơm cho tôi,nhanh lên” – hắn quay sang nạt cậu

“Bị sốt chứ đâu có tàn phế” – cậu xỏ xiên

“Còn nói...ai làm tôi phải nằm như vậy,có làm ko thì bảo?” – hắn rít lên.

Jaejoong lằm bằm ngồi xuống giường dứt cơm và thức ăn cho hắn.Ăn xong hắn uống thuốc

“Xong rồi,tôi ra ngoài” – cậu khiêng cái bàn nhỏ ra khỏi giường

“Lau người cho tôi!” – hắn ra lệnh

“...?” – cậu quay lại nhìn hắn như thể mong mình vừa nghe nhầm

“Điếc hả,vậy mắt còn nhìn rõ cả người tôi ướt mồ hôi rồi nè” – hắn cầm cái áo thun trên người vẩy vẩy –

“Vào nhà tắm mang nước và khăn ra đây,mấy chuyện này mà còn để dạy”

Cậu mang nước và khăn ra ngồi bên cạnh hắn,Yunho cởi bỏ áo thun ra.Cậu hơi sượng

“Đẹp đúng ko?” – hắn vuốt ngực mình

“Gớm” – cậu chê môi

“Phải rồi,ko như ai kia.Ko có mông cũng ko có ngực,phẳng lì như ván ép” – hắn nhếch môi

“...” – cậu nuốt cục nhục xuống chà mạnh khăn lên người hắn

“Lau cho đàng hoàng,da tôi bị xước chỗ nào cậu liếm chỗ đó cho đến khi lành mới thôi” – lại thêm một câu đe dọa mà biết chắc sẽ thấm ngay vào đầu Jaejoong,tay cậu lập tức nhẹ nhàng nâng niu da hắn.

Ngày thứ 5 của tuần

“Minnie ko được nghịch nghe chưa? Ở đây là hồ bơi chứ ko phải tắm cỏ đâu mà chạy lung tung” – Yunho căn dặn,thẳng nhóc ngoan ngoan gật đầu.

“Oppa” – Jandi khẽ gọi

“Jandi sao em cứ quần khăn quài vậy?” – hấn nhìn cái khăn to dùng quần từ ngực cô xuống

“Em...em ngại” – cô đỏ mặt

“Em đẹp mà ngại cái gì” – Yunho vòng tay gỡ cái khăn ra khỏi người cô, bắt giắc Jandi che lại ngại ngừng trông bộ bikini mát mẻ này – “Hồ bơi nay anh bao hết rồi, ko có ai đâu”

“Anh hai xuống bơi đi” – Minnie kéo tay Yunho

“Jaejoong cậu trông Minnie giúp tôi” – hấn đưa tay thẳng nhóc cho cậu, rồi nắm tay Jandi – “Anh hứa dạy em bơi mà, theo anh” – hấn dắt cô xuống hồ

Vừa xuống hồ Jandi đã ôm chặt cổ Yunho

“Ko sao, nước ko sâu đến ngực thôi, em thả lỏng đi” – hấn vỗ nhẹ vai cô để chi mặt nước ngang ngực

“Umm” – cô từ từ mở mắt ra nhìn, cảm nhận bàn chân mình đụng đáy hồ

“Em đứng đi, ko sao đâu, ôm anh như vậy sao mà bơi” – hấn đùa thấy cô ngại ngừng ko nói, hấn cầm tay bắt đầu giúp cô tập bơi

...

Sau hai tiếng đùa giỡn ai cũng mệt mỏi, Changmin đắp khăn nằm ngủ trên ghế dựa ngon lành.

“Oppa ăn tiếp đi, em qua gọi Jaejoong oppa. Anh ấy chưa ăn gì cả” – cô bỏ nĩa xuống đi đến thành hồ Jaejoong ngồi ngâm chân dưới hồ, đang suy nghĩ điều gì đó. Cô cũng ngồi xuống bên cạnh thả hai chân xuống đá làn nước tĩnh lặng

“Em ko ăn cùng Yunho à?” – cậu quay sang hỏi cô

“Em no rồi, còn oppa sao ko ăn?”

“Nhìn mặt tên đó là nuốt ko nổi” – cậu liếc qua chỗ hấn

“Hihi Yunho oppa hay lớn tiếng nhưng hiền lắm, lúc trước anh ấy như cục đất luôn bị bắt nạt. Giờ có lẽ tốt hơn...”

“Giờ thì hấn chuyên bắt nạt người ta, giống như hoán đổi vậy” – cậu thì thầm, mắt nhìn xuống dòng nước đang chuyển động

“Oppa, anh quen với Yunho oppa vậy anh nghĩ anh ấy có thích em ko?” – cô thẳng thắn

“À...” – cậu hơi đơ vì sự thẳng thắn quá độ – “Chắc là...có...hấn tốt với em lắm mà, lúc nào cũng nhẹ nhàng, dịu dàng và lo lắng cho em. Ko ai rảnh chăm sóc 1 người mà mình ko thích cả” – cậu nói ra những suy nghĩ của mình

“Vậy...em hiểu rồi. Cám ơn oppa, vào ăn thôi” – cô đứng lên kéo tay Jaejoong theo, cậu cũng đứng lên. Trượt chân do nước trơn cậu chao đảo và rồi “ỪM”

“JANDI” – Yunho hét lớn phóng xuống hồ ngay lập tức

“Jandi! Jandi à” – hấn gọi cô

“...”

“Jandi, em nghe anh ko Jandi...” – hấn nhìn cô vô vọng, hấn lập tức đặt tay lên ngực cô ấn mạnh miệng đếm nhịp

“...”

“Aishhh” – hấn bực bội rít lên, tay nâng cằm cô lên, hô hấp nhân tạo. Hấn thổi những luồng khí mạnh vào phổi cô

“khụ....khụ....” – miệng cô phun nước ra

“Jandi,em ko sao chứ?” – hấn mừng rỡ

“Oppa!....khụ...khụ” – cô ngồi dậy trong vòng tay hấn – “em..khu.... khụ ko sao” – cô lắc đầu,tay che miệng ho do cơn sặc nước

9. Chương 9

“Jandi,anh xin lỗi,anh ko cố ý” – Jaejoong lúc này mới đến gần cô,mặt cậu thật sự lo lắng

“Ko sao,em biết oppa ko cố ý mà” – cô lắc đầu cười nhẹ với cậu

“Mình vào thay đồ về thôi” – hấn đỡ cô đi vào trong,kêu cả Minnie dậy.Hấn ko nhìn cũng ko nói gì với cậu.Cậu đứng đó.....nhìn!

...

“Ya! lúc ở hồ bơi ko phải tôi cố ý đâu” – cậu hậm hực

“Thì tôi có nói gì đâu” – hấn vẫn xem hồ sơ trên bàn

“Thái độ của anh giống như tôi làm điều đó vậy”

“Vậy cậu muốn sao? Muốn tôi nói ‘xin lỗi’ hay ‘cám ơn’?” – hấn ngược nhìn cậu

“Ya! tôi ko muốn bị vu oan nên mới vào đây nói với anh chứ ko cần anh làm thái độ đó với tôi.Đồ khó ưa,đáng ghét,đ....”

“Sao ko chill tiếp đi” – bộ ngực hấn đang trước mặt cậu,cái mỗ cong đang vểnh ra gần chạm trúng người hấn.

“Mất hứng rồi” – cậu nói cộc lốc

“Ồ thế à,tôi đang có hứng nghe đây” – hấn nhìn cái mỗ đang cong lên của cậu thật đáng ghét,cúi xuống hấn cắn một cái

“A! đau” – cậu la lên sờ vào môi mình

“Còn dám chill tôi ko hả,mau ra ngoài cho tôi làm việc” – hấn quay trở về bàn

Ngày thứ 7 của tuần – Đêm cuối

“Oppa sao chúng ta đến đây” – cô rụt rè nhìn xung quanh

“Lên Seoul thì phải đến đây,anh muốn em sẽ nhớ chuyến đi này” – hấn cười rót rượu ra ly

“Oppa thường đến đây à?”

“Uhm rất thường” – hấn gật đầu

“Hi! Honey ” – giọng nữ hoàng quen thuộc

“Là em à?” – mặt hấn ko tỏ vẻ ngạc nhiên cho lắm

“Dắt bạn gái đến chơi à?” – cô ngồi bên cạnh hấn nũng nịu nhìn Jandi

“Là em gái chứ,anh dắt đến để xem tiết mục đặt sắc của em” – hấn cười đều

“Em gái hay em út,anh đào hoa lắm! Ko tin được” – ngón tay cô lả lơi trên ngực hấn

“Em ko có lòng tin với anh sao” – mặt hấn vờ đáng thương

“Vậy để em kiểm tra lòng tin của anh là bao nhiêu”

“Kiểm tra bằng cách nào?” – hấn nhìn cô thích thú

“Như lần trước”

“Em ko định kiểm tra ngay tại đây chứ?” – hần cười khẩy

“Ko,tối nay.Sau khi em kết thúc công việc” – cô cười lả lơi lần nữa,tặng hần nụ hôn rồi bỏ đi

“Oppa cô ấy là?” – Jandi chứng kiến toàn bộ sự việc này giờ vẫn chưa hết shock về anh họ của mình

“Chết thật anh ko nhớ tên cô ta? Tên gì nhỉ? Lisa? Manda,Sunny,Tiffani,Jaessica ko ko hình như là...” – hần nặn óc suy nghĩ

“Gin” – Jaejoong lên tiếng

“Đúng,đúng là Gin” – hần reo lên – “Cô ấy tên Gin là vũ công nổi tiếng ở đây” – hần nói với Jandi

“...” – cậu gật đầu nhẹ

“Thôi ra nhảy đi,ngồi đây chán lắm.Cô ấy cũng ra sân khấu diễn rồi kìa” – hần kéo tay cả hai ra sân

Hần nhảy cực đẹp và quyến rũ,các cô gái xung quanh ko ai mà ko để ý hần,Jandi vẫn ong ong suy nghĩ về mọi thứ,6 ngày quá thật quá tuyệt vời với cô.Hần như hoàng tử trong các câu chuyện cổ tích luôn bảo vệ yêu thương cô,tình cảm cô dành cho hần bấy lâu tăng hơn chứ ko giảm,từ chàng nhà quê hần thành dân thành thị chính cống.Cô ngã lòng định mở lời cùng hần trước khi về quê nhưng tối nay,đêm cuối hần lại đánh tan giấc mơ đẹp.

“Oppa,em đi vệ sinh một chút” – cô cố nói lớn trong tiếng nhạc sậm sìn

“Ok” – hần ậm ừ tiếp tục nhảy,cô cúi cúi đi

“Ya! sao anh làm vậy?” – cậu hỏi

“Chuyện gì?”

“Sao anh cố tình làm vậy với Jandi,anh biết rõ cô ấy yêu anh mà,sao làm tổn thương cô ấy” – cậu nạt

“Yêu tôi làm gì,chịu khổ à?” – hần cau mày

“Anh ko yêu cô ấy à?” – trán cậu giãn ra

“ Tôi biết ơn gia đình Jandi nhưng ko có nghĩ là đem thân tôi ra đền đáp”

“Vậy giờ anh tính sao,có lẽ cô ấy đang khóc”

“Dứt khoát một lần,tôi ko muốn cô ấy dùng tuổi thanh xuân của mình cá cược.....như tôi” – hai chữ cuối hần cố tình nói nhỏ xú để cậu ko nghe

“Anh nói gì,tôi nghe ko rõ” – cậu la lớn vì tiếng nhạc quá ồn

Hần đứng gần lại cậu khi thấy Jandi đi ra – “Cậu phải giúp tôi”

“Giúp chuyện gì?” – cậu cũng đã nhìn thấy Jandi đang tiến tới

“Há miệng ra là được” – hần nói nhanh

“Hả?” – ngay khi cậu hỏi một cái thì lập tức não cậu phán ngay từ ‘ngu’ lưỡi cậu lại bị lấy đi mất rồi.Hần ôm cậu,vòng quanh miệng cậu.Cậu biết rõ Jandi đang nhìn và cả cô vũ công bốc lửa trên sân khấu cũng ko rời cặp mắt khỏi cậu.Cậu ko thể đẩy ra vì hần mạnh hơn và vì hần nói đúng,ko thể để Jandi cứ mơ mộng như thế mãi được.Cậu nhắm mắt đáp trả,tay chòang qua cổ hần kéo lại gần.Cả hai cứ hôn nhau như thế,ko biết là bao lâu.

Cả ba ra về,ko ai lên tiếng ngoài trừ Yunho,Jandi cứ lẳng lặng đi theo lưng hần.Xe họ đã đến trước cửa,cô vào ngồi trong im lặng

“Yunho oppa” – tiếng gọi với theo

“Hửm?” – hần quay lưng lại – “Gin?” – hần tỏ vẻ ngạc nhiên

“Oppa,chuyện lúc này em nói anh quên rồi sao?” – cô sà vào hần

“Ồ...sorry em nha,bữa khác đi.Tối nay anh bận kiểm tra người khác rồi” – hần cười vuốt nhẹ vai cô

“Cậu ta à?” – cô liếc cậu

“Có gì ko được,tôi đẹp hơn cô nhiều” – cậu giật hấn về tay mình lườm lại cô

“Cậu..cậu là con trai...đi giành với con gái ko biết xấu hổ à?” – cô tức giận

“Tôi ko giành với ai cả,tại tên này mê tôi thôi” – cậu nhìn hấn một cái âu yếm

“Oppa” – cô dậm chân

“Sorry em...hiểu cho anh.Cậu ta lỡ bỏ thuốc nghiện cho anh mất rồi” – hấn cười với cô lần cuối rồi bị cậu kéo vào trong xe.

...

Sáng hôm sau

“Oppa tạm biệt” – cô cười

“Về đến nơi gọi đt cho anh nhé” – hấn cười nhẹ,bỗng hấn ôm cô thì thầm – “Anh thật hạnh phúc vì có đứa em gái xinh đẹp như em”

“Em cũng vậy” – cô gượng cười bước lên xe.

“Đi rồi nhìn quài,thích nhìn ko sao giữ lại mà nhìn” – cậu cào nhào

“Lên xe,đi về” – hấn nạt

“Ya! tháng này phải tăng lương cho tôi đây”

“Ko trừ sạch lương cậu thì thôi,lại còn đòi tăng à” – hấn đeo xong dây an toàn

“Anh lợi dụng tôi hơi nhiều,tôi cần phí hao tổn tinh thần và thể chất” – cậu tháo dây an toàn

“Cắt lương!”

“YAAAAA” – cậu hét lớn khi hấn nhấn ga mạnh

— —

2 tháng sau

5AM

“...” – tiếng nói cười rôm rả

“Ya! sáng sớm mấy người qua nhà tôi làm gì hả? Chủ nhật mà cũng ko để yên cho tôi nghỉ ngơi là sao...” – hấn cào nhào bước xuống và mấy chữ sao đều nghẹn xuống cổ họng hết – “Junki? Sao em ở đây?”

“Yunho,em nhớ anh quá” – Junki lao đến ôm lấy hấn – “Em mới về,nhớ em ko?”

“Em mới đi du học 1 năm thôi mà,sao lại về?” – hấn đẩy nhẹ Junki ra nhìn

“Em thi xong nên về nghỉ xả hơi 2 tuần,sao vậy gặp em ko vui sao? Mặt anh xanh quá,cty bận lắm à?” – Junki vẫn ôm lấy eo hấn

10. Chương 10

“Jaejae mới ngủ dậy hả?” – Junsu chạy lại ôm cậu

“Uhm sao đông đủ vậy oa...” – cậu ngáp,dụi dụi mắt và thấy cảnh tượng tình cảm trước mắt.cậu lườm hấn một cái đến đau cả mắt

“Yunho cậu ấy là...” – Junki đảo mắt nhìn cậu

“Người làm mới” – Jaejoong tự nhận trước khi Yunho kịp trả lời

“Cậu ấy tên Jaejoong là bạn tốt của em đấy,Jaejae vui lắm” – Junsu cười

“À xin chào tôi là Lee Junki bạn của Yunho” – Junki cười với cậu

“Tôi là Kim Jaejoong,xin chào” – cậu cũng chào lại,cậu nhìn rõ người này.Thật sự mà nói rằng xinh đẹp ko thua gì cậu cũng đáng người eo thon ngực phẳng,da trắng môi hồng.Mái tóc đen dài chấm cổ,đôi mắt hơi nhỏ và dài khi cười rất dễ thương.Cậu ko nghĩ rằng có người lại có nét đẹp nữ tính giống mình như vậy và khi ôm Yunho như thế trông họ như cặp tình nhân thật sự vậy.

“Junki mới về,hôm nay lại chủ nhật mình đi dã ngoại đi.” – Yoochun đề nghị

“Vậy ra biển hay lên núi bây giờ?” – Junsu cắn móng tay suy nghĩ – “Jaejae ở đâu vui hơn?”

“Sắp có gió đông rồi biển lạnh lắm.Núi đi,tắm suối,bắt cá,leo cây và đá banh” – cậu liệt kê trên các đầu ngón tay

“Vậy thì đi 3 ngày 2 đêm đi” – Junsu háo hức

“Yunho anh thấy sao?” – Junki vẫn ôm cứng lấy hân

“Chuyến đi này mừng em về mà,em quyết định anh ko có ý kiến” – hân cười nhưng từ đầu đến giờ hân vẫn để cậu ôm,tay hân thả dài hai bên ko ôm cậu.

“Vậy thì xuất phát thôi” – Junki cười

...

Chuyến xe 7 chỗ khởi hành,Yoochun lái xe và Junsu ngồi bên cạnh.Junki ngồi cạnh Yunho bằng sau và bằng cuối là Jaejoong và Changmin.Thằng nhóc vừa xe đã lăn ra ngủ,gác đầu trên đùi cậu.Junsu nói chuyện một hồi cũng mệt dựa ra ghế ngủ.

Junki ôm cứng eo Yunho dựa vào ngực hân ngủ ngon lành.Hân quay ra nhìn cậu vẫn đang vuốt tóc dỗi cho Changmin ngủ,miệng thì ngáp lên ngáp xuống.Hân gỡ tay Junki ra để Junki nằm dài xuống cả bằng ghế,lấy cái túi kê đầu.

Hân xuống bằng ghế sau nói vừa đủ cho Jaejoong nghe – “Cậu ngủ đi để tôi trông Minnie được rồi” – hân đỡ lấy đầu Changmin,cậu xích qua nhường chỗ cho hân – “Hết bằng ghế trống rồi,dựa vào tôi ngủ đỡ đi”

“Làm gì tốt bụng vậy?” – cậu nheo mắt nhìn hân

“Tôi sợ cậu ngủ quên đạp Minnie xuống sàn xe thôi”

“Biết ngay mà”

“Vậy có ngủ hay ko?”

“Ngủ” – cậu đáp bằng giọng khó chịu rồi dựa vào vai hân nhắm mắt

...

Mọi người đến nơi sau khi ngủ dậy một giấc.Họ leo lên núi cạnh con suối nhỏ trong vạt cây lá xung quanh um tùm,mọi người bắt tay vào công việc.

Yunho và Yoochun dựng lều,họ dựng 1 cái lều lớn để ngủ chung.Mang hành lý vào xấp xếp lại.

Junsu và Junki nhóm lửa và thức ăn.Còn Jaejoong thì chỉ chặn mỗi Changmin vì thằng bé rất kén người ko chịu ai khác ngoài Yunho và Jaejoong cả.Mặc dù Junsu và Yoochun thường đến chơi và tặng quà cho nó nhưng nó chỉ nói chuyện hay chơi game cùng chứ tuyệt đối ko ăn khi họ đút hay cho họ ẵm ôm hôn.Đặc biệt nó rất thích Jaejoong,nó thường đòi cậu ẵm,hôn cậu và đòi tắm chung với cậu.Nó khen cậu có làn da mịn và mát ko như anh hai nó da nâu và khô lắm,cả người cứng ngắt khó chịu dù vậy nó vẫn ôm anh nó.

Chuẩn bị xong họ cùng thay đồ,ra suối tắm.

“Minnie mát ko?” – cậu ẵm thằng bé trên tay bước xuống nước từ từ

“A mát quá mát quá” – thằng bé dùng bàn tay đập đập xuống nước

“Minnie đừng buông tay ra nghe chưa,nguy hiểm lắm” – Yunho đứng bên cạnh dặn nó

“Anh hai anh hai nước mát lắm giống như da Jaejoong hyung vậy,anh sờ thử đi” – thằng bé cầm tay hắn để vào cánh tay cậu

“Uhm” – hắn rút tay lại ậm ừ

“Anh hai tối mình ngủ ở đây hả?” – thằng nhóc hỏi tay vẫy quơ quơ dưới làn nước

“Uhm chúng ta sẽ ngủ trong cái lều lớn hồi nãy đó”

“Ừ Minnie sợ...ở trong rừng Minne sợ lắm” – thằng bé ôm chặt Jaejoong,tay còn lại kéo kéo áo hắn

“Tối anh hai sẽ ôm Minnie ngủ,đừng sợ” – hắn nắm tay thằng bé

“Vậy tối nay anh hai và Jaejoong hyung ôm Minnie ngủ nha,Minnie muốn nằm ở giữa”

“Uhm” – hắn gật đầu cười rồi nghiêm mặt nhìn cậu – “Tôi ôm em thôi chứ ko có ôm cậu đâu”

“Tôi sẽ cắn đứt ngón tay anh khi chúng chạm trúng tôi” – cậu nhe răng ra đe dọa hắn

...

“Minne ăn miếng thịt này đi ngon lắm” – Junki gấp miếng thịt giơ trước miệng thằng nhóc

“Dạ ko,cám ơn hyung” – thằng bé từ chối lễ phép

“Em đi ăn Junki,Minnie nó tự ăn quen rồi” – Yunho đỡ lời khi thấy Junki sượng cả người

“Minnie cái gì cũng dễ thương nhưng rất thận trọng khi để người khác tiếp cận.sau này sẽ thành doanh nhân tài giỏi đấy” – Junsu chỉ vào thằng nhóc đang ăn mì bên cạnh Jaejoong và Yunho,lúc nào nó cũng ở giữa cả hai.

“Haizz...tưởng nó lớn hơn 1 tuổi sẽ dễ chịu hơn chứ,ai dè càng ngày càng khó dụ” – Junki thở dài

“Thôi ăn xong dọn dẹp rồi vào ngủ,khuya ngoài đây sẽ thành nước đá hết đấy” – Yoochun cắt ngang cuộc bình luận về thằng nhóc khó tính

...

Jaejoong nằm sát bên ngoài Changmin ôm cậu và Yunho ôm nó.Junki dính chặt vào eo hắn để cặp còn lại say mê ôm nhau thắm thiết ngủ.Bên ngoài trời chỉ còn vài độ rất lạnh,trong lều chỉ vừa đủ ấm thì ôm nhau ngủ như thế.

“Hyung,hyung em mắc tiểu quá” – thằng nhóc lay cậu dậy

“Umm...Minnie” – cậu mở mắt

“Hyung em mắc tiểu,bên ngoài tối thui em sợ lắm”

“Để hyung dắt em đi” – cậu ngồi dậy mò tìm cái đèn pin

“Bên ngoài sương mù dày lắm để tôi đưa Minnie đi,cậu cứ ngủ đi” – hắn gỡ tay Junki ra đứng dậy nắm tay thằng nhóc đi

...

Yunho và thằng nhóc quay vào lều,cậu đã ngủ say.

“Anh hai,Jaejoong hyung ngủ sát lều lạnh lắm,em ôm hyung ấy mà người lạnh ngắt à” – thằng nhóc nói

“Vậy anh nằm ngoài Minne nằm chính giữa đi”

“Để Jaejoong hyung nằm giữa đi,em và anh hai sẽ ôm cho hyung ấy ngủ”

“Sao Minnie tốt với Jaejoong quá vậy,thương hơn anh hai luôn hả?” – hắn nhéo vào má nó

“Em thích hyung ấy” – nó trả lời hồn nhiên – “Giống như thương anh hai vậy”

Hắn vò đầu thằng nhóc cười,hắn cẩn thận đẩy cậu qua để hắn vừa đủ nhích người vào sát lều.Minnie cũng ngoan nằm xuống cách xa Junki nép sát vào lòng Jaejoong.Cậu phản xạ trong giấc ngủ ôm lấy thằng

nhóc, Yunho cũng chòang tay qua eo cậu ôm lấy Changmin. Cả 3 người sưởi ấm cho nhau, tội mỗi Junki cuộn tròn trong mềm dày một mình.

...

“Sáng rồi!”

“Umm...Minnie để huyng ngủ”

“Muốn lợi dụng đến bao giờ?”

“Hửm? Minn...” – cậu anh to mắt – “Sao lại là anh?”

“Cậu đang ôm tôi đấy” – hấn gơ 2 tay lên chứng tỏ vô tội. Cậu nhìn dọc xuống đầu gác lên ngực hấn, tay ôm eo, chân quăn đùi hấn. Cậu ôm cứng ngắt còn ác liệt hơn cả cặp Yoosu

“Sao...sao tôi nằm ở giữa, anh giành chỗ của tôi” – cậu đẩy hấn ra

“Coi chừng! Minnie còn ngủ” – cậu kéo cậu vào người để lưng cậu ko va vào Changmin

“Bây giờ thì ai ôm ai?” – cậu nhướn mày hỏi, cậu đang nằm gọn trong lòng hấn, ảm.

“Là tôi được chưa?” – hấn nói tay vẫn ôm chặt cậu – “Nướng một chút nữa rồi kêu mọi người dậy chuẩn bị bữa sáng”

“Thì tôi đang ngủ đó chứ, tự nhiên kêu dậy” – cậu đánh nhẹ vào ngực hấn rồi thiếp dần vào giấc ngủ.

...

“Ăn sáng xong chúng ta chia ra nhé!” – Yoochun nháy mắt với Yunho

“Hiểu rồi, đi đâu thì đi đi. Xa xa dùm, ở đây có con nít” – hấn dùng những câu nói ngắn nhưng đầy hàm ý

“Ồ biết mà, tụi này đi leo núi xem phong cảnh thôi. Chiều sẽ quay về, tạm biệt” – Yoochun cười lớn rồi nắm tay Junsu đi

“Yunho chúng ta cũng đi dạo đi” – Junki nói

“À...” – hấn nhìn Changmin đang ngồi trên đùi Jaejoong

“Một chút thôi, Minnie đã có Jaejoong trông chừng rồi. Đi mà em muốn dạo 1 vòng nhỏ thôi” – Junki làm vẻ tội nghiệp

“Ok” – hấn gật đầu – “Minnie anh hai đi dạo 1 chút, em nhớ nghe lời Jaejoong, ko được nghịch đó”

“Dạ, anh hai đừng đi lâu quá nha” – thằng nhóc ngoan ngoãn nghe lời.

11. Chương 11

Nơi xa xa

“Chunnie à urrrrr ”

“Susu...aa...ở đây...tuyệt lắm đúng ko cưng...”

“Tuyệt....anh cũng tuyệt...urrrrrr....nữa.....aaaaa...”

...

“Yunho trông anh khác nhiều quá, mới 1 năm ko gặp thôi mà” – Junki khoát tay hấn, cả hai bước chậm ngẫm nhìn xung quanh đúng với từ ‘đi dạo’

“Em nói vậy là sao? Chê anh già rồi phải ko?” – hấn cười

“Ko, anh vui vẻ hơn. Ấm áp hơn trước nhiều, lúc em ôm anh em biết mà”

“Chắc tối lạnh quá nên em mới thấy ấm đấy” – hấn đùa

“Đó,anh còn biết nói chơi nữa.Em thích anh như bây giờ hơn,rất thoải mái”

“Vậy lúc trước anh khó ưa lắm à?” – hần cau mày

“Uhm rất khó ưa mà cũng rất....thu hút” – cậu cười

...

“Huyng,cá kia!” – Changmin chỉ tay xuống dòng suối cạnh gần lều họ.

Dòng suối chỉ cao đến đầu gối,chảy róc rách qua những viên đá lớn bám đầy rêu xanh.Dòng nước trong vắt có thể nhìn rõ mọi sinh vật bên dưới nó.Vài con cá bơi qua lại giữ những khe đá ngầm.Nhưng có một điều là thời tiết hôm nay bắt đầu chuyển đông,nước vào sáng sớm rất lạnh như nước đá vừa tan ra.

“Uhm Minnie muốn ăn cá nướng bằng tay ko?” – cậu nhìn nó tinh nghịch

“Muốn,Minnie muốn ăn cá nướng” – nó reo to

“Vậy ngồi yên đây,xem huyng bắt cá bằng tay sau đó sẽ nướng cho Minnie ăn nha”

Changmin gật đầu

Cậu xoắn quần lên đầu gối,cẩn thận lần mò từng bước chân xuống.Nước lạnh đến rùng mình,đôi chân trần trắng nõn đã hơi đỏ tấy lên vì dòng nước lạnh thấm vào.Cậu khom lưng xuống hai tay đặt dưới mặt nước,bắt động cậu đứng yên chờ cá bơi ngang sẽ bắt chúng bằng tay mình.

“Minnie,huyng bắt được rồi” – cậu giơ con cá đang giẫy trong tay lên cao

“A Jaejoong huyng giỏi quá,có cá ăn rồi hay quá!”- Changmin nhảy cẫng lên sung sướng – “Huyng mau lên đây đi,nướng cá thôi!”

“Uhm! Huyng lên....Á” – cậu la lên

“Huyng!” – thằng bé hoảng hốt chạy đến

“Ko sao,đừng chạy xuống đây” – cậu la lớn giơ bàn tay ra hiệu chặn Changmin ngừng chạy về phía mình

“Huyng sao vậy?” – thằng bé lo lắng hỏi

“Ko sao,tại rêu trơn quá làm huyng trượt chân thôi.Huyng đứng được mà...Min..” – cậu bỗ lững câu nói vì chân cậu...trật rồi.Cổ chân trật rồi,đau quá cậu ko thể tự đứng được,dòng nước cứ chảy ngang qua ngực cậu khi cậu ngồi dưới suối như thế.

“HUYNG! HUYNG SAO VẬY?” – nó a lớn khi thấy mặt cậu tái mét

“Huyng ko sao,Minnie đừng lo.Tại nước mát quá huyng muốn tắm một chút” – cậu cố cười để thằng nhóc ko quỳnh lên

“Huyng lên đây đi,em sợ lắm” – thằng nhóc nắm hai tay vào nhau

“Uhm huyng lên mà” – cậu bím chặt môi,tay vịn các hòn đá lớn hơn để đứng lên – “A!” – cậu té xuống ướt cả người – “Đau quá” – chân cậu sưng lên rồi,cả người ướt sũng dưới suối

“HUYNG,EM SỢ LẮM.HUYNG!” – thằng nhóc khóc khi thấy cậu như vậy,nó còn quá nhỏ ko thể làm gì giúp cậu – “EM ĐI TÌM ANH HAI,HUYNG CHỜ EM” – nó nói rồi vội chạy đi trước khi cậu kêu nó lại.Mà giờ cũng ko thể lựa chọn nào khác,nếu ko có ai kéo cậu lên thì cậu sẽ chết cống dưới suối mất.

...

“Yunho à,em lạnh quá” – Junki xoa xoa hai bàn tay

“Vậy mình quay về thôi”

“Nhưng em muốn qua bên kia xem tiếp” – Junki nhìn Yunho một lúc – “Anh ôm em đi như vậy sẽ ấm hơn”

“HUHU ANH HAI....ANH HAI OI!” – thằng nhóc vừa chạy vừa khóc nức nở

“MINNIE!” – hần giật cả mình – “SAO EM Ở ĐÂY,SAO EM KHÓC,JAEJOONG ĐÂU?”

“HUHU ANH HAI...MAU CỨU JAEJOONG HUYNH ĐI HUUU HUYNH ẤY CHẾT MẮT HUUU” – thắng nhóc khóc ko ngừng

“Minnie bình tĩnh,nói anh hai biết Jaejoong làm sao?” – hần bế changmin lên xoa đầu nó

“Jaejoong huynh té dưới suối rồi,em sợ sợ lắm anh hai huhu,anh hai cứu huynh ấy đi huhu anh hai...” – nó ôm lấy hần khóc ướt cả vai áo.Hần chỉ nghe tới té xuống suối thì hai chân đã chạy hết tốc lực để Junki vẫn cố bám theo sau lưng

...

“Jaejoong! Jaejoong!” – Yunho tát nhẹ vào hai bên má cậu,chúng lạnh băng và đổ tẩy cả lên

“Ừ...ừ...ừ...” – cậu chỉ nhảy nháy môi

“Chết thật,sốt rồi!” – hần sờ lên trán cậu khi thấy cậu run bần bật lên

“Ừ...l...ạ...n...h...ừ...ừ...lạ...n...h...q. ú...a...ừ...ừ...” – cậu rên trong miệng

“Em ra ngoài với Junsu đi,ở đây sẽ lây bệnh cho em đó” – hần đưa nó ra ngoài giao cho 3 người còn lại rồi mới quay vào trong lều.Kéo cửa che kín lại mới cởi hết quần áo ướt của Jaejoong,lau khô toàn thân rồi cho cậu mặc cái áo sơ mi mới của hần.Cái áo sơ mi to che phủ xuống đùi cậu,hần kéo mềm lên đắp cho cậu.

Đến lượt hần tự thay bộ đồ khác cho mình,cậu sốt nên ko thể mặc nhiều quần áo và đắp mềm dày được.Hần chỉ che ngang bụng để phía dưới cậu ko lộ ra thôi.Hần ngồi bên cạnh cậu suốt,đắp khăn lên trán cho cậu.Cậu ngủ mê man.

...

“Jaejoong dậy uống miếng nước đi” – hần đỡ cậu dậy để đầu tựa vào ngực hần

“Yunho” – cậu nhìn hần ngạc nhiên,trông cậu đã khỏe hơn nhiều sau giấc ngủ,hơi thở phà vào mặt đối phương khi hần cúi thấp để ly nước chạm vào môi cậu

“Uống nước đi” – hần nâng cao ly nước để cậu uống.Lau miệng cho cậu hần đỡ cậu nằm xuống ngay ngắn,sờ trán – “Thấy thế nào?”

“Lạnh” – cậu cố kéo cái mềm lên cao

“Cậu sốt đừng đắp mềm nữa,muốn sốt cao hơn à.” – hần kéo tay cậu ra khỏi mềm

“Nhưng...lạ.nh...” – cậu nắm chặt mềm ko buông

Hần thở hắt ra,chui vào mềm dần ngang bụng cả hai,tay hần luồn vào mái tóc màu nâu hạt dẻ kéo sát vào lòng.

“Nằm yên tôi sưởi ấm cho” – hần vuốt nhẹ lưng cậu

“...” – cậu ko nói chỉ nép sát hơn vào ngực hần,chợt cậu thấy chân mình cảm nhận rõ sự cọ sát vào quần hần.Cậu ngược lên nhìn hần trần trụi – “Anh...anh..”

“Đừng nghĩ vậy,quần áo cậu ướt nên tôi thay ra.Cậu sốt cao nên ko nên mặc quần áo nhiều,mặc thoáng một chút sẽ tốt hơn.Tôi ko có lợi dụng người bệnh tật đâu” – hần ôm cậu,ngửi mùi hương nhẹ trên mái tóc

“Tôi mới nghe bị sốt thì ko được mặc quần” – cậu bĩu môi,hơi thở nóng hổi lan tỏa trên ngực hần

“Cậu hạ sốt chứng tỏ cách của tôi hiệu nghiệm” – hần thì thầm bên tai cậu – “Bình thường đã nói là ăn cơm trắng thôi,cậu nặng quá,tôi ỉm mà muốn gây tay”

“Ai cần anh cứu”

“Tại Minnie khóc lóc nên tôi mới cứu cậu,chứ nặng vậy kêu cần cầu tới kéo” – hần chọc

“Anh...anh...tránh ra đừng ôm tôi” – cậu tức đẩy mạnh hần ra

“Cậu đối xử với ân nhân cứu mạng như vậy hả?”

“Yunho ra ăn mì đi,em nấu xong rồi” – Junki bước vào trông thấy một kẻ tay đẩy ngực ra,một kẻ thì tay kéo vào

“Uhm anh ra ngay” – hắn gật đầu,Junki bước ra ngoài hắn quay sang xỉ vào trán cậu – “Là cậu đuổi tôi nhé,cho chết đói trong đây luôn”

“Ai mượn anh chăm sóc,tôi chết đói cũng ko thèm ăn đồ của anh.Ra mà ăn chung với Junki của anh đi” – cậu nạt

“Tôi ăn với Junki thì sao,ghen à?” – hắn nhướn mày

“Anh bị sốt luôn rồi đó” – cậu bị què nên quát lớn hơn

“Vậy sao thấy tôi hôn Gin lại giả vờ té vào,tôi đi dạo với Junki thì buồn quá nhảy xuống suối” – hắn kênh mặt – “Cũng khó trách,tôi vừa đẹp trai lại giàu có khó tránh khỏi mấy chuyện này”

“Anh bị sốt đến nỗi phải ko,cút ra ngoài đi.Tôi muốn đi ngủ” – cậu chui vào trong rèm trùm kín qua đầu 15 phút sau

“Huyng,em mang thức ăn cho huyng nè!” – giọng thằng nhóc trong trẻo vang lên

“Minnie” – cậu ngồi dậy khi thấy hai tay nó bưng 1 mì nóng hổi vào

“Em...sao em bưng vậy,phỏng tay thì sao?” – cậu vội đỡ lấy tô mì – “Anh hai em đâu sao hắn để con nít làm chuyện nguy hiểm này” – cậu hầm hầm khi nhắc đến Yunho

“Anh hai đang bận hôn nhau với Junki huyng rồi” – thằng nhóc thản nhiên nói

12. Chương 12

“Anh hai đang bận hôn nhau với Junki huyng rồi” – thằng nhóc thản nhiên nói

“khụ khụ...” – cậu vừa húp miếng mì thì bị sặc bởi câu nói,à ko chất giọng ngây thơ của thằng nhóc

“Huyng ăn từ từ” – nó vuốt lưng cho cậu

“Tên khốn kiếp” – cậu lầm bầm

“Huyng thích anh hai hả?”

“Ko đời nào” – cậu nói chắc nịch

“Đừng gạt em,em còn nhỏ nhưng hiểu chuyện lắm.Bình thường em giả bộ yếu đuối để anh hai cưng em thôi”
“Hửm?”

“Chỉ số IQ của em là thiên tài đó,em chỉ cần nghe giảng bài thôi cũng hiểu ko cần học thuộc lòng như mấy đứa kia” – giọng nó bỗng trở nên trầm một chút

“Minnie,em nói thật chứ?”

“Em rất thích huynh nên em sẽ nói bí mật này với huyng.Đổi lại huyng cũng nói bí mật của huyng cho em nghe đi” – thằng nhóc khôn ngoan nói

“Em thật là...con nít quỷ” – cậu lắc đầu,hóa ra thằng em còn hơn thằng anh – “Vậy em muốn nghe bí mật gì về huyng,huyng học ngu lắm còn nghĩ học sớm nữa”

“Ko,em muốn biết huyng thích anh hai phải ko?”

“Sao em cứ hỏi chuyện đó quài vậy?” – cậu lúng túng trước sự tra hỏi của nhóc con 6 tuổi

“Em muốn huyng lấy anh hai,huyng ko cần nói nhiều gạt đầu hay lắc đầu thôi”

“...” – cậu nhìn nó,nó cũng trợn mắt nhìn cậu.4 mắt đối nhau một hồi lâu cậu khẽ gật gật – “Mà em đừng nói cho tên đó biết,hắn ghét hyung lắm.Cứ la mắng hyung quài,làm như hyung ngu dần dần dễ bị bắt nạt lắm vậy.Em mà nói ra là hyung giận em luôn đó”

“Em hứa,em chỉ muốn biết vậy thôi.Vậy bí mật của chúng ta được ký kết như hợp đồng ko ai được tiết lộ bí mật của đối phương” – nó đồng ý chìa tay ra

“Uhm chấp nhận” – cậu phì cười với điệu bộ nó,cũng đưa tay ra bắt lấy

“Hyung ăn đi,em ra ngoài chơi đá banh với Junsu hyung” – nó cười rồi nhảy chân sáo ra ngoài

“Ăn xong chưa,đưa tô tô đem ra cho Junki rửa luôn” – hắn bước vào

“Rồi!” – cậu trả lời ko nhìn đến hắn

Hắn cầm tô mì hết sạch ra ngoài rồi trở ngược vào.

“Vào đây chi,ko ở ngoài đó phụ người ta rửa tô” – cậu nằm trên mền,cậu đã khỏe nhiều nhưng vẫn mặc độc nhất chiếc áo sơmi của hắn

“...” – hắn nhếch môi ngồi xuống cạnh cậu sơ trợn – “Hết sốt rồi hèn chi”

“Hèn chi gì?” – cậu nạt

“Chửi người được chứng tỏ cậu rất khỏe,giả bộ nằm đây.Tội nghiệp Minnie phải bưng mì vào cho cậu”

“Chứ ko phải anh hôn nhau với Junki đẩy tôi mì nóng cho thằng nhỏ 6 tuổi cầm sao,đồ vô trách nhiệm” – cậu mắng

“Ya! tôi hôn nhau hồi nào,tôi đi nhặt củi với Yoochun.Junsu nói Minnie muốn tự tay bưng vào cho cậu chứ bộ”

Thằng oắt con – cậu chửi thầm – “Họ ở ngoài đó hết anh vào đây làm gì?” – cậu đánh lạc hướng

“À tôi vào xem người làm của tôi khỏe chưa.Từ khi mua cậu về làm việc tôi thấy tốn tiền và công sức hơn,có lẽ tôi nên bán cậu lại cho họ” – hắn xoa cằm

“Tôi biết anh chả ưa gì tôi,muốn bán thì bán đại đi đừng làm giọng đó.Tôi ko van xin ở lại đâu” – cậu nói giọng bình thường như người nghe biết ngay là cậu đang tức lắm – “Tôi ở đợ cho anh cũng chả sung sướng gì,ko bị la chửi mắng cũng bị hăm dọa ra tiếp khách hay bán cho người khác,anh đúng là tên đê tiện nhất là tôi biết”

“Cậu có vẻ ko hài lòng về người chủ như tôi nhỉ”

“Muốn làm gì thì làm tôi ko muốn nói chuyện với anh,ra ngoài cho tôi ngủ”

“Tôi là chủ cậu,ko phải cậu đuổi thì tôi đi” – hắn nhìn khuôn mặt cậu đang tím dần lên – “Đấm bóp cho tôi đi,cả ngày nay chán cậu làm tôi mệt mỏi quá” – hắn cởi áo thun ra nằm xấp xuống

Cậu ngồi yên nhìn hắn,cắn răng nuốt cục tức xuống bụng

“Còn ngồi đó,đấm nhanh lên.Muốn sáng mai tôi bỏ lại đây cho đi bộ về ko?”

Cậu bím chặt môi,hai tay đấm mạnh vào lưng hắn bụp bụp bụp

“Này! cậu khỏe rồi sao ko chịu mặc quần vào đàng hoàng vậy hả?” – hắn hỏi

“Để vậy cho mát,tôi còn muốn cởi hết ra ngủ nữa kia” – cậu bực dọc nói,giờ thì cậu mới nhớ mình vẫn trong tình trạng khiêu gợi hết sức.

“Muốn cảm ơn à,Yoochun có Junsu rồi đừng phá hoại gia can người ta”

“Ko,tôi ko ưa tên Yoochun ba hoa đó”

“Vậy là Junki hả,cậu ấy cũng tốt.Tuy là công tử bột nhưng được cái người đẹp tính cũng đẹp”

BỤP BỤP BỤP – cậu đấm mạnh vào lưng hắn

“Ya! làm gì mạnh tay vậy,muốn tôi bể phổi sao?” – hấn gắt lên

“Xin lỗi nhaaaa” – cậu kéo dài giọng,nghe là biết cậu cố tình đánh mạnh

“Cố tình phải ko?” – hấn lật ngửa người lại

“Uhm thì sao,anh đâu có nói đấm mạnh hay nhẹ” – cậu trả treo

Yunho ngồi dậy ngực trần đối diện Jaejoong thân dưới trần.Một 1 người trên một người dưới ko mặc đồ,lại đang ngồi đối diện nhìn nhau đến toét lửa.

“Bóp vai cho tôi” – hấn chỉ vài vai mình

Cậu đi chuyển bằng hai đầu gối định vòng ra phía sau lưng hấn

“Ko! Ngồi như vậy bóp cho tôi,lỡ cậu ra sau lưng bóp cổ tôi thì sao” – hấn giữ tay cậu lại

“Sợ chết thì đừng có sai” – cậu hất tay hấn ra,quỳ gối đối diện bóp hai vai cho hấn.Ngực cậu thấp thoáng qua hai vạt áo sômi đập thẳng vào mắt hấn.Cậu thấy hấn nhìn vào ngực mình liền đưa tới thêm một chút cho hấn nhìn rõ – “Đẹp lắm phải ko? Vậy mà có người chê tôi xấu” – cậu mỉa mai

“Đùi cậu đẹp hơn” – hai bàn tay hấn sờ lên đùi cậu

“Bỏ tay ra” – cậu gắt lên

“Uhm” – hấn gật đầu

“A...ko phải...chỗ đó...” – cậu khó khăn nói hai bàn tay bấu chặt vào vai hấn

“Cậu nói ko sờ đùi thôi,thì tôi để chỗ khác mà cậu bảo ở đâu cơ? Đây hả?” – tay hấn nắm mạnh hơn vào ‘cực cứng’ cậu dưới lớp áo sômi

“A....anh....aa..buô..ng...r..a..” – cậu thở hổn hển,mặt đỏ au

“Nhưng nó cứng rồi,tôi buông ra là cậu ko xong đâu” – hấn cười khẩy,tay vuốt ve lên xuống

“Ummmm...” – cậu cắn chặt môi để ko rên lên – “Mi..n...n..i..e...ở...ng..o..à...i..” – cậu nhớ ra thằng nhóc hi vọng hấn sẽ dừng lại sự tra tấn dã man này

“Tôi đã bảo mặc quần vào đi mà ko nghe” – hấn nhìn về mặt đỏ càng thêm đỏ của cậu – “Ko phải cậu nói muốn cởi luôn áo ra ngủ sao,để tôi giúp cho” – tay còn lại hấn tháo 3 cái nút áo ra để lộ bộ ngực trắng hồng,tay bên dưới vẫn đang đùa dai.

“Cậu có vẻ muốn rên lên nhỉ,cần tôi hôn ko?” – hấn hỏi thừa sức biết câu trả lời,người cậu đang mềm nhũn trong tay hấn

“Mmmm...” – hấn mút lấy vành môi dưới anh đào của cậu,liếm quanh nó.Cậu hồi hả tách miệng hấn ra để rên vào trong miệng hấn.Lưỡi hấn nút lấy lưỡi cậu,vờn qua lại thật ướt át.Bàn tay bên dưới ngưng lại một chút vuốt lên bụng cậu,đúng là mát lạnh như Changmin nói,tay hấn xoa nắn đầu nhũ hồng hào nhỏ li ti của cậu.Mọi tiếng rên của cậu hấn đều nuốt theo nước bọt vào trong,tay hấn đùa với đầu nhũ cậu xong lại trượt xuống đùa tiếp với ‘cực cứng’ còn cứng của cậu.Ko bao lâu cậu giải phóng ra trên tay hấn,dứt ra khỏi nụ hôn hấn nhìn cậu cười một cái hết sức đều.

“Mau thay bộ đồ đang hoành vào đi,còn nhìn nữa thì đừng có khóc”

“Hức” – cậu đứng dậy cởi áo sômi ra ném vào mặt hấn rồi lôi bộ đồ trong túi

Hấn lấy áo sômi đó lau sạch mọi chất lỏng trên tay. – “Thay xong thì ra ngoài đi,mọi người đang nướng thức ăn đấy” – hấn đi ra khỏi lều

“Tên chết tiệt dám lợi dụng mình...lần đầu của mình...tên khốn” – cậu lầm bầm rồi mặc bộ quần áo chỉnh tề lên người.

...

“Jaejae cậu khỏe hấn chưa,sao mặt còn đỏ quá vậy.Sốt lại hả?” – Junsu sờ trán cậu

“Chắc nằm trong đó cả ngày bị ngộp đấy, ăn xong đi dạo một vòng đi cho thoáng” – Yoochun gấp thức ăn cho cậu

“Uhm lát anh hai dẫn Jaejoong hyung đi dạo đi, lúc này Junki hyung dẫn em qua bên kia đẹp lắm” – thăng nhóc lém lỉnh nói

“Yunho chắc mệt rồi, cả ngày nay anh chăm sóc Jaejoong rồi còn gì” – Junki ko muốn Yunho đi riêng với cậu, nếu lúc này Changmin bảo Junki dắt đi dạo thì hai người đâu có thoải mái mà hưởng thụ giây phút thần tiên.

“Ko sao, dù gì em cũng giúp anh chặn Minnie cả buổi, em nghỉ ngơi sớm đi. Đừng ngã bệnh anh đau lòng đấy” – hấn tỏ vẻ đau xót

“Jaejae cậu đói lắm hả? Sao ăn nhanh quá vậy, từ từ thôi còn nhiều thịt lắm” – Junsu đẩy đĩa thịt đến gần cậu hơn

“Hay là cậu còn mệt, cần tôi đấm bóp giúp ko?”

“khụ...khụ...” – cậu sắc miếng thịt trong miệng, mặt mày lại đỏ cả lên, lườm hấn còn hấn thì chỉ cười.

Changmin ăn xong bảo buồn ngủ và nó hôm nay đòi ngủ chung với Junki mới ghê, dĩ nhiên Junki mừng vô cùng vì chiếm được tình cảm của em đối tượng nhưng một phần lại lo lắng khi thấy Yunho đã đưa Jaejoong đi dạo xa lều rồi.

13. Chương 13

“Nè, đi dạo có cần đi nhanh vậy ko?” – hấn rít lên từ sau lưng cậu – “Chân hết đau rồi hả?”

Cậu bực tức đến quên cả cái đau ở cổ chân, sau khi nghe hấn nói đúng là cảm thấy còn hơi đau. Cậu ngồi phịch xuống trên đồng lá rơi dưới gốc cây. Hấn lắc đầu đi đến gần cậu ngồi bên cạnh.

“A...mệt quá” – hấn than thở rồi nằm dài xuống, gác đầu lên đùi cậu

“Nặng quá, chân tôi đang bị đau đó” – cậu run run chân mình

“Để yên chút coi, người gì mà lì quá” – hấn cau mày nhìn cậu, móc đt trong túi quần ra hấn đeo cho mình một bên phone và cho cậu 1 bên. Mở bản nhạc ballad nhẹ nhàng, cậu cũng ko run chân nữa, dựa cậu vào gốc cây lắng nghe bản nhạc.

...

“Mọi người ngủ say hết rồi” – hấn khẽ kéo chặt cửa lều lại.

Yoonsu ôm nhau góc bên phải, kế bên là Changmin ôm Junki. Góc bên trái còn trống, hấn bước vào nằm sát lều cậu cũng bước theo nằm xuống bên cạnh Changmin

“Đừng có ép em tôi, nằm xích qua đây nè” – hấn kéo cậu về phía hấn, cậu để yên lưng hướng về phía hấn. Yunho kéo mạnh tay cậu để lật cậu qua đối diện hấn

“Muốn gì nữa, tôi đâu có ép sát Minnie đâu?” – cậu nói khể

“Cậu ngủ hay gác tay chân lên người khác lắm, Minnie nhỏ xíu con làm sao chịu nổi, để cậu nằm hướng đó nguy hiểm lắm”

“Vậy giờ tôi ngủ được chưa?” – cậu hằm hằm nhìn hấn

“Uhm ngủ đi” – hấn nhắm mắt lại trả lời

...

Sáng hôm sau mọi người thu dọn, tháo lều. Gom sạch mọi thứ cho vào cốp sau xe, vị trí ngồi thì cũng y chang như lúc đầu. Junki lại ôm chặt hấn ngủ trên xe.

“Tê chân quáaaa” – cậu khẽ kêu lên xoa xoa đùi mình đang bị Changmin chiếm dụng làm gối

Hắn để Junki dựa ra sau ghế leo ra phía sau đỡ đầu thẳng nhóc để lên đùi hắn – “Ngủ đi” – hắn nói với cậu
“Ko có chỗ nằm”

“Cho mượn đó” – hắn vỗ vào vai mình, chờ có vậy cậu ngã vào vai hắn nhắm chặt mắt. Cậu nhanh chóng ngủ say, hơi thở đều đều, hắn chòang qua eo ôm cậu vào người, dựa đầu lên tóc cậu tranh thủ chớp mắt một chút.

— —
“Lúc trước cậu nghỉ giữa chừng lớp 12 phải ko?” – Yunho hỏi, tay gõ gõ vào laptop trên bàn mình

“Uhm” – cậu gật đầu, vẫn đang lau dọn phòng hắn

“Tôi đăng ký cho cậu học lại rồi đó, ngày mốt sẽ đến nhận lớp” – hắn ngừng gõ nhìn cậu

“Hả?” – cậu cũng dừng lau dọn lại nhìn hắn há hốc

“Đừng nói nhiều, học cho xong lớp 12 đi rồi vào Cty làm tạp vụ cho tôi” – hắn nghiêm túc nói

“Anh bị điên à, bắt tôi vào Cty làm tạp vụ cho anh. Đẹp!” – cậu hét lên, cuối cùng hắn chỉ muốn hạ nhục cậu thôi

...

Ngày mốt

“Ăn lệ đi tôi đưa đến trường” – hắn kéo lại cà vạt trên cổ mình

“Anh đi làm đi, tôi lớn rồi tự biết đường mà đi” – cậu nuốt miếng bánh mì vào

“Cậu tưởng tôi mới quen biết cậu à, trốn học, đánh nhau, quậy phá... cái gì mà cậu ko làm. Đừng nói nhiều tôi đưa cậu đến trường mỗi ngày” – hắn khoát nốt cái áo vest vào.

Hai cận vệ đen của hắn ngồi phía trước, hắn ngồi sau căn dặn cậu đủ điều trên đường đến trường, cậu đồng ý đi học vì hắn hứa sẽ ko bắt cậu làm việc nhà. Xe dừng lại trước cổng

“Đây là trường cao cấp chứ ko phải địa bàn trước đây của cậu, muốn làm gì thì làm đâu. Đừng có đánh nhau hay kiếm chuyện quậy phá, tôi là người có địa vị ko muốn bị mời lên trường vì mấy chuyện nhảm nhí đó đâu” – hắn nói câu cuối trước khi cho cậu xuống xe.

Trường Học cấp III Future, chỉ những bậc con ông tai to mặt lớn bước vào.

“Tôi là Kim Jaejoong xin được giúp đỡ” – cậu chào trước lớp

“Em ngồi cạnh Shiwon nhé!” – cô giáo chỉ về phía cửa sổ dãy bên phải

Cậu đến và ngồi cùng bạn với một tên khá to con, có lẽ tên này chỉ nhỏ hơn Yunho một chút, nước da cũng nâu nâu giống hắn. Mặt đẹp trai sáng sủa và mùi nước hoa manly thoang thoảng.

“Hi! Choi Shiwon 21 tuổi” – anh chìa tay ra

“Kim Jaejoong 20 tuổi, anh cũng học lại à?” – cậu vui mừng bắt tay, từ khi cậu về ở nhà hắn ngoài Junsu ra cậu ko còn người bạn nào khác

“Trường này thiếu gì người học lại, toàn ham chơi nên phải thế thôi” – anh cười – “Ra chơi tôi dẫn cậu đi dạo xung quanh, trường này lớn lắm rất dễ lạc”

“Cám ơn”

...

Biệt thự trắng

“Hôm nay đi học thế nào?” – hắn dựa vào cửa phòng cậu hỏi

“Uhm bình thường, mọi người rất hòa đồng. Cô giáo cũng nhiệt tình... tốt!” – cậu nằm trên giường bấm máy game

“Sắp tới tôi sẽ ít về nhà lắm,cậu nhớ trông chừng Minnie và đi học đều,nhà trường mà báo với tôi cậu trốn học thì cậu chết chắc” – hấn nghiêng răng

“Anh đi đâu nữa à? Hay làm cô nào có bầu cần đưa đi giải quyết hay nuôi chờ đẻ?” – cậu vẫn đang tập trung vào bấm game

“Uhm phải cô Gin ở Club đó,thiệt là...tôi sơ suất quá nên cô ấy mang thai cả tháng rồi mà ko biết.Tôi qua nhà cô ấy ở vài ngày cho tiện chăm sóc”

“Anh đúng là tên *** lòn hết thuốc chữa” – cậu ném cái máy game trong tay vào hấn

“A” – hấn chụp bằng hai tay – “Ya! biết cái này mắc lắm ko hả?” – hấn thấy cái máy game xuống giường,khoanh tay đứng trước mặt cậu

“Đê tiện” – cậu ngồi trên giường ngược nhìn hấn thách thức

“Uhm cô nào cũng nói tôi như vậy hết...đặt biệt khi trên giường...” – hấn cười nham nhở cúi mặt gần lại cậu

“Cút” – cậu nạt

“Tôi nhớ ko lắm thì đây là nhà tôi thì phải” – hấn cúi sát hơn trán chạm trán,mũi đụng nhau,môi chỉ cách vài mm mỏng manh – “Cậu mà chửi tiếng nào nữa thì tôi hôn đấy”

“...” – cậu bím chặt môi

“Tôi qua nhà vợ bé ở vài ngày,cậu ở nhà ngoan ngoan học hành và chăm sóc Minnie nghe chưa?” – hơi thở hấn phả vào mặt cậu

“...” – cậu vẫn bím chặt môi ko trả lời

“Chưa gì đã ko nghe lời rồi” – hấn áp môi mình lên môi,mút lấy môi cậu mơn trớn nó.Cậu vẫn ko mở miệng ra,bím chặt đến tím cả lên,hấn cười cắn vào môi cậu khiến cậu đang há miệng ra,tíc tắc lưỡi cậu nằm gọn trong miệng hấn mặc hấn vui đùa.Hấn đè cậu xuống giường cả thân hình hấn che đi thân thể nhỏ bé của cậu bên dưới,tay hấn lần vào trong áo cậu...

“Mmmm...” – tay cậu chặn hấn lại,vùng vẫy loạn xạ nhưng vẫn ko xê dịch được hấn.Tay hấn nắn đầu nhũ bên trái của cậu,rên lên trong vô thức,người cậu cong lên vì khoái cảm khi hấn nhéo vào nó.Đùa giỡn với lưỡi cậu đã lâu,nhường chỗ cho dưỡng phí vào nếu ko cậu sẽ ngắt mất.Cái lưỡi ướt át liếm dọc xuống cằm cậu,cổ cậu và nút lấy những dấu đỏ ửng lên.Tham lam hơn nó trượt xuống đầu nhũ còn lại của cậu nút liếm,bôi trơn nó.

“A ” – cậu rên lên

“Nhảy cảm nhỉ” – hấn cười tiếp tục bên nắn bên liếm và đổi bên khi chúng đã cứng.

“Anh hai ơi!” – tiếng gọi ngây thơ cất lên

Cậu đẩy mạnh hấn ra kéo cậu xuống,hấn cho hai tay vào túi quần như ko có chuyện gì xảy ra.

“Gì vậy Minnie?” – hấn dụ dằng hỏi

“Em muốn đi siêu thị mua bánh và sữa,anh hai và Jaejoong hyung chở em đi đi” – thằng nhóc kéo tay áo anh nó

“Uhm Minnie về phòng thay đồ đi rồi mình cùng đi” – hấn cười vò đầu nó,Changmin lập tức phóng về phòng

“Đừng buồn khi nào tôi rãnh chúng ta sẽ tiếp tục” – hấn nhìn cái mặt đỏ gấc của cậu

“Im đi” – cậu gắt lên,hai bên ngực vẫn còn cảm ướt và nhứt nhối do bàn tay và lưỡi hấn để lại

“Thay đồ rồi xuống dưới nhanh lên” – hấn ra lệnh rồi ra khỏi phòng

— —

Cả tuần nay Yunho rất bận việc ở Cty,rời khỏi nhà lúc sáng sớm và về đến tận khuya.Hấn chỉ vào phòng xem Changmin thế nào và ghé ngang phòng cậu nhặt cái mền dưới sàn lên đắp lại cho cậu.

Trường học

“Jaejoong tối nay đi club ko, đêm nay có biểu diễn đặt sắc của Diva Gin đấy. Tôi đặt được bàn tốt, chỗ bạn bè tôi mới rủ đấy!” – Shiwon cười

“Uhm cũng được nhưng tôi ko về quá trễ được, tôi còn đưa em nhỏ ở nhà”

“Uhm xem xong biểu diễn thì về OK!” – anh nháy mắt

14. Chương 14

Club Mirotic

“Cô ta thật bốc lửa đúng ko?” – Shiwon nhận xét

“Cậu cũng mê cô ta à?”

“Ko, chỉ là tôi thích phong cách cô ấy diễn thôi, rất sôi động. Nếu nói về đẹp thì cậu đẹp hơn” – anh nhìn cậu

“VẬY mà có người chê tôi xấu đấy” – cậu thì thầm nhận thấy cặp mắt Shiwon đang nhìn mình cậu đổi chủ đề – “Bài này là bài cuối rồi phải ko?”

“Uhm xong bài này chúng ta về” – anh gật đầu

Sexy Lady dứt bài nhạc sôi động lẫn vũ điệu hoang dại trong tiếng hét kích động xung quanh. Cô bước xuống sân khấu thở lấy hơi và tiến về phía Shiwon và Jaejoong đang ngồi, ko cô bước ngang qua mặt họ

“Nhìn gần cô ấy cũng ko đẹp cho lắm” – Shiwon tặc lưỡi

“Phần dày quá mà” – cậu nói làm anh cười lớn

Cả hai nhìn theo cô đi đến đâu và bàn nào có phước được cô đến thế?

Cô chòang tay ôm lưng một người đàn ông cao to, người đó bắt ngờ bởi vòng tay lạ xoay người nhìn. Jung Yunho trong bộ vest sáng nay đang uống rượu cùng 1 đám nhân viên

“Ko biết hần là ai là có phúc quá được Gin tự nguyện xà vào” – Shiwon nghiêng qua nghiêng lại nhìn

“Tôi biết, chúng ta qua đó chào hỏi thôi” – cậu khoát vào tay anh kéo đi

“Gin hôm nay em diễn rất tuyệt” – Yunho cười đưa cô ly rượu

“Lúc nào em cũng tuyệt mà” – cô nũng nịu cạ ly với hần

“Trùng hợp quá nh” – giọng nói cổ tình gây chú ý

“Jaejoonh, sao cậu lại ở đây?” – hần cau mày cố nhìn rõ cậu và rồi bàn tay dẫn đến cánh tay người khác đang giữ chặt cậu – “Bạn cậu à?”

“Bạn học trong tương lai có thể là bạn trai sau đó là chồng chẳng hạn”

“Choi Shiwon rất vui được biết anh” – anh đưa tay ra

“Jung Yunho” – hần chìa tay lịch sự đáp trả – “Đã gặp thì ngồi chung cho vui”

“Cũng được” – cậu đáp rồi đẩy Shiwon vào ghế cậu ngồi sát bên cạnh, là sát thật sát.

“Mình cũng ngồi đi anh” – Gin kéo Yunho ngồi xuống cô ngồi bắt chéo chân tay ôm chặt cánh tay Yunho

“Tôi có đọc bài báo về anh, nhà doanh nghiệp trẻ tuổi nhất trong top 100 thương gia thế giới” – Shiwon mừng vì quen biết hần

“Bài báo đó hơi phóng đại thôi” – hần khiêm tốn

“Yunho à tối nay em muốn qua nhà anh tham quan” – Gin nói ko ngại sự có mặt của những người khác

“Tôi muốn đi toilet một chút” – cậu lên tiếng

“Để tôi đưa cậu đi” – Shiwon đứng lên

“Ko cần,cậu gọi dùm tôi trái cây đi,tôi muốn ăn” – cậu lườm hấn một cái rồi đi

Toilet NAM

“Có bạn trai sao ko giới thiệu sớm cho tôi biết” – giọng bồn chồn

“Giờ thì biết rồi,để vợ bé anh uống rượu nhiều hại cho thai nhi lắm” – giọng mỉa mai

“Mặt cậu lúc này trông đáng sợ quá,làm các nhân viên Cty tôi đều ko dám đùa giỡn nữa đấy”

“VẬY à,tôi vẫn bình thường mà.Shiwon còn khen tôi đẹp hơn Gin đấy,cuối cùng cũng có người biết thưởng thức tôi” – cậu dựa sát tường cười kêu ngạo

“...” – hấn nhìn cậu

“Ko có gì nói nữa thì tôi ra ngoài,Shiwon đang chờ tôi” – cậu đi ngang qua hấn

Hấn ko nói gì chỉ đi ra ngoài cùng cậu,ngay khi vừa ngồi xuống hấn áp sát tai Gin thì thầm rồi cả hai cười khúc khích,tay cô ấy cũng chả yên cứ sờ quanh ngực hấn.Jaejoong ngồi đối diện vô cùng chướng mắt,cứ cạ lỵ cùng Shiwon.

2AM

“Cám ơn cậu đã giúp đỡ Jaejoong ở trường,để tôi đưa cậu về luôn” – Yunho lịch sự hỏi,tay vẫn giữ chặt eo cậu

“Ko sao,tôi có đi xe.Vậy tôi giao Jaejoong lại cho anh” – Shiwon cúi chào hấn

Biệt thự trắng

“Thả tôi ra...tôi chưa có say mà...uống tiếp đi Shiwon” – tay cậu quơ qua quơ lại trước mặt

“Yên lặng cho Minne ngủ” – hấn cố dìu cậu lên các bậc thang,thay vì cố ẵm nhưng cậu la lớn hơn

“Buông ra,tôi ko cần anh đỡ,tôi tự đi...buông ra buông ra....” – cậu hét lên

“Rồi đó tự đi đi” – hấn buông cậu ra khi đã lên hết các bậc thang

“Hức tôi có chân tự tôi đi” – cậu loạng choạng đứng lên,mắt cứ nheo nheo lại tìm cánh cửa phòng mình

Cách

Cậu thấy cả thân mình lên giường nằm dài – “Thấy chưa tôi tự về phòng mình được nè” – cậu cười lớn,ko cần lại gần cũng ngủ được mùi rượu nồng nặc

“Uhm hay lắm về phòng mà phòng tôi” – hấn đóng cửa bước vào

“Hửm?” – cậu cong môi lên nhìn quanh

“Mệtttt,qua phòng khác ngủ đi,tối nay tôi ngủ phòng này” – cậu đuổi hấn

“Cậu giỏi lắm để coi sáng mai tỉnh dậy có yên với tôi ko?” – hấn nhin,cởi áo vest ra khỏi người

“Anh đừng tưởng mình ngon lắm,làm như đẹp trai lắm vậy” – cậu tự nói chuyện một mình – “Shiwon cũng đẹp vậy,body cũng đâu có thua gì anh,lại còn lịch sự và dịu dàng nữa,lúc nào cũng quan tâm tôi.Ai như anh chỉ biết chửi mắng ức hiếp tôi thôi”

“Body tên đó đẹp lắm hả? Sao cậu biết?” – hấn hỏi,cậu vẫn nằm trên giường mắt nhắm nhưng miệng cứ nói

“Tôi thấy với lại cậu ấy hay ôm tôi,người rắn chắc lắm.Còn khen da tôi mịn và thơm nữa,xin cấn vào quài mà tôi ko cho,đau lắm”

“Cậu thích hấn lắm sao?”

“Uhm cũng thích,tốt với tôi quá mà.”

“Vậy có thích tôi ko?”

“Ko!” – cậu trả lời...im lặng một lúc lâu – “Tôi yêu anh...nhưng anh cứ mắng tôi,chửi tôi vô dụng lại còn đi tiện đi ôm hôn người này người khác,tôi ghét anh lắm,tôi ghét tên khốn Jung Yunho,Shim Yunho ít ra ngu dần mà thương tôi nhất,ko dám làm tôi buồn”

“Uhm phải rồi,ghét tôi bây giờ.Nếu ko có Jung Yunho ai mà nuôi nổi cậu vừa dứt lại bướng” – hấn thay đồ xong lên leo giường nằm cạnh cậu,kéo cậu vào ôm chặt trong tay – “Vậy muốn ôm tôi ngủ hay ôm Shiwon ngủ?” – hấn thì thầm bên tai cậu

“Body Shiwon đẹp thì có đẹp nhưng tôi thích body anh hơn,có mùi dễ chịu” – cậu úp mặt vào ngực hấn

“Vậy mỗi tối ngủ như vậy có chịu ko?”

“Uhm” – cậu gật đầu trong lòng hấn rồi thiếp đi dần

“Sáng mai mà cậu nhớ hết những câu này thì tôi khỏe rồi” – hấn thì thầm,đặt nụ hôn lên trán cậu.Cả hai ôm chặt nhau ngủ.

...

Sáng hôm sau

“Nè,thả lỏng ra chút coi,siết nữa tôi nghẹt thở”

“...”

“Còn ngủ nữa,trưa đến nơi rồi hôm nay hứa đưa Minnie đi siêu thị mua đồ về làm bánh nhớ ko?” – hấn lay mạnh cậu

“Chúttttt nữa đi màaaa...nhức đầu quáaaa àaaaa” – giọng cậu mệt mỏi,vẫn ôm chặt hấn ko buông

“Là cậu ép tôi nhé!” – tay hấn mò vào trong áo cậu nhéo mạnh vào đầu nhũ cậu

“AAAA ĐAU ” – cậu ngồi bật dậy xoa xoa đầu ngực mình – “Anh làm gì mạnh tay vậy,đau muốn chết”

“Hôm nay chủ nhật ko có nghĩa là ngủ nguyên ngày,rửa mặt mau.Minnie đang ăn sáng chờ kìa”

...

Siêu thị

“Anh hai em muốn mua socola để tặng Bumnnie” – thằng nhóc giật tay hấn

“Uhm để chị Woo Hee dẫn em qua quầy bánh kẹo nhé,anh hai sẽ mua bột tối nay mình làm bánh kem” – hấn ra hiệu cho chị giúp việc đưa thằng nhóc đi.

Hấn cùng cậu đẩy xe quanh các hàng bột và hương liệu làm bánh

“Jaejoong cậu có nhớ tối qua nói gì ko?” – hấn hỏi

“Tôi nói gì,tôi ngủ sớm mà,đầu nhức muốn chết,mai mốt ko uống nhiều nữa đâu” – cậu đang lựa các bịch bột

“À...cậu nói phòng cậu có ma,đêm nào cũng bóp cổ cậu khiến cậu sợ hãi hay hét lên nửa đêm” – hấn bịa

“Th..thiệt hả?” – cậu nhìn hấn,mắt banh to ra

“Uhm hôm qua cậu say lắm kể mọi chuyện với tôi,cậu nói dọn qua phòng tôi ngủ để trốn con ma đó vì nó sợ phòng tôi” – hấn gật đầu xác nhận

“Vậy tôi...tôi còn nói gì khác nữa ko?” – cậu lo lắng hỏi

“Ko,hết rồi chỉ nói chuyện dọn qua phòng tôi.Bộ cậu còn chuyện gì chưa nói với tôi hả?” – hấn giả vờ ngu ngơ

15. Chương 15

“Ko...ko có gì” – cậu lắc đầu

“Vậy cậu có dọn qua ko? Để tôi cho chú Hoon biết mà dọn dẹp”

“Uhm sao cũng được” – cậu ậm ừ rồi xem tiếp các thành phần trên nhãn hiệu các bịch bột

...

Dưới bếp

“2 đĩa ăn trái cây và chơi trong phòng đi, chừng nào bánh làm xong huyng sẽ gọi” – cậu đặt đĩa trái cây ướp lạnh lên hai tay thẳng nhóc

“Dạ” – Changmin và Kibum gật đầu cầm trái cây và bánh lên phòng

“Yunho đổ vào ít nước đi” – cậu ngừng nhào bột để hấn cho thêm nước vào

“Cậu chắc là mình biết làm ko đó?” – hấn nhìn cậu nghi ngờ

“Đừng khi dễ tôi lúc trước tôi làm bánh cho bà tôi ăn rồi, gì chứ chuyện này là sở trường của tôi đấy” – cậu hì hục nhào bột

“Để tôi nhào giúp cho” – hấn bước đến sau lưng cậu, chòang tay qua eo cậu, hai tay nắm chặt tay cậu.

“Anh giúp đỡ hay quấy rối?” – cậu liếc hấn

“Cả hai” – lưỡi hấn tấn công vào phần nhột nhật của cậu

“A” – cậu rụt cổ khi cảm nhận cái lưỡi đang làm ướt nó

“Cậu cứ nhào bột đi, tôi làm việc của tôi, ko ai phiền ai” – hấn tiếp tục nút quanh cổ, liếm nhẹ vào phân thân tai, cắn lấy nó

“Urrr...” – cậu rên lên – “Anh...anh làm vậy...sao tôi...làm bánh”

“Cậu nói đó là sở trường của cậu mà, đây cũng là sở trường của tôi”

“Vậy thì anh mà đi làm với cô Gin hay Junki của anh đi” – cậu quay phác người lại đối diện hấn, mặt cậu đỏ lên vì giận

“Mắc mới gì đến họ ở đây?” – hấn nghiêng đầu nhìn cậu

“Sở trường của anh là hầu hạ mấy cô gái bốc lửa, ***y và phóng đăng giống anh chứ gì” – cậu chửi vào mặt hấn

“Tôi công nhận tôi giỏi việc này nhưng ko có nghĩa là ai cũng vinh hạnh được hưởng tay nghề của tôi đâu” – hấn cười khẩy khi thấy cậu ko nói được gì nữa, đôi môi cong lên vì giận khiến hấn chỉ muốn cắn một cái. Vồ lấy đôi môi anh đào hấn nút lấy ép cậu há miệng ra cho lưỡi hấn được hoạt động – “Nếu người tôi dính bột ở đâu thì tôi bắt cậu liếm ở đó đấy” – hấn cảnh cáo giữ nụ hôn, Hai bàn tay cậu dính đầy bột ko thể đẩy hấn ra đành đứng yên mặc cho tay hấn ôm eo cậu, lưỡi thì nghịch miệng cậu.

Cái bánh kem cuối cùng cũng hoàn thành xong sau khi hấn đã thỏa mãn với các trò quấy rối. Chiếc bánh vani được trang trí dâu bên trên, Jaejoong cắt 2 phần đưa chị giúp việc mang lên phòng cho 2 thẳng nhóc. Còn cậu cầm 2 miếng lên phòng cho hấn.

Hấn bước ra từ nhà tắm chỉ với cái quần thun dài, tay vò khăn lau khô tóc. Nhìn cậu mang bánh kem vào đặt trên bàn, hấn ngồi xuống giường lau tóc – “Bọn trẻ vẫn đang chơi à?”

“Uhm Minnie giữ Bumnie ở lại ngủ chung. Sáng mai chủ nhật nên gia đình Bumnie cũng ko cấm” – cậu dựa lưng vào bàn làm việc hấn – “Bánh xong rồi, ăn thử đi” – cậu mang đĩa bánh đưa trước mặt hấn

“Tôi ko quen ăn bánh kem kiểu này” – hấn cầm đĩa bánh rồi kéo mạnh tay cậu nhào tới hấn. Cậu té xuống giường bên cạnh hấn, đề lên người cậu ngón tay hấn quẹt 1 miếng kem chết đầy trên môi cậu – “Tôi thích cách này hơn” – hấn cúi xuống tận hưởng vị ngọt của kem.

Vô cùng ngỡ ngác mọi việc xảy ra chưa đến 30s,cậu chợt nhận ra môi mình đang đút kem cho hấn ăn và bị đè toàn thân.Cậu bực tức đẩy hấn ra

“Sao vậy? Tôi đang ăn mà” – hấn hỏi

“Anh mua tôi về làm người giúp việc chứ ko phải làm call boy,tôi ko làm mấy việc này để mua vui cho anh” – cậu trịnh trọng nói

“Cậu nghĩ vậy à?”

“Ko phải sao? Anh đi đâu làm gì tôi đều ko biết,anh ra ngoài quan hệ với bất cứ người nào thích,ôm hôn họ thoải mái.Về nhà lại đè tôi ra như hàng hết date,có khác gì tôi là call boy chứ” – giọng cậu tức đến phát khóc

“Tôi ra ngoài quan hệ bữa bầy,ôm hôn hồi nào?” – Yunho tỏ vẻ vô tội

“Ko phải anh hôn Gin và luôn ôm Junki sao?”

“Cậu làm cho rõ nhé,lần nào cũng là cô Gin chủ động hôn tôi,Junki cũng vậy toàn ôm tôi chứ cậu có thấy tôi nhào đến họ trước bao giờ chưa?”

“Nhưng anh cũng ko từ chối mà”

“Tôi ra ngoài làm ăn xã giao,ai cũng biết tôi chưa có người yêu vợ con nếu chỉ là một cô gái ở bar ôm hôn vài cái mà bị đẩy ra.Phong độ tôi để đâu nữa,ai dám bàn chuyện làm ăn với thằng dở hơi như vậy”

“Vậy sao anh về nhà ôm hôn tôi còn...còn làm vậy với tôi nữa?”

“Cậu nói lúc ở trong lều đó hả?” – hấn cúi xuống nhìn rõ cái mặt cà chua của cậu hơn,thấy cậu ko trả lời hấn phì cười quỳ xuống sàn nhà nâng cằm cậu lên nhìn thẳng vào mắt cậu – “Vì anh yêu em”

“C..cái gì..? Ko phải...anh ghét tôi lắm sao....anh nói...hận tôi...và ko yêu tôi lần thứ 2 nữa mà” – cậu cúi mặt xuống lấp bắp

“Uhm ghét lắm,hận lắm nhưng cũng yêu lắm.Từ đầu đến cuối anh chỉ yêu duy nhất mình em,có yêu ai khác đâu mà yêu em lần thứ 2” – hấn cười

“Vậy sao anh luôn mắng tôi chửi tôi,chê tôi xấu,vô dụng còn bắt tôi làm việc nhà,bắt đi học để làm tạp vụ trong Cty anh nữa,anh chỉ toàn làm tôi tức giận thôi”

“Ai bảo lúc trước em hành hạ anh,em biết suốt 1 năm trời anh sống như thế nào ko? Em chỉ làm việc việc vặt vài tháng mà than như vậy,sau này anh lấy em về ko lẽ chán em như Minnie sao?” – hấn gõ nhẹ lên mũi cậu – “Anh muốn em đi học để quen thêm bạn,chứ suốt ngày ở trong nhà em ko buồn sao,anh đến Cty ko có nhiều thời gian cho em,mà anh bảo em đến trường hòa đồng với bạn bè chứ ko phải kiểng thẳng nào làm bạn trai chọc tức anh”

“Ai biết anh nói thật hay chơi,lỡ anh trả thù chuyện lúc trước thì sao,anh chỉ muốn tôi xấu hổ thôi”

“Vậy thì em cứ từ từ xem anh nói thật hay chơi,anh chờ em được 5 năm thì mấy tháng tới ko là gì cả” – hấn với tay cầm đĩa bánh kem ăn đang dở lúc này – “Em ko ăn thử bánh do mình làm sao?”

— — —
3 tháng sau

“Thứ 4 tuần sau anh có bận gì?”

“Ko,ngày trong tuần thì đến Cty làm việc thôi,có gì ko.Em muốn hẹn anh đi chơi hả?” – hấn quay sang nhìn cậu

“Vậy anh đi làm xong về nhà ngay,đừng ghé qua chỗ nào hết”

“Em làm gì mờ ám vậy,hôm đó có gì đặc biệt à?”

“Lúc đó thì biết,coi phim tiếp đi” – cậu đẩy mặt hấn về phía màn hình,hấn ôm chặt eo cậu hơn trong hàng ghế Vip tại rạp chiếu phim

— —
“Joonggie! Anh làm về rồi nè!” – hắn bước vào phòng khách tháo bỏ cà vạt và áo vest

“Yunnie” – cậu bước ra từ bếp

“Sao hôm nay trong nhà ko có ai hết vậy, đèn bị hư sao mở có vài cái vậy, mèn chút anh vấp chân té ngoài cửa rồi” – hắn ngồi phịch xuống ghế sofa kéo theo cậu vào lòng – “Kêu anh về sớm để anh xem gì nào?” – hắn hôn lên má cậu

“Anh ngồi yên đây đi, em vào lấy” – cậu đứng dậy bước vào trong bếp rồi quay ra với chiếc bánh kem đỏ trên tay – “Happy Birthday!”

“Hừm em nói cho anh xem là bánh kem này sao?” – hắn chỉ vào bánh kem trên tay cậu

“Em làm mừng sinh nhật anh, anh ko vui sao?” – cậu gục đầu xuống

“Ko, anh vui tại lâu rồi anh ko có mừng sinh nhật nên quên mất cảm giác. Cảm ơn em, anh vui lắm” – hắn cười dịu dàng

“HAPPY BIRTHDAY YUNHO / ANH HAI!!!” – Yoochun, Junsu và Changmin đột nhiên chạy từng trên lầu xuống xích mấy chai bông giấy khắp nơi, dính đầy người Yunho

“Em chuẩn bị à?” – hắn nhướn mày

“Em có chuyện muốn nói với anh” – cậu đặt bánh kem xuống bàn, đứng đối diện nghiêm chỉnh nói – “3 tháng qua em suy nghĩ kỹ rồi, mặc dù em rất sợ chuyện 5 năm trước sẽ lặp lại nhưng lần này em rất nghiêm túc để nói với anh” – cậu nhìn thẳng vào mắt hắn – “KIM JAEJOONG YÊU SHIM YUNHO HOẶC JUNG YUNHO”

“Vậy em muốn anh phản ứng ra sao?”

“Đồng ý hay trả thù em như lúc trước thì tùy anh, em chỉ nói ra những gì mình nghĩ thôi” – cậu gục mặt xuống chờ phán xét, xung quanh cả 3 người đang quan sát.

“Kim Jaejoong em nghĩ em là ai, vừa kêu căng lại bướng bỉnh. Chỉ giỏi phá việc hơn là giúp đỡ, chỉ giỏi phá phách và cãi lại thôi, em dám tỏ tình với anh trước mặt mấy người này à, em ko biết xấu hổ nhưng anh thì biết, thiệt ko hiểu em nghĩ gì nữa. Người gì ngu dần và đại dột thấy ớn, coi mình kìa nhỏ hơn anh có 2 tuổi mà ko làm chuyện gì nên thân nữa, người ngốc thì anh gặp nhiều rồi còn ngốc như em lần đầu anh mới thấy” – hắn chỉ trích vào cậu, hai bàn tay cậu nắm chặt lại – “Thiệt ko hiểu tại sao.....anh lại yêu em nhiều đến như vậy, muốn giận, muốn hận cũng ko nỡ. Cứ nhìn thấy cái môi vênh ra chỉ muốn cắn vài phát cho bỏ ghét thôi” – cậu ngước mặt lên ngạc nhiên vì tưởng là hắn trả thù cậu chuyện lúc trước, đôi mắt rưng rưng đã chảy thành dòng hai bên gò má

Hắn lau nước mắt kéo cậu vào lòng ôm chặt – “Vậy hiểu cảm giác của tôi lúc trước chưa?”

“Xin lỗi Yunnie” – cậu khóc thút thít

“Sinh nhật anh mà khóc cái gì chứ, Minnie cười bây giờ” – hắn đẩy nhẹ cậu ra lau sạch nước mắt trên mặt cậu

“Anh hai em có hẹn với Yoochun và Junsu huyng đi ăn kem rồi, hai người tự tìm tiết mục nha” – Changmin nháy mắt với Yunho

“Chúng ta đi thôi, tiệm kem đó xe lắm chắc khuya mới về tới” – Yoochun vờ nói lớn

“Yên tâm nếu khuya qua Minnie sẽ qua nhà tôi ngủ chung” – Junsu bè theo

Cả 3 nhanh chóng biến mất sau cánh cửa

“Vậy... vậy.. chúng ta thì sao?” – cậu ngại ngần hỏi

16. Chương 16: Warning Ya

Phòng Yunho

“Em ăn bánh kem chưa?” – hắn bước ra chỉ với cái khăn trắng quấn ngang hông

“Chưa,em đợi anh ăn cùng” – cậu cúi mặt thấp xuống tránh nhìn cơ thể hấp dẫn của hắn

“Để thương vậy sao” – hắn cười ngồi xuống bên cạnh cậu – “Em nhớ anh nói thích ăn bánh kiểu nào ko?”

“...” – cậu đỏ mặt ko dám nhìn hắn

“Hôm nay sinh nhật anh mà,em ko muốn làm anh vui sao?” – hắn nói giọng tội nghiệp

“Vây...em...đút...anh ăn” – cậu nói nhỏ nhưng biết chắc hắn sẽ nghe.Hắn với người lấy đĩa bánh kem trên bàn đưa trước mặt cậu,cậu dùng ngón tay chét kem lên môi mình.Chủ động cậu mút lấy đôi môi dày của hắn,lưỡi hắn xóa sạch lớp kem ngăn cản đôi môi tiếp xúc nhau,tuy nhiều lần hôn nhau nhưng lần nào hắn cũng để lại cảm giác chút hụt hẫng,chút bâng khuâng cho cậu.

Ngày hôm nay cậu chủ động xóa tan cảm giác trước kia,cậu đang cảm thấy hạnh phúc lẫn ngọt ngào,lưỡi cậu đang mút lấy đầu lưỡi hắn ban tặng cho hắn vị ngọt ngào chết người nhất – “Anh muốn ăn nhiều kem hơn nữa” – hắn nói trong nụ hôn,cậu mở mắt nhìn hắn ko hiểu

Yunho đẩy cậu xuống giường,ngồi trên bụng cậu – “Em ngọt hơn cả kem đấy!” – hắn cười bàn tay bóp chặt miếng bánh kem,tay còn lại kéo áo cậu lên tận ngực,hắn thoa kem trong tay lên làn da trắng mịn như sữa.

“Yun...Yunnie” – cậu ngạc nhiên vì hành động của hắn

“Em là bánh kem sinh nhật mà anh muốn nếm nhất” – hắn cúi xuống lém từng miếng kem trên người cậu,ko bỏ sót chỗ nào,hai đầu nhũ hồng lại càng ngọt ngào khiến lưỡi hắn cứ lờn vờn chung quanh ko rời xa được.

“Ư ” – cậu rướn người lên vì khoái cảm đầu lưỡi hắn mang lại,hai tay luồn vào mái tóc hắn ép vào ngực mình gần hơn nữa.

Tay hắn cởi sạch quần áo người ném mạnh xuống sàn,lưỡi hắn bắt đầu dạo xuống bụng,quanh rốn cũng đều kem dấu tình yêu của cậu mang lại.

“Ư ư ” – cậu rên nhiều hơn khi cảm giác bụng mình thật ướt át

Lưỡi hắn di chuyển chậm dần từ bụng cậu xuống phần thấp hơn nữa,hai bàn tay xoa nhẹ hai bên đùi cậu.Tay cậu vò nát ra giường,tiếng rên ko chủ đích cứ thế mà vang một lúc một nhiều và dồn dập hơn.Nó như lời nói thôi thúc cái lưỡi hãy làm việc nhanh hơn trước sự chịu đựng mỏng manh của cậu.

“Yun...Yun..ni...e..” – cậu cố gắng hồi thức hắn thì lập tức ‘cực cương’ cậu bị tấn công,như có luồng điện mạnh chạy dọc cơ thể cậu.Cậu chỉ có thể nhìn thấy màu tóc rượu vang của hắn đang hí hục giữa hai đùi mình.

“Aaaaaaaa.....Urrrrrrr.....” – cậu hét lớn khi dòng điện đang thúc đẩy cơ thể cậu bắn ra một dòng dịch lỏng.Hắn nuốt trọn ngược lên nhìn cậu cười thích thú – “Đến sinh nhật em thì em phải làm vậy với anh đấy” – Hắn đè lên cậu lần nữa,hôn lên đôi môi đang thả ra những hơi ẩm ướt nhọc.

“AAAA ĐAU...YUN...YUNNIE...ĐAU QUÁ...ĐAU...” – cậu khóc khi cảm nhận rõ chiếc lỗ nhỏ màu hồng của mình đang bị quấy rối bởi ngón tay hắn chui vào.

“Chút nữa em sẽ thấy thích ngay” – hắn dùng lưỡi mình xoa dịu nỗi đau cho cậu.’cực cương’ hắn đã cứng ngắt nhưng vì lần đầu của cậu hắn cần chuẩn bị kỹ để ko làm cậu đau nhiều.

“Aaaaa...” – cậu cố giảm tiếng la khi ngón thứ 3 đã vào nốt

“Nhìn anh này” – hắn hôn vào khắp nơi trên mặt cậu,cậu gật đầu hai tay bấu chặt lấy vai hắn chuẩn bị cho cơn đau ập tới khi ‘cực cương’ hắn đang đứng trước cổng vào của cậu rồi

“AAAAAAAAAAAA” – cậu hét lên khi thân dưới hắn nhấp tới trước.hắn ngưng lại vuốt ve cơ thể cậu,kích thích những nơi nhạy cảm cho cậu quên đi cơn đau.

“Aaa...Yunnie..em ko sao,tiếp đi anh” – cậu thều thào bên tai hắn khi cảm thấy quen dần với nỗi đau to lớn

Hắn nhấp từ từ rồi mạnh dần,từng cú thúc đẩy của hắn như đẩy cậu lên đến thiên đàng.Khoái cảm tăng cao sau cơn đau để lại,cậu rên tên hắn ko ngừng,khiến hắn muốn nổ tung vì âm thanh lã lơi đó.Ngẫu nhiên môi cậu một cách đói khát,hắn cố gắng đẩy mạnh lần cuối đưa mọi thứ vào tận bên trong cơ thể cậu

“AAAAAAAAA” – cả hai hét lớn khi giải phóng trong cậu và đầy trên bụng hắn.

...

“Ummm.....”

“Em ko mệt ko?”

“.....”

“Ngủ đi,hôm nay anh cho nghỉ học 1 ngày” – hắn hôn lên trán cậu

“Anh có bắt em cũng ko lết nổi xuống giường nữa” – giọng cậu ảm ức – “Tại sao em lại phải chịu thiệt thòi,tại sao em phải nằm dưới chứ?”

“Vậy bây giờ mình làm lần nữa,anh cho em ở trên” – hắn nhìn cậu giao xảo

“Thiệt hả?” – mắt cậu sáng rõ

Hắn cười nửa môi thay cho câu trả lời,hắn vực cậu ngồi dậy còn bản thân mình thì nằm ngửa lên,cậu ngồi trên bụng hắn ngơ ngác

“Bây giờ thì em ở trên rồi đó,muốn làm gì thì làm đi! Anh ko chống cự đâu” – hắn cười

“Anh...anh gạt em” – cậu chỉ vào mặt hắn ảm ức vì bị lừa

“Uhm ngu ráng chịu hehe” – hắn cười lớn

...

...

“Urrrrrrrr ” – cậu ko ngừng đưa thân dưới lên xuống thật nhanh,để sự tiếp xúc gần hơn mạnh hơn

“Joonggie...em tuyệt lắm....nhanh nữa ” – tay hắn vịn chặt hông cậu để giúp cậu nghiêng ngã hướng khác vì cậu ko còn đủ bình tĩnh nhận biết điều gì nữa.

“Yunnie Nrrrrrr ” – cậu rên liên tục tên hắn.

“Aishh anh nhện hết nổi rồi” – hắn thấy cậu mệt dần,ngồi thẳng dậy ôm chặt eo cậu,nảy người lên.Cậu thở ra nường theo từng nhịp đẩy bên dưới hắn,cậu ôm chặt bờ vai rộng ướt đầm mồ hôi.

“Urrrrr ” – hai tay hắn cứ bóp nắn cặp mông tròn trĩnh của cậu ko buông,chiếc lưỡi nút mạnh vào cổ cậu,khoái cảm tăng cao khắp thân thể cậu. – “AAAAA” – cuộc giải phóng thứ 2 của cậu dính đầy bụng hắn.Hắn cũng ra đầy bên trong cậu,đẩy vài nhịp nữa hắn mới rút ra,cho cậu nằm đàng hoàng xuống giường.

“Mệ..ttttt...quáaaa” – cậu rên rĩ,cả thân đuối sức.

“Mệt thì ngủ đi,trưa anh về sớm với em” – hắn hôn lên trán,mắt cậu đã nhắm nghiền lại vì mệt

Jaejoong rất hạnh phúc với những ngày tháng bên cạnh Yunho.Mỗi ngày cậu đi học,về đến nhà thì chơi đùa với Changmin tối mới chơi đùa cùng thắng anh nó.

“Joonggie!” – hắn vui mừng gọi cậu

“Mới đi làm về mà ôm người ta rồi,hôi quá” – cậu đứng dậy nhưng bị vòng tay ghì chặt trên đùi hắn – “Ko sợ Minnie học hư hả?”

“Em trai anh nghe lời lắm ko có hư như em đâu” – hắn trêu chọc cậu – “Tối nay Cty anh ăn mừng hợp đồng lớn,em đi chung nha có Yoosu nữa”

“Lại đến club gặp cô Gin của anh nữa à?” – cậu quay sang lườm hắn

“Cho nên anh mới dẫn em theo,nếu cô ấy muốn hôn anh thì em cứ làm như lần trước” – hấn cười

“VẬY anh đi tắm đi,em lên phòng chơi với Minnie,chút tối bỏ nó ở nhà tội nghiệp” – cậu kéo tay hấn đứng dậy,nắm tay cùng lên lầu.

...

10PM

“Giám đốc cạn ly!!!” – cả đám hô lớn,cầm bia rượu trên tay cạn mạnh làm văng tứ tung,ai nấy cười nghiêng ngả.

Mọi người kéo ra nhảy,ai cũng lâng lâng say xỉn.Cậu ko muốn nhảy nên ngồi bên trong một mình,ban đầu còn Yunho nhưng hấn là nhân vật chính nên bị kéo ra mất tiêu.

“Kim Jaejoong” – tiếng gọi cậu

Quay người theo phản xạ và đập vào mắt cậu là thứ hình ảnh ko đẹp....môi cậu khẽ nhếch lên khinh bỉ nhìn kẻ đó.Là tên mập béo,đầu tóc cắt sát da đầu.Tay cầm chai XO lắc lư,dáng đi chệnh chạng tới gần lại cậu

“Là mày à,tao tưởng tao nhìn lầm chứ.Jaejoong à,bạn bè lâu ngày ko gặp sao làm vẻ mặt đó với tao”

“Cút đi,tao ko muốn thấy bản mặt mày” – cậu lạnh lùng nói

“Kang Ho Dong thẳng bạn trí cốt của mày nè,quên tao rồi sao.Chắc vậy mà khi ba mẹ mày vào tù tao thương mày biết bao nhiêu,mà mày biết gì chưa? Họ treo cổ trong đó rồi,mày thành mồ côi rồi,tội quá” – nó tắc lưỡi tiếc rẻ

“MÀY NÓI CÁI GÌ? B...BA MẸ TAO...CH..ẾT...RỒI?” – cậu mắt bình tĩnh lao đến nắm cổ áo nó

“Uhm mới hôm qua,chú tao làm cai ngục nên tao mới biết.Mày đừng buồn,còn tao mà,mày cứ đi theo tao đi,đảm bảo ko thiếu ăn thiếu mặc đâu”

“Tao ko nhớ có thằng bạn như mày,cút khỏi đây mau trước khi tao đá đít mày ra bằng cửa sau” – cậu rít lên

“Chà chà mày nóng tính quá,mày tưởng mày còn như xưa sao? Tao có nghe nói mày đi làm call boy,lần đầu tiếp khách đã được mua về luôn.Theo tao có phải tốt hơn ko,dù gì cũng đỡ quen biết cho người ngoài hưởng thì để bạn bè hưởng chứ” – nó cười bốn cợt

“Ngậm họng mày lại,tao ko muốn nhét miến chai vào trong đó đâu”

“Mỗi tối mày lên giường với khách cũng nói bằng giọng đó hả?”

“Thằng khốn nạn” – cậu nghiêng răng

17. Chương 17

“Thằng khốn nạn” – cậu nghiêng răng

“Mày đẹp hơn nhiều đó,coi bộ được cho ăn sung mặc sướng lắm,lão già nào có phước được mày hầu vậy,có trẻ hơn ông ngoại của tao ko? Chắc lão ta ko thỏa mãn đủ cho mày đâu,tao thì khác mày nghỉ lại đi” – nó sờ bên eo cậu tụt dần xuống mông

“Tội ko nghĩ mình già đến nỗi kêu bằng ông đâu” – giọng trầm đục quen thuộc đang hướng đến nơi cậu.Jaejoong buông cổ áo nó ra khi hấn đã đứng bên cạnh cậu,khoát eo cậu kéo vào người – “Bạn em à?” – hấn cười nhẹ

“Ko,một gã say” – cậu lắc đầu

“Ya! mày tệ thật,cái tên tao cũng ko nhớ” – nó vờ trách cậu rồi chìa tay ra với hấn – “Tội là Kang Ho Dong còn...” – nụ cười nó vội vụt tắt trên môi thay vào đó là biểu cảm y chang cậu như lúc nãy gặp nó,à ko còn gấp nhiều lần hơn,mặt nó xanh lè chuyển sang trắng bệch ko chút máu,tay run run chỉ vào mặt hấn miệng nháy nháy muốn nói gì đó.Hấn vẫn đứng yên cười,ôm cậu trong tay,cuối cùng nó cũng thốt ra vài chữ gì đó ko rõ lắm – “Y...u.n...h...o...!...S...h...i...m...Yu..n..ho...m...à..y...là...m...à...s...ao...?”

“Xin lỗi anh nói gì cơ? Tôi nghe ko rõ tôi là Jung Yunho hân hạnh gặp mặt” – bắt cố chụp lấy bàn tay đang run lên bần bật

“Ko,ko họ Jung à? Phải là Shim chứ?” – nó lắc đầu lăm nhăm

“Tôi họ Jung,họ này ko hiếm lắm,anh mới nghe qua à? Cần tôi lấy chứng minh ra cho xem ko?” – nói là làm hần móc chứng minh trong bóp ra cho nó coi,mặt nó chuyển biến có chút sắc,chắc máu dồn về kịp.Yunho cấp chứng minh vào bóp lại đứng nhìn nó.

“Anh...anh rất giống một người mà tôi biết” – nó cố cười,lấy lại bình tĩnh

“Lúc đầu tôi gặp Joonggie,cậu ấy cũng nói thế.Sau khi xem chứng minh giống anh mới tin đấy” – hần quay sang cười với cậu – “Mà chắc là tôi giống dữ lắm nên mới nhầm như thế nhỉ”

“Chỉ giống khuôn mặt thôi,chứ tên kia nhà quê ăn mặc cù lằn,giọng tỉnh nghe bực chết đi được.Lại còn ngu nữa Jaejoong nhỉ” – nó cố bắt chuyện cùng cậu khi cậu cứ lơ ko nhìn nó – “Mà anh là người giàu có mua cậu ta về đấy à,tôi mà biết sớm thì sẽ đến cứu cậu ra khỏi nơi quỷ quái đấy jaejoong à” – nó giả lả

“Ồ ko,tôi mời cậu ấy về sống cùng đấy chứ” – hần cười,cậu ngược nhìn mắt bằng cặp mắt âm áp – “Mà chắc anh quen thân với Joonggie lắm nhỉ”

“Thân lắm,chúng tôi là cặp bài trùng lúc ở trường đấy.Tôi kể anh nghe lúc trước tôi cá với cậu ta là làm nhục thằng nhà quê trước mặt mọi người.Rốt cuộc tôi thua phải đãi cậu ta uống rượu cả tháng đấy” – nó cười đắc ý

“Vậy anh là người đề nghị ra vụ cá cược đó? Anh có vẻ hài hước đấy”

“Ai cũng nói tôi như vậy hết,Jaejoong ko kể tôi với anh à,thằng này bạn bè tệ thật.Chúng tôi biết mọi thứ của nhau đấy”

“Tôi đặt biệt rất thích những thứ liên quan đến Joonggie nhưng lại rất ghét những ai hiểu quá nhiều về cậu ấy” – giọng hần bỗng đục ngầu làm tên kia xanh mặt

“A...tôi...tôi nhớ ra có việc,hẹn khi khác nhé” – nó vội bỏ đi

“Joonggie em ko sao chứ?” – hần nhìn cậu

“Ko sao,em ko sao chỉ là...” – cậu im lặng – “Em....em ko còn ai cả” – giọng cậu hơi nhẹ so với bình thường

“Joonggie em còn anh,còn Minnie.Chúng ta là một gia đình mà,anh ko để em cô đơn đâu” – hần ôm lấy cậu

“Uhm em biết em còn Yunnies và Minnie thương em mà” – cậu vùi đầu vào ngực hần

“Đừng đứng đây nữa,ra ngoài nhảy với anh đi” – hần kéo cậu ra

Cậu hòa chung điệu nhảy cùng đùa giỡn với mọi người,hần thấy cậu cười được lòng hần nhẹ hần đi chỉ là nghe chuyện lúc này khiến hần rất tức tối.

1AM

“Tạm biệt Giám đốc” – các nhân viên cúi chào hần

“Mọi người về nghỉ ngơi đi” – hần cười,các nhân viên lên xe giải tán hết.Cả Yoosu cũng về.

“Yunnies,sao chưa lên xe.Ngoài đây lạnh quá” –cậu kéo áo vạt áo khoát che người lại

“Anh có quà cho em” – hần cười bí ẩn,nắm tay cậu đi theo hai cận vệ của hần

...

Hẻm nhỏ cửa sau Club

“Jaejoong tao...à ko tôi xin lỗi là tôi đồn mặc....làm ơn tha cho tôi” – cậu ngơ ngàng khi thấy tên bốn cột xắc lảo nạy mặt mày bầm dập máu me,đang lết dưới đất quỳ lại cậu.Khiến cậu cười lên rồi nhìn Yunho,hần chỉ nháy mắt tỉnh nghịch với cậu.

“Xin lỗi anh là ai,tôi nhận ko ra” – cậu cắn móng tay suy nghĩ

“Tôi là Ho Dong, là Ho Dong đây, Jaejoong à nể tình chúng ta là bạn cũ... tha cho tôi đi... Jaejoong tôi xin cậu mà” – nó lết lại ôm chân cậu nhưng cậu giật lùi ra sau và nó ăn vài cú đập của hai cận vệ

“Bạn tôi phong độ lắm, nói chuyện rất hùng hồ, anh ko giống chút nào” – cậu bấu môi làm Yunho phì cười

“Jaejoong, tôi khôn nạn, tôi hèn hạ... tôi là con chó qua đường... tôi biết mình miệng thúí... tôi xin lỗi Jaejoong à” – nó khóc lóc quỳ lạy cậu liên tục

Cậu cúi gần xuống – “cái mặt mày làm tao chóng mắt lắm biết ko?” – thì thào vào tai nó. Rồi cậu lấy lại bộ mặt ngây thơ nói với Yunho – “Yunnie lúc này em nhớ bạn-thân em có nói giọng em rất khó nghe, khi lên giường với khách ko làm khách thỏa mãn được”

“Jaejoong à, tôi xin lỗi, tôi ko có ý đó đâu...” – nó vội la lên

“Ồ... còn thiếu hả?” – mắt cậu long lanh nhìn nó

“Em nhắc anh mới nhớ, lúc này còn nói anh già như ông ngoại ko đủ sức thỏa mãn em nữa, thiệt tình... làm anh buồn hết sức tsk tsk” – hấn cũng làm vẻ suy tư

“Cậu Jung làm ơn, tôi biết lỗi rồi... tôi ko dám nói gì Jaejoong nữa đâu... xin cậu tha cho tôi”

“Ồ tôi quên nói cho anh biết, 5 năm trước tôi họ Shim, tên thật của tôi là Shim Yunho. Anh gọi sao cũng được, dù sao tôi cũng quen bị gọi thẳng nhà quê rồi” – hấn liếc nhẹ qua cậu

“Ya! anh nói vậy ám chỉ em hả?” – cậu vênh môi

“Đâu có, tại anh nhớ lại kỷ niệm đẹp trước kia của tụi mình mà” – hấn cười xòa, hôn phớt lên môi cậu

“Huhu tôi biết lỗi rồi... hu..hu...hu... tôi ko dám nói bậy nữa... hu hu... tôi... hu hu” – nó sợ quá chỉ dám khóc thối

“Giờ sao Yunnie?” – cậu nghiêng đầu nhìn hấn

“Anh nói tặng quà cho em, em muốn sao cũng được” – hấn nhúng vai

“Jaejoong, làm ơn... làm ơn... dù gì cũng học chung một thời gian... làm ơn... tha cho tôi” – nó sờ hải vội nắm lấy ống quần cậu nhưng bị hai bàn chân đạp túi bụi vào người khiến nó văng ra ôm bụng

“Uhm dù sao cũng là bạn, ko có tên dỡ hơi này thì em đâu gặp được anh” – cậu nhìn hấn cười

“Coi như nó cũng có chút công” – hấn gật gù – “Vậy tha bổng cho nó lần này đi” – hấn đề nghị

“Ok!” – cậu đồng ý.

“Ồ đây lạnh lắm, anh đưa em ra xe ngồi đợi” – hấn khoát vai cậu đi

“Hửm? Đợi gì vậy Yunnie?” – cậu ngược nhìn hấn ngạc nhiên

“Thì bạn em chưa tỉnh rượu hấn nên để Sungmi và Donghae giúp. Gì chứ giải rượu dùm người khác là biệt tài của họ đấy” – hấn mở cửa xe cho cậu vào trước, hấn vào sau đóng cửa lại trước khi nghe tiếng hét bên ngoài

“Vậy em say thì sao?” – cậu ngã vào lòng ôm eo hấn

“Em say thì để anh, ngoài trừ anh ko ai được đụng vào em hết” – hấn ôm cậu lắc lư

“Mà sao anh cho người đánh hấn, lúc nào vậy?”

—————Flash back—————

“Joonggie em ko sao chứ?” – hấn hỏi khi cậu bước từ toilet ra

“Um em ko sao, uống hơi nhiều nên mệt thôi” – cậu lắc đầu, cúi mặt xuống thấp. Hấn biết cậu vừa khóc trong toilet ra, cậu biết tin cha mẹ mình treo cổ trong tù làm sao mà ko khỏi đau chứ. Hấn hiểu rõ cảm giác này hơn ai nhưng ít ra hấn còn Minnie còn cậu trợ trọi một mình.

“Vậy em ngồi nghỉ đi, anh qua lấy chanh nóng cho em giải rượu” – hấn dìu cậu ngồi xuống rồi bước đi.

Yunho đứng ở quầy bar kêu ly chanh nóng,tay bấm vài động tác nhỏ

“2 người để ý một tên mập mập mặc áo thun cổ chữ V màu xanh đậm với chiếc quần Jaen rách hai bên gối.Trên tay hắn còn cầm chai XO lắc lắc đấy.”

“Chúng tôi đã thấy,hắn đang ôm một cô vũ trong trong hẻm gần cửa sau”

“Xem ra hắn có vẻ say đấy giúp hắn tỉnh táo hơn chút đi và bảo với hắn ai đụng được còn ai thì ko”

“Dạ,cậu chủ”

—————End Flash back—————

“Cậu Chủ” – Sungmin và Donghae bước vào trong xe nói qua kiếng chiếu hậu

“Sao rồi?” – hắn hỏi vẫn ôm cậu trong tay

“Dạ hắn nói hơi mệt nên muốn nằm ngủ một chút,chúng tôi đã để hắn ngủ êm ái trên bãi rác ở bãi đất trống phía sau” – Donghae nghiêm mặt nói,ko có vẻ gì đang đùa cả

“Vây cũng được,về thôi Sungmin” – hắn ra hiệu cho người cầm lái với bộ mặt dễ thương như thiên thần,xe chuyển bánh,hắn siết nhẹ cậu trong tay hắn thì thầm – “Lúc nãy em nói em say phải ko? Để về nhà anh giúp em giải rượu nhé”

Phòng Yunho

“Em...em uống chanh nóng đỡ nhiều rồi” – cậu lùi dần ra phía sau

“Ừm no no baby,chanh nóng chỉ là tạm thời thôi,ko giải rượu hoàn toàn được.Em sẽ bị nhức đầu mất ngủ đó” – hắn giơ ngón tay trở lắc lắc,tiến gần lại cậu

“Hôm nay anh cũng uống nhiều làm,để em xuống bếp pha 1 ca chanh nóng cho hai đứa mình uống nhé!” – cậu cười cười

18. Chương 18

“Anh đã nói chanh ko đủ tốt cho dù pha để tắm cũng sẽ bị nhức đầu vào sáng mai,tin anh đi.Thứ này tốt hơn nhiều,đảm bảo ngủ ngon tới sáng” – bịch – hắn đã tóm được cậu – “Anh và em sẽ uống thứ khác giúp mình tỉnh táo hơn”

“Ừ...ừ...” – cậu đang nhũn ra trong tay hắn vì quần cậu đã bị kéo xệ xuống đùi

“Anh sẽ chỉ cách cho em trước” – hắn cười đều,mút lấy vành môi đang cô đơn của cậu

“Ừ...ừ.....nrrrr....” – cậu cứ rên lên những âm thanh của dục vọng,cơ thể như bị lửa đốt thêu rụi đầu óc và con người cậu.Bên thân dưới cậu đang cảm nhận chiếc lưỡi gai tham lam càng quét khắp mọi ngõ ngách,nó biết chỗ nào làm cậu điên tiết lên,chà sát,mút mát,ngậm chặt nó ko ngừng. – “AAAAA” – đến đích rồi.

“Um...” – hắn nuốt hết,liếm môi cười 1 cái hết sức nham hiểm

“Vây em đi ngủ nha!” – cậu cười nhẹ nhìn hắn

“Làm gì có chuyện đó hả cưng” – hắn kéo tay vực cậu ngồi dậy,rồi nhanh chóng chiếm chỗ cậu vừa nằm

“Anh....em ko biết 5 năm qua anh giao du với ai mà lại hư hỏng như vậy” – cậu chu mỏ,mặt đỏ au lên

“Chắc chắn ko phải là Ho Dong rồi” – hắn cười,chống hai tay ra sau để nhòm người nhìn cậu đang bên dưới hắn – “urrrrrr cưng..à...” – hắn nghiêng chặt răng ngay khi miệng cậu tiếp xúc với hạ thể của hắn.Ko chuyên nghiệp như hắn nhưng cậu cũng hiểu làm thế nào để đưa đến điều tuyệt vời nhất,cậu hiểu rõ cảm giác sung sướng khi đến đỉnh là như thế nào,lưỡi cậu chà sát mọi nơi có thể,nó hơi to với miệng cậu làm cậu khá ngộp và di chuyển ko được thoải mái lắm.Hắn rên lên lớn hơn,mắt nhắm nghiền tận hưởng thứ ấm áp và nhộp nhát cậu đang mang đến.Có lẽ vì hắn yêu cậu quá nhiều,nhiều hơn cậu mong đợi nên cảm giác này hơn hẳn so với bất kỳ ai trước đây đã làm với hắn.Những ả đàn bà *** lòn trong club,quá rành rọt về *** làm hắn

ngán đến chán. Kể cả Junki – người có khuôn mặt hao hao như cậu cũng ko đủ thỏa mãn sự ham hố của hần đối với cậu.

“AAAAA Joonggie!!!!!!!!!!” – hần hét lớn bắn một dịch trào vào vòm miệng cậu, cậu hơi nhăn mặt vì vị mặn của nó.

“Sao vậy? Tỉnh chưa?” – hần nhìn mặt cậu cười cười

“Mặn” – mặt cậu đỏ gấc lên, cong cái môi mọng lên hết sức quyến rũ

“Aishh!” – hần kèm ko nổi muốn cậu ngay tức khắc. Hần kéo cậu sà vào người cướp lấy cái lưỡi của cậu – “Ngọt mà” – hần trêu cậu trong nụ hôn. Lưỡi cậu như chất gây nghiện độc hại nhất mà hần biết, lỡ dính vào thì tuyệt đối ko muốn ra. Hai bàn hần mơn trớn khắp nơi trên cơ thể cậu, phàm là da thì hần đều để lại vô vàng những dấu đỏ sở hữu đêm ko xuể.

Hần chêm vào hông cậu cái gối nhỏ để nâng cơ thể bên dưới cậu nhô lên, tách nhẹ hai bên đùi cậu ra. Hần cầm ‘nó’ vuốt ve vài cái cho cứng rồi di chuyển đến trước cửa vào nhỏ bé của cậu, nhích nhẹ phần đầu vào. Cậu cắn chặt môi mình, nín thở chuẩn bị đón lấy sự đau đớn ban đầu.

“Aaaaaaaa” – cậu hét khi nó đang chui vào trong cậu

“Chật quá...cứng...à” – hần nghiêng răng đẩy từng chút vào, khó khăn lắm mới chui vào hết bên trong cậu.

“Yunnie....urrrrrr....đau...” – cậu rên lên, từ từ cảm thấy sự sung sướng trong cái đau

“Hừm vậy anh rút ra nhé” – hần nhướn mày hỏi mà biết chắc câu trả lời

“Ừ...ng....ur....sâu....nữa...đii...” – cậu rên rỉ mong hần hãy mạnh bạo chiếm lấy cậu ngay

“Là em nói đó nha” – hần cười khẩy bắt nhịp đẩy tới trước. Cả thân thể di chuyển nhịp nhàng, hai bàn tay vẫn vuốt ve cậu. Hần tăng tốc dần dường như quá sức chịu đựng của ‘nó’ khi bị kẹp chặt như vậy

“Urrrr....chậm....aaa...đau...”

“Ko...dừng được...” – hần lắc đầu khó khăn – “Sắp rồi” – hần thở hổn hển những cái cú thật mạnh mẽ, đi sâu vào cậu bắn hết mọi thứ ra.

Hần đổ ập người xuống đè bẹp cậu – “Nặng quá” – cậu cố đẩy hần qua một bên, hần hôn lên môi cậu, lưỡi trượt sâu vào – “Sao em lại quyến rũ quá vậy hả?”

“Đẹp ko phải là một cái tội” – cậu vờ thờ dài

“Haha vậy ham muốn nhiều cũng ko phải là cái tội”

“Anh muốn gì? – cậu sợ hãi

“Tiếp nữa chứ sao, cứng rồi nè” – hần nhấp nhẹ vào người cậu vì từ nãy giờ hần vẫn chưa rút ra.

“Aaaa...anh...ham quá” – cậu cố đẩy ra nhưng hần đã đưa đẩy phần thân dưới, lướt mạnh lên trên thân thể cậu và một lần nữa cậu đành phải nương theo các nhịp đẩy mạnh mẽ của hần

Sáng hôm sau

“Minnie ăn sáng nhanh lên” – Yunho cau mày nhìn thẳng nhóc, hôm nay mặt nó buồn xo

“Em đang buồn, ko muốn ăn” – thẳng nhóc bĩu môi

“Hừm? Ai làm Minnie của anh buồn, nói đi anh hai xử người đó liền”

“Bumnie giận em rồi” – nó gục mặt – “Hôm qua đi học, có bạn gái lớp bên cạnh hôn lên má em, Bumnie thấy nên giận em rồi”

Sắc – Cả Yunho và Jaejoong đều sắc hết thức ăn đang nhai

“Em phải làm sao đây huhu” – nó mếu

“Vậy Minnie thích Bumnie hả?” – Jaejoong vỗ ngực mình để trôi thức ăn đang nghẹn

“Uhm Bumnie nói thích em mà em chưa trả lời,em định về xin phép anh hai trước” – nó nhìn sang hân

“Nếu hai đứa thích nhau sao anh hai cấm được,ngoan ăn sáng đi rồi đến lớp nói rõ với Bumnie,cậu ấy sẽ hết giận em” – Yunho xoa đầu nó

“Anh hai cho em quen Bumnie thiệt hả?” – mắt nó long lanh

“Uhm giờ thì ăn đi” – hân hất mặt xuống đĩa đồ ăn trên bàn

“Dạ” – thằng nhỏ ăn hì hụi

Reng reng reng.Chị giúp việc nghe đt phòng khách

“Cậu Jaejoong,điện thoại tìm cậu” – chị giúp việc vào bàn ăn báo lại.

Cậu ngạc nhiên ra phòng khách nghe,một lúc sau cậu quay lại,mặt có chút biến sắc

“Chuyện gì vậy Joonggie?” – hân hỏi thấy cậu ko trả lời hân đoán – “Có phải họ báo với em về cha mẹ em hay ko?”

Cậu gật đầu,hân bỏ đứng lên ôm lấy cậu vuốt nhẹ lưng cậu.

“Em còn anh,còn Minnie nhớ ko? Chúng ta là gia đình mà” – hân nhắc thầm bên tai cậu

Minnie cậu chạy đến ôm eo cậu – “Minnie thương anh hai và Jaejoong huyng lắm”

Cả 3 ôm nhau như thế trong mười phút,cậu bình tĩnh lại cùng đưa Minnie đi học với Yunho.Hân nghĩ một ngày ở Cty đưa cậu đến nhận xác ông bà Kim.

Nhà xác lạnh nhưng cái đáng sợ hơn là sự u ám bao trùm xung quanh,Yunho vẫn siết chặt tay cậu khi xuống xe.hân đã gọi điện chuẩn bị hậu sự hết chỉ chờ cậu bước qua bước quan trọng này thôi.Nhận được cái gật đầu của cậu hân đẩy mạnh cửa vào bên trong.

Hai khăn trắng phủ dài trên hai thi thể bất động,đôi vai cậu hơi run vì lạnh và vì sợ.Kéo một tấm khăn xuống ôm đã gào lên khóc nức nở,hân cố kéo cậu lại ôm chặt để cậu bình tĩnh,cậu khóc và gào hét nhiều lắm.Từ khi ông bà Kim vào tù cậu ko đến thăm như họ dặn,họ bảo cậu đi đâu thật xa và sống cho tốt cứ coi như họ đã đến một chỗ khác mà an hưởng tuổi già.Cậu ko ngờ đến khi gặp lại nó trở thành thế này trong tình cảnh này,cậu vẫn chưa nói cho họ biết cậu đã tìm được hạnh phúc và sống rất vui vẻ.Cậu ko hề giận họ bất kể chuyện gì cả,làm ơn phi pháp,cho vay lãi cao,mọi thứ...với cậu họ là người cha người mẹ tuyệt vời nhất.

Họ được hỏa thiêu và cậu rải tro cốt trên dòng sông Hàn,3 ngày nay cậu ốm rất nhiều,mắt cũng sưng húp cả lên.Yoosu đều đến nhà trò chuyện mong cậu phần nào quên đi nỗi mất mát quá lớn này.Yunho cũng ko đến Cty túc trực bên cạnh cậu,dù cậu ăn rồi cậu cũng ăn qua loa vài miếng cho có đến khi Changmin vào cuộc dùng giọng điệu kiềm cử chỉ dễ thương nhất để cậu chịu ăn một cách đàng hoàng,đến đây thì Yunho lại thấy ganh tỵ với thằng nhóc mình.

“Yunnie,cám ơn anh” – cậu ôm chặt hân – “Cám ơn anh đã bên cạnh em mấy ngày qua,em đỡ nhiều rồi.Ba mẹ em cũng ko muốn thấy em thế này,em sẽ sống tốt để họ vui vẻ mà đi”

“Em nói vậy thì anh yên tâm rồi” – hân xoa những vòng tròn nhỏ trên vai cậu

“Yunnie” – bất thành linh cậu ngồi thẳng dậy nhìn hân – “Em muốn biết mọi chuyện của anh 5 năm qua”

“Sao khi ko nhắc chuyện đó?”

“Đừng sợ,em hứa ko ghen hay giận gì hết.Em sẽ bỏ qua hết cho anh miễn là từ bây giờ anh ko được giấu diếm hay lừa dối em chuyện gì” – cậu nói chắc nịch

“Vậy em muốn biết chuyện gì?”

“Em ko tin 5 năm qua anh ko có ai bên cạnh,anh chuyên nghiệp trong chuyện đó như vậy mà” – cậu dựa vào ngực hân

“Ờ...thì cũng có” – hân ậm ừ

“Cụ thể?”

“Sao anh nhớ hết,chỉ là bọn con gái ở club thôi”

“Có cả cô Gin đó hả?”

“Uhm có 1 lần,lúc đó anh say quá bị cô ta đưa đi đâu cũng ko nhớ.Đêm đó ko có ấn tượng gì hết” – hấn kể một giọng vô cùng chán chường

“Vậy còn Junki thì sao,đừng nói là anh ko biết anh ấy thích anh” – cậu đánh mắt lại nhìn hấn

“Ồ thì...cũng có vài lần...” – hấn nghiêng đầu gặng ra từng chữ

“Vậy hai người quen nhau bao lâu,giờ chia tay chưa?” – cậu nắm chặt hai vạt áo hấn

“Ko,anh ko có quen,với ai cũng vậy.Chỉ vui vẻ qua đêm với nhau,xong mạnh ai nấy lo,anh ko thích mang phiền phức” – hấn xua tay

“Mấy cô gái ở club thì có thể như vậy nhưng với Junki.Anh ấy ko có vẻ là người tự tiện với người khác,có phải anh bắt cả hai tay ko hả?” – cậu vò chặt vạt áo hấn trong tay

“Ko...ko...” – cậu nói ghen mà như vậy hấn ko dám nghĩ cơn ghen thật sự là như thế nào,hấn kéo hai bàn tay cậu thả áo hấn ra,nắm chặt tay cậu – “Nhiều lúc anh với Junki ra ngoài uống với nhau,thì say quá...cậu ấy lại giống em nữa....anh ko kèm được” – hấn nói những chữ cuối nhỏ dần

“Anh nói....anh lên giường với Junki vì anh ấy giống em?” – cậu chỉ vào mặt mình

19. Chương 19

“Anh nói....anh lên giường với Junki vì anh ấy giống em?” – cậu chỉ vào mặt mình

“Uhm thật sự giống,nhất là khi cười” – hấn ôm cậu vào – “Nhưng chỉ vài lần đó thôi,anh đã chấn tỉnh lại ko để nó đi quá xa,anh cũng ko muốn tổn hại cậu ấy”

“Vậy anh ấy có biết chuyện này ko?”

“Ko,anh ko dám nói,cậu ấy sẽ hận anh mất.Anh chỉ nói là quá say thôi và nêu rõ cả hai chỉ là bạn” – hấn hôn phớt lên má cậu – “Em nói em ko giận,ko ghen đó nha.Chuyện qua rồi mà”

“Uhm thì em có nói gì đâu nhưng sau này,em cấm anh uống rượu khi ko có em bên cạnh,nghe rõ chưa?” – cậu gằn giọng từng tiếng một

Hấn gật đầu lia lịa mặt đỏ ra ngu dần rõ,thấy hấn chân thành như vậy cậu cũng ko thêm giận,gõ nhẹ lên ngực hấn hỏi – “Vậy em tuyệt hơn hay anh ấy tuyệt hơn”

“Ưm dĩ nhiên là cưng rồi” – hấn chồm lấy ôm cậu hôn chùn chụt lên khắp mặt – “Anh chưa thấy ai có năng khiếu tuyệt vời trong chuyện đó như em,nhìn em cười cũng đủ làm anh kích thích rồi”

“Cái gì mà năng khiếu nghe ghê vậy” – cậu cười rồi cũng chòang tay hôn hấn,giữa những nụ hôn cậu khựng lại khi thấy đùi mình rung rung,cậu nhìn xuống – “Đừng nói là anh...” – cậu nhìn vào chỗ ấy của hấn nghi ngờ

“Ko...ko..anh ko có” – hấn lắc đầu,sờ sờ xuống quần mình – “A là điện thoại rung” – hấn cười,nhích bên đùi lên để lấy đt ra,nhìn vào màn hình.

“Ai gọi vậy anh?” – giọng cậu ngọt ngào,cậu thấy hấn ko trả lời nên nhìn vào màn hình ‘ Junki calling’ – “Mở loa ngoài nghe đi” – giọng cậu lạnh băng

Hấn run run tay bấm loa ngoài – “Alô Junki!”

“Yunho,anh đang làm gì vậy?” – giọng bên kia dịu dàng vô cùng, hấn có thể tưởng tượng khuôn mặt đang cười của Junki

“Ồ...ờ anh..đang xem TV ở nhà” – hần ngáp ngừng – “Còn em?” – từng câu trả lời hần đều xem phản ứng của cậu,cậu vẫn ngồi khoanh tay trước ngực nghe cuộc đối thoại của tình địch

“Em nhớ anh” – giọng Junki thỏ thẻ

“Hả? Hả?” – hần hoảng hốt,lắm lét nhìn qua cậu.Jaejoong trườn người leo lên đùi hần,hai tay chòang quanh cổ

“Anh ko nghe hả? Em nói em nhớ anh lắm Yunho” – giọng Junki lớn hơn,Yunho nuốt nước bọt cảm thấy tử thần đang kề cổ anh – “Anh có nhớ em ko?” – thêm một con dao đâm thẳng vào người hần

Jaejoong liếm nhẹ lên vành tai hần rồi cắn vào,hần bím chặt môi để ko rên lên.

“Anh...anh khỏe” – hần trả lời

“Anh nói gì ko ăn nhập với câu hỏi hết vậy” – Junki cười khúch khích – “Em nhớ anh lắm,em muốn về nhưng ko thể.Lịch trình ở trường dày đặc,hầu như ngày nào em cũng phải làm bài đến khuya,muốn gọi cho anh cũng ko được”

“Vậy hả...ờ...em cố gắng nha” – hần nói cho qua chuyện vì Jaejoong đang ngồi trên đùi hần,tay bàn tay đã cởi tung hàng nút áo,lưỡi cậu cứ lướt qua lướt lại trên mặt hần.

“Hôm trước có một người Hàn quốc,anh ta là giảng viên bên đây tỏ tình với em” – Junki tiếp tục kể lể

“Vậy hả...em...em ...nhận...lời...ko?” – những khoảng ngừng giữa cậu nói là lúc hần cố tóm cái lưỡi quậy phá của cậu lại

“Em đưa hình tụi mình cho hần xem.Hần nhìn và khen bạn trai em phong độ quá sau đó tự rút lui” – Junki cười lớn

“Bạn trai?” – hần hỏi lại,giọng hoảng hốt mà ko phải vì câu nói của Junki mà là vì Jaejoong đã tự cởi áo của mình ra,phô diễn sự hấp dẫn.

“Nhắc đến em muốn gặp anh quá,mở video call cho em nhìn mặt anh đi” – Junki nũng nịu

“Ko được” – hần vội nói,Jaejoong áp ngực trần của mình vào ngực trần của hần. – “Junki à,anh đang bận,mình nói chuyện sau nha”

“Ko,em đang buồn lắm,bên đây học áp lực quá.Em nhớ mọi người,nhớ Hàn quốc,nhớ anh và mọi thứ” – giọng cậu sụt sịt nghe mà thấy tội làm hần cũng ko nỡ nào làm vậy – “Nói chuyện với em một chút nữa thôi,được ko anh” – giọng van xin nài nỉ

“Ồ...ờ” – hần ko biết làm sao từ chối với chất giọng đó nhưng bên cạnh hần đang là mối nguy họa cực lớn,còn đáng sợ hơn hạt nhân.Jaejoong cứ khê động móng mình vào thân dưới hần kích thích.

“Vậy cho em xem mặt anh đi,em nhớ quá”

“Ko được...” – hần cố suy nghĩ ra lý do chính đáng nào đó – “Anh đang tắm,ko tiện lắm” – hần cười xòa

“Vậy càng tốt,em nhớ body hoàn hảo của anh.Đâu phải em chưa nhìn thấy đâu,vòng bụng anh còn quyến rũ như trước ko hay thành bụng bia rồi” – Junki đùa

“A ” – hần buộc miệng khê rên lên rồi dùng tay bịch lại.Jaejoong đã quậy phá đến thân dưới của hần,khoá quần đã bị kéo xuống lúc nào ko hay và ‘cực căng’ hần đang nằm trong tay cậu.

“Tiếng gì vậy Yunho,em vừa nghe tiếng gì bên cạnh anh”

“Ko,ko có gì.Trong nhà tắm trơn quá anh trượt tay đau quá nên kêu lên thôi” – hần chối

“Anh cẩn thận đó,lúc nào cũng bất cẩn.Em ko ở đó lo cho anh ko biết anh ra sao nữa”

“Ừ...rrr...” – hần ừm một cách khó khăn khi bàn tay cậu ko ngừng xoa nắn ‘nó’

“Yunho anh sao vậy,giọng anh nghe lạ quá,anh ko khỏe a?” – Junki lo lắng

“Ừrr....a..anh...đang bệnh....cảm....” – hần cố nuốt hết tiếng rên xuống họng

“Anh nhớ ăn uống và ngủ đủ giấc cứ làm khuya như thế thì sao khỏe được,anh mà bệnh em xót lắm đây”

“Urrr...uh...anh...biết...rrròiii...” – hần biết chuyện gì sắp đến nên đã bịch chặt đt lại để hét lên,giải phóng ra trên tay cậu và bụng.Hần thở rồi nhanh chóng nói vào đt – “Em nói gì cơ,đt anh mất sóng?”

“À em nói anh đừng đến club qua lại với mấy cô gái trong đó nữa,cuộc sống phóng túng của anh sẽ hại anh đấy”

“A...anh...bỏ rồi” – hần nói mà muốn rút đt xuống đất,đôi mắt hần đang dán chặt vào cơ thể ko một mảnh vải của cậu và hần nhận thấy ‘cục cứng’ hần đã cứng lên lần nữa.’Nó’ đòi cậu ngay lập tức! Jaejoong leo lên giường nằm với tư thế ***y nhất khiến các con thú đói khát chỉ muốn vồ lấy cậu,ngấu nghiến mọi thứ trên người cậu.

“Yunho! Yunho! Yunho”

“Hả? anh nghe” – hần chợt tỉnh lại trở về hiện tại sao vài phút được bước đến cửa thiên đường và nhìn thấy thiên thần.Adam chẳng???

“Nãy giờ anh có nghe em nói gì ko,em gọi anh mãi?”- giọng cậu hờn trách

“Anh nghe,mà em nói gì?” – hần vẫn đang theo dõi những động tác nhỏ nhất của cậu chẳng hạn như Jaejoong chỉ liếm nhẹ quanh môi mình mà hần gần như muốn nổ tung.

“Em hỏi anh nhớ em ko? Muốn gặp em ko?” – Junki la lớn

“Anh muốn....anh muốn....anh muốn em ngay bây giờ,cưng à” – hần nói trong vô thức,con mắt nhìn cậu một cách thèm thuồng

“Anh...sao gọi người ta như vậy, ngược quá đi”

“Ưrrrrrrr ” – một âm thanh kéo dài ở trong phòng

“Yunho! giọng ai vậy? Em nghe tiếng ai khác,anh đang ở cùng ai vậy? Yunho tiếng đó là gì? Anh đang làm gì vậy Yunho? Anh có nghe em nói ko,trả lời em đi Yunho,Yunho...” – cậu cứ hét lên trong đt

Chiếc đt đã nằm trên ghế còn chủ nhân nó đã phóng tới giường đè chặt Adam ra rồi,ngay khi Jaejoong tự cắn môi dưới mình rên lên thì hần đã biến thành con thú vật nhào đến mút mát khắp người cậu để thỏa mãn cơn khát mà quên tất đi điện thoại.Mọi âm thanh rên rỉ vang lên,cả khi cậu rên tên hần,bảo hần nhanh và mạnh và cả lúc cứ ko ngừng khen cậu thật tuyệt,Junki nghe ko bỏ sót câu nào cả.Đt hần để suốt đêm,hết pin máy tắt.

— —
“Yoochn thiếu gia sao ủ rũ vậy?” – Yunho cười hí hờn

“Ya! mày đừng có đem bộ mặt hạnh phúc ra mà an ủi tao được ko?” – Yoochun bực bội liếc hần

“Ok ok vậy thì sao,chuyện gì khiến mày thê thảm vậy?” – Yunho trở về bộ mặt nghiêm túc

“Thì Susu đó,ghen tối ngày...tao mệt quá!” – Yoochun thở dài

“Cậu ta nổi tiếng là sát thủ đánh ghen mà,nhưng phải mày làm gì cậu ta mới ghen chứ.Chắc mày lại táy máy tay chân rồi phải ko?” – Yunho nhìn thẳng bạn mình ngờ vực

“Thì cũng tại mày đó” – Yoochun hét lớn

“Tao?” – hần tự chỉ vào mình

20. Chương 20

—————Flash back—————

Nửa đêm

Reng reng reng reng reng reng

“Alô oaoa...”

“Yoochun huyng híc híc”

“Junki? Em sao vậy? Sao khóc?” – Yoochun hoảng hốt ngồi phật dậy

“Em...huhu...huyng...em...” – Junki nức nở

“Ok bình tĩnh,nói mọi chuyện cho huyng biết”

“Em ko biết...huhu...em...em gọi đt...cho Yunho.....bla bla...” – Junki kể chuyện gọi đt về cho Yunho,Yoochun nghe mà nuốt nước bọt

“Em đừng buồn...em rất tốt chắc chắn sẽ tìm được người mình yêu mà” – Yoochun an ủi

“Huyng huhu...em uống say....và....lên giường...với người đàn ông lạ mặt huhu” – Junki khóc lớn hơn

“What? Junki em...em ko sao chứ? Em đang ở đâu?”

“Em đang trong nhà tắm,tên đó còn ngủ trên giường...huyng em sợ lắm huhu”

“Bình tĩnh,ko sao,ko sao đâu có huyng ở đây”

“Huyng,em...em muốn về Hàn...”

“Uhm em về đi,huyng sẽ chăm sóc em”

“Huyng...em yêu Yunho lắm huyng huhu”

“Junki à....”

“Huyng...em muốn chết”

“No no Junki,caml down ok! Em về Hàn ngay đi,mọi chuyện còn lại huyng sẽ lo ok.Hứa với huyng đừng làm chuyện gì dại dột”

“Huyng.....huhu”

...

“Chunnie làm gì mà lấm lét thế?” – Junsu bước từ phía sau đến

“À...ko...anh đang suy nghĩ chút chuyện” – Yoochun lắc đầu

“Nói em nghe đi Chunnie” – Junsu choàng tay ôm cổ Yoochn

“Susu à,nếu em yêu anh mà anh yêu người khác,em đòi tự tử thì anh phải làm sao?”

“Hửm????” – Junsu ngó người ra với câu hỏi đó – “Anh hỏi vậy là sao?” – mặt Junsu lập tức chuyển màu

“Ồ...Susu em đừng hiểu lầm,anh chỉ nói nếu,nếu thôi mà” – mặt Yoochun méo xeo

“Anh ko rỗi hơi nghĩ mấy chuyện mà ko thể,nói cho tôi biết anh yêu con nào?”

“No baby,I love you!” – Yoochun xua tay

“Anh yêu ai đến nỗi suy nghĩ như vậy hả?” – Junsu gào lên

“Anh ko có”

“Tôi ko tin,anh đúng là chứng nào tật nấy.Anh cút ngay cho tôi,tôi ko muốn nhìn thấy mặt anh nữa” – Junsu chỉ ra cửa

“Susu à,ko phải...”

“GET OUT NOW!”

—————-End Flash back—————

“À...”- Yunho gật gù – “Mày nói cái gì Junki....”

“Tại mày đó,ko tất đt cậu ấy nghe tiếng rên của mày và người khác.Bị tổn thương,trong khi mày nói đt với cậu ấy mà lên giường với người khác,ai mà ko shock”

“Ya! mày cũng biết là tao ko yêu Junki,với lại tao đã nói rõ từ lâu rồi” – Yunho nhúu mày

“Tao ko biết,chiều nay cậu ấy sẽ về đến Hàn,coi bộ ko đón cậu ấy về nhà tao được rồi.Thân tao còn lo chưa xong nữa” – Yoochun nhìn hấn

“Đừng nói là để cậu ta ở đây nhá,cậu ta cũng có biệt thự riêng mà” – Yunho né tránh

“Chính vì biệt thự riêng tao mới sợ,cậu ấy đang muốn chết,đang muốn chết đấy.Mày hiểu ko?” – Yoochun nhấn mạnh

“Đưa cậu ta về đây thì tao chết,mày ko biết Joonggie ghen đầu thua Susu của mày,mày giết tao còn sướng hơn”

“Tao sẽ nói chuyện với Jaejoong,cậu ấy sẽ hiểu dù sao cũng là một mạng người,thà để cậu ấy ghen 1 chút còn đỡ hơn đứng nhìn Junki tự sát,mày ko sợ ân hận cả đời sao?”

“Hiazzz....”

....

“Junki chào mừng em về” – Yunho nở nụ cười tươi

“Chào....anh” – cậu cúi đầu

“Anh và Yoochun đã chuẩn bị phòng cho em,em nghỉ ngơi đi.Khi nào khỏe chúng ta đi chơi” – Yunho niềm nở

“Cám ơn...Yunho” – cậu thút thít – “E...em...sợ lắm...huhu” – cậu ôm lấy hấn – “E...em sợ...anh sẽ ghét bỏ em huhu....em sợ lắm Yunho” – cậu nói trong tiếng nấc

“Ok,ko sao rồi,em đã ở đây với anh và Yoochun.Ko ai có thể làm hại em nữa đâu” – hấn vuốt nhẹ lưng cậu

“Phòng chuẩn bị xong rồi...i...” – Jaejoong chết trân,cậu đứng giữa những bậc thang nhìn

“Junki...” – anh vội đẩy nhẹ ra – “Lên phòng nghỉ chút đi,anh cho người làm thức ăn ngon cho em”

“Cám ơn anh Yunho,anh tốt với em quá” – Junki cảm động

“Để anh đưa em lên phòng” – Yoochun vội nắm tay Junki dẫn đi và cười với Jaejoong một cái cầu hòa

“Joonggie lúc này...”

“Em hiểu,anh ấy chấn động và cần an ủi” – cậu cắt ngang lời hấn – “Nhưng em ko hi vọng sẽ có bất cứ tình cảm hay sự động viên ngoài cái ôm” – cậu nhìn trừng trừng vào hấn

“Dĩ nhiên” – hấn vội gật đầu

...

“Junki sao em ở đây?” – Yunho hoảng hốt thấy Junki chui trong góc của nhà bếp giữa đêm khuya

“Yun...Yunho....em sợ lắm....em sợ....huhu...” – Junki vội ôm hấn

“Đừng sợ,anh ở đây.Ko sao,ko sao đâu” – hấn dỗ dành

“Em ko dám ngủ....em thấy rất sợ....Yunho...ôm em đi....em cần anh” – cậu siết chặt hấn

“Junki,em nằm mơ thôi,ko có gì có thể làm hại em đâu.Em đang ở nhà anh,an toàn lắm”

“Ko...Yunho làm ơn....em cần anh....em ko dám ngủ một mình đâu” – Junki khóc lóc trên vai hấn

“Ok,em bình tĩnh.Anh đưa em về phòng” – Yunho thờ dãi đưa Junki về phòng cậu ấy,trong lòng anh cầu trời cho Jaejoong ngủ say đến sáng.

Phòng Junki

“Em ngủ đi,anh ở đây” – hấn ngồi trên giường nắm tay cậu

“Em sợ khi em ngủ anh sẽ đi mất”

“Ko đâu,nếu có đi thì cũng xuống bếp kiếm đồ ăn thôi” – hấn đùa

“Cám ơn anh Yunho” – Junki nhắm đôi mắt nặng trĩu.Đợi Junki ngủ say anh đi ra ngoài

“Joonggie!” – anh khẽ gọi khi thấy cậu đứng trước cửa phòng

“Anh ấy ngủ rồi à?” – cậu bình thường,ko cau có,ko bực bội

“Uhm có vẻ Junki đã chịu đả kích quá lớn,thần kinh bị ảnh hưởng” – Yunho khoát vai đưa cậu về phòng ngủ lại

“Vậy anh tính sao,cứ để anh ấy mãi như vậy sao?”

“Đợi cậu ta bình tĩnh hơn,anh sẽ khuyên cậu ấy đến gặp bác sỹ tâm lý”

....

1 tuần sau

“Cậu chủ có cậu thanh niên tên An Chi Hyun nói muốn gặp cậu Junki” – ông quản gia nói

“An chi huyn?” – Yunho nhắm lại – “Mời vào đi”

“Để tao gọi Junki xuống” – Yoochun bước lên lầu

“Chào anh tôi là An Chi huyn cứ gọi Kangta được rồi” – anh ngồi xuống sau cái bắt tay

“Vậy...anh làm bạn của Junki?” – Yunho nhìn người thanh niên khá điển trai trước mặt

“Anh ko biết tôi nhưng tôi biết anh.Junki từng cho tôi xem hình anh trong đt,anh đẹp trai hơn nhiều khi nhìn trực tiếp” – anh cười

“Junki cho xem qua ảnh à? Ko lẽ anh là người tỏ tình với cậu ấy?” – hấn chỉ tay vào người trước mặt

“Vâng,tôi về đây để giải quyết chuyện giữa hai chúng tôi.Thật ra thì...” – Kangta dăm chiêu

“SAO ANH LẠI ĐẾN ĐÂY,ANH CÚT ĐI,CÚT NGAY ĐI” – Junki gào lên khi thấy anh

“Junki,anh xin lỗi.Anh đến tìm em mong em hãy nghe anh nói đã” – anh vội tiến đến gần

“TÔI KO MUỐN GẶP ANH,ANH LÀ TÊN KHỐN,ANH LỢI DỤNG TÔI SAY VÀ CƯỖNG BỨC TÔI...CÚT ĐI” – Junki gào lên khóc,Yoochun ôm chặt cậu trong tay

“Ko phải,anh ko có cưỡng bức em.Đêm đó cả hai đều say mà...”

“TÔI CẢM GHÉT ANH,ĐỪNG BAO GIỜ XUẤT HIỆN TRƯỚC MẶT TÔI NỮA”

“Anh về đây là muốn nói rõ mọi chuyện với em.Anh yêu em,anh biết em ko chấp nhận được sự thật.Anh ko bao giờ muốn có được em bằng cách đó”

“ĐỦ RỒI LÀM ƠN LÀM ƠN HÃY ĐỂ TÔI TỰ LỪA DỐI BẢN THÂN MÌNH ĐƯỢC KO? TÔI KO MUỐN,TÔI KO MUỐN PHẢI THỪA NHẬN RẰNG TÔI CÙNG ANH LÀM CHUYỆN ĐÓ,TÔI KO MUỐN HUUH KO MUỐN HUUH” – Junki ôm mặt gục đầu xuống

“Junki,anh xin lỗi,xin em hãy cho anh 1 cơ hội để chứng minh rằng anh yêu em”

“Tôi ko yêu anh,tôi chỉ yêu mỗi Yunho thôi.Tôi sinh ra là để dành cho anh ấy ngoài anh ấy ra tôi sẽ ko yêu bất kỳ một ai” – Junki thoát ra vòng tay của Yoochun lao đến ôm chặt Yunho

“Junki” – hấn khẽ gọi

“Yunho nói cho hấn biết anh cũng yêu em,anh nói đi” – Junki khóc,vùi đầu lên ngực hấn

“Junki anh...” – hấn nhìn qua cậu,cậu vẫn đứng kế Yoochun ko nói lời nào

“Yunho em yêu anh và em biết anh cũng yêu em mà,làm ơn nói đi Yunho” – Junki ngược lên nhìn hần,hần ầm úng nói được lời nào.Chợt Junki giật con dao gọt trái cây trên bàn dí sát cổ tay – “Yunho! nói,nói anh yêu em đi,anh nói đi”

“Junki,em bình tĩnh,bỏ con dao xuống đi” – mọi người hoảng loạn vây quanh cậu

“Nói,em muốn nghe anh nói anh yêu em,anh nói đi” – Junki gào lên,con dao cắt vào da mỏng,máu

“JUNKI ĐỪNG!” – Yunho la lên – “Em bỏ con dao xuống trước đi rồi anh nói”

“Ko! em muốn nghe bây giờ,em muốn nghe anh nói anh yêu em.Anh nói đi” – Junki thúc con dao sát hơn

“Anh nói đi” – Jaejoong lúc này đã lên tiếng,cậu hiểu đây là hoàn cảnh nào – “Anh cứ nói đi” – cậu gât đầu nhẹ với anh

“Junki,anh yêu em,em bỏ con dao xuống đi” – Yunho nhìn thẳng Junki nói

“Yunho,em biết em biết mà.Em chấp nhận,em sẽ là người yêu của anh,duy nhất mình anh thôi” – Junki quăng con dao xuống ôm vòng lấy hần

Anh xin lỗi nhưng người anh yêu duy nhất ko phải là em – Yunho ôm nhẹ lưng Junki rồi nhìn sang cậu

....

“Bác sỹ cậu ấy sao rồi?” – mọi người đứng lên khi vị bác sỹ bước xuống

“Tinh thần cậu ấy có vấn đề,tuyệt đối ko để chịu shock hay áp lực.Cứ nghỉ ngơi nhiều và uống thuốc theo toa,tuần tới tôi sẽ đến khám lại” – vị bác sỹ đưa toa thuốc cho Yunho

“Cảm ông ông” – Yunho bắt tay và kêu quản gia đưa vị bác ra cửa

“Yunho chuyện đến nước này,mày phải giả làm người yêu của Junki thôi” – Yoochun vỗ vai hần

“Ko được” – hần từ chối

“Yunho đây là lúc nào rồi,cậu ấy vì mày mà bị tâm thần,mày nên có chút trách nhiệm chứ”

“Tôi xin lỗi,có lẽ tôi ko nên về đây làm bệnh tình cậu ấy nghiêm trọng hơn” – Kangta thiếu não

“Ko ai muốn chuyện này xảy ra,ko ai có lỗi cả” – Jaejoong lên tiếng – “Yunnie,anh có trách nhiệm trong chuyện này nên anh phải giúp Junki khỏe lại”

“Joonggie”

“Em hiểu,em cũng ko vui về gì khi đẩy anh cho người khác.nhưng người đó là Junki.Anh từng lợi dụng anh ấy,gìờ thì đến lúc anh phải trả” – cậu nói,gìọng có chút mỉa mai

“Anh xin lỗi Joonggie” – hần cúi đầu

“Trong thời gian tới,em sẽ dọn ra ngoài sống”

“Tại sao?” – hần nhú mày

“Nếu em ở đây anh sẽ ko thể toàn tâm chăm sóc Junki được,em tin anh.Em tin tình yêu của chúng ta” – cậu nhìn hần

“Jaejoong sẽ ở khách sạn gần đây,mày có thể thường xuyên gặp cậu ấy” – Yoochun đề nghị

“Kangta tạm thời anh đừng đến đây nữa,Junki có chuyển biến chúng tôi sẽ báo với anh” – Jaejoong quay sang nói với anh

“Cám ơn cậu,làm phiền mọi người rồi” – Kangta cúi chào ra về

“Minnie chút nữa học về đem qua nhà Junsu,để nó sống ở đó sẽ an toàn hơn” – cậu nói với Yoochun

“Joonggie,mọi chuyện sẽ qua thôi,anh hứa.5 năm qua tình yêu của anh ko thay đổi thì bây giờ cũng vậy” – hần ôm lấy cậu

“Em tin” – cậu siết chặt cái ôm niềm tin

21. Chương 21

Tuần đầu

[Joonggie anh nhớ em lắm! Junki tự nhốt trong phòng ko chịu ra ăn cơm,ko chịu nói chuyện bác sỹ nói cậu ấy có thể bị trầm uất.Mới 1 tuần trôi qua sao mà dài quá,căn nhà này trống vắng quá Joonggie à.Ngày mai anh sẽ đến thăm em,ko gặp em chắc anh điên lên mất.Yoochun đã làm lành với Junsu,bọn họ cứ thân mật trước mặt làm anh càng nhớ em nhiều hơn.Anh nhớ mọi thứ của em,anh yêu em]

Tuần thứ 2

[Joonggie mới hôm qua gặp em vậy mà hôm nay anh đã nhớ em.Anh nghiện em mất rồi,Junki vẫn vậy ko có diễn biến gì cả,anh muốn ôm em ngủ mỗi đêm.Dường như đêm nào anh cũng ko dám ngủ say vì Junki sẽ lén vào phòng anh nếu anh ngủ say anh sẽ tưởng là em và ôm ngủ.Anh ko muốn tạo thêm phiền phức nào khác cả,điều anh cần là em thôi]

Tuần thứ 3

[Joonggie à,anh phải làm sao đây? Junki càng ngày càng đáng sợ,cậu ấy dùng con dao bắt anh ôm cậu ấy và phải thề độc.Anh sợ lắm Joonggie,anh chỉ muốn bỏ mặc tất cả để đến bên em thôi.Em hãy tin anh,anh nhất định sẽ đón em về nhà đường hoàng nói với Junki với thế giới này em là người anh yêu nhất]

Tuần thứ 4

{Joonggie,anh nghĩ sao này anh ko nt cho em được nữa mất.Junki lấy trộm dt anh xem toàn là tin nhắn của anh gửi cho em.Cậu ấy ghen bảo anh ko chung thủy còn đòi sống chết,anh nhớ em lắm.Anh chỉ muốn đâm cậu ấy một cái cho cậu ấy tỉnh ra thôi.Ngày nào cũng về căn nhà này,nó lạnh lẽo quá.Minnie cũng ko ở đây,anh có thăm nó,nó nhớ em,no muốn 3 chúng ta sẽ cùng ăn sáng và cùng đi siêu thị.Anh hứa với nó sẽ mang chị hai nó về nhà,em giúp anh giữ lời hứa đó nha]

Tuần thứ 5

[Anh muốn trốn ra ngoài gặp em nhưng Junki khóc lóc đòi chết,anh nhớ nhớ em lắm,bao lâu rồi anh ko được hôn em vậy? Thiếu thuốc nghiện của em anh chết mất joonggie à.Anh đang trốn trong nhà tắm mà nt cho em,anh chỉ cần nhận được tin của em thì anh sẽ có năng lực mà sống tiếp,đối diện cuộc chiến này,mọi chuyện sẽ qua nhanh thôi,Joonggie]

Tuần thứ 6

[Yunnie,em xin lỗi.Em phải làm sao đây? Em biết Junki rất đáng thương và anh ấy ko đáng bị như vậy nhưng em là người Yunnie à,em ko phải thánh.Em ko chịu nổi khi phải lén lúc với anh như vậy,em ko vụng trộm cũng ko làm gì xấu.Sao yêu anh mà khó khăn đến như thế,em mệt quá.]

Tuần thứ 7

[Yunnie à,1 tháng rưỡi rồi đó anh vậy mà em cứ tưởng 1 năm rưỡi chứ.Ngày nào đi học về em đều trong căn phòng 4 bức tường này,ko có anh cũng ko có em.Em ko biết mình ngủ bao lâu nữa chỉ nhớ là em nhận được tin nhắn nói rằng Junki lại khóc và anh ko đến với em được.Em nhớ anh lắm]

Tuần thứ 8

[Hôm nay anh nói Junki đã khỏe lại nhiều,đã ra chịu ra ngoài và tiếp xúc với mọi người.Yunnie 2 tháng rồi.Em ko biết thử thách này sẽ kéo dài bao lâu nữa nhưng em dần đang mất lòng tin đi.Anh và em cả tuần chỉ nhắn mỗi 1 tin cho nhau vì anh sợ Junki ghen vậy còn em,em ko biết ghen phải ko anh?]

Tuần thứ 9

[Joonggie thời gian qua anh xin lỗi,Anh biết em đã chịu nhiều đau khổ nhưng em hãy tin anh chưa từ bỏ phút nào mà anh ko nghĩ về em.Anh muốn uống rượu mỗi đêm để xoa dịu nỗi nhớ em nhưng nhớ lời em dặn ko được uống khi ko có em.]

Tuần thứ 10

[...]

[Joonggie sao cả tuần nay em ko trả lời tin nhắn cho anh vậy? Em có sao ko? Anh đến khách sạn họ bảo em trả phòng,em đi đâu vậy?]

Tuần thứ 11

[Yunnie,em dọn qua nhà bạn ở chung,em ko muốn sống trong cái nhà tù đó.Em định ổn định rồi sẽ báo với anh.Yunnie em nhớ anh nhưng em quen khuông mặt anh ra sao rồi.Làm sao đây có phải anh dần rời xa trái tim em ko?]

Tuần thứ 12

[Joonggie anh xin lỗi,mọi chuyện sẽ qua mà,em đừng nói như vậy.Anh sợ lắm,anh chết mất nếu ko có em.Những câu nói của em như cửa vào tim anh vậy,đau lắm em à.Em tin anh đi,những ngày em đi anh chưa từng cười dù chỉ một lần,anh ko thể cười khi trái tim lại ko muốn,nó muốn nhìn thấy em,muốn cảm nhận hơi ấm của em.Nó đang lạnh em à]

Tuần thứ 13

[Yunnie,em lo lắm,em ko biết anh có cùng Junki nói những chuyện làm những chuyện mà chúng ta thường làm ko? Anh có nói yêu anh ấy ko? Có ôm anh ấy ko? Có hôn anh ấy ko? Và có ngủ với anh ấy ko? Em nghĩ em ko muốn nghe trả lời vì anh nói ko em cũng sẽ cho là có,em mất lòng tin với anh rồi sao?]

Tuần thứ 14

[Joonggie,anh xin em làm ơn đừng nói như vậy với anh.Em biết là anh đã khóc khi đọc nó ko? Em biết là anh yêu em nhiều hơn bản thân mình mà,anh ko muốn dùng cách điên rồ như Junki để khiến người khác yêu mình nhưng anh sẽ khiến em hiểu được những gì anh nghĩ.1 tuần,anh hứa 1 tuần nữa anh sẽ đón em và Minnie về nhà.Đến lúc đó sẽ ko có gì chia cách gia đình mình nữa,chờ anh!]

Tuần thứ 15

[Joonggie anh đã nói chuyện với Junki rồi,cậu ấy khóc nhiều và hận anh lắm.Nhưng anh biết nếu ko nói thì anh sẽ mất em mãi mãi,anh gọi cho Kangta bảo đến giải quyết chuyện với Junki rồi,giờ anh chỉ biết có mỗi em thôi.Tối nay anh sẽ đến chỗ bạn em đón em về,Minnie ở nhà làm thức ăn chờ em đấy,anh nhớ em Joonggie]

...

King Kong

Cạch

“Xin lỗi tôi muốn tìm...” – hấn vội nói khi thấy người mở cửa – “Shiwon?”

“Jaejoong đang dọn đồ trong phòng anh vào đi” – Shiwon tươi cười,vẫn đang lau khô mái tóc và cái ngực trần của mình

“Yunnie anh đến rồi hả? Chờ em một chút” – cậu nói lớn khi nghe tiếng hấn

“Anh muốn uống gì ko?” – Shiwon bước đến tủ lạnh

“Ko,chờ Joonggie dọn đồ xong sẽ đi ngay cảm ơn” – hấn lịch sự từ chối

“Tôi ko hiểu sao Jaejoong lại yêu một người như anh” – giọng Shiwon có ý xúc phạm

“Cậu nói vậy là sao?” – hấn hơi cau

“Anh để người yêu mình khóc suốt 3 tháng,anh biết cậu ấy sứt bao nhiêu ký ko hả? Anh lo cho người kia bỏ bữa vậy anh nghĩ Jaejoong vẫn ăn ngon ngủ ngon sao?” – Shiwon tức giận nói

“Chuyện của chúng tôi,ko cần cậu lo” – hấn đập bàn đứng dậy – “JOONGGIE ĐỪNG DỌN NỮA,VỀ THÔI” – hấn hét lớn vào trong

Shiwon đi lại khóa cửa phòng bên ngoài

“Sao lại khóa cửa vậy,Yunnie cửa khóa rồi” – cậu la lớn cố đập cửa

“Cậu làm vậy là sao?” – hấn tiến gần lại cửa

Bốp

Shiwon nện thẳng vào mặt hấn,môi hấn chảy máu ra. – “Cái đánh này tôi thay Jaejoong đánh anh,anh nghĩ chỉ mỗi mình anh được yêu cậu ấy thôi à,anh ích kỷ lắm.Đêm nào anh cũng ôm người khác ngủ còn Jaejoong đêm nào cũng khóc,muốn khóc cũng ko dám.Tôi chỉ có thể ngồi nghe những tiếng nấc nhỏ,anh nói đi anh đã làm gì được cho người anh yêu hả?” – anh rít lên

Bốp

Hấn đánh trả – “Còn cậu? cậu nói cậu yêu Joonggie vậy cậu làm được gì,cậu cũng chỉ ngồi nghe em ấy khóc.Cậu làm được gì hà?”

“HAI NGƯỜI LÀM GÌ VẬY? THẢ EM RA ĐI,THẢ EM RA” – cậu gào lớn khi nghe tiếng cãi nhau

Bốp

“Tôi chỉ ước rằng anh sẽ chết bên người yêu kia của anh,tôi sẽ làm cho Jaejoong thực sự hạnh phúc.Cái thứ niềm tin của anh chỉ đáng quăng ra đường để mấy con thú gặm thôi.Chính cái sự phóng túng của anh đã làm hại Jaejoong làm cậu ấy khổ,anh là kẻ ko đáng có tình yêu”

Bốp

“Niềm tin,tình yêu,mấy thứ đó tôi đáng có hay ko.Ko do cậu quyết định,cậu quen Joonggie được bao lâu,yêu được bao lâu.Có lâu bằng tôi ko,5 năm.Tôi bỏ ra 5 năm để chờ em ấy xuất hiện lần nữa trong đời tôi.Tôi từ một thằng nhà quê ko biết gì,tôi ép mình phải thay đổi.Tôi hận em ấy hận em ấy chỉ phối con người tôi,chỉ phối cuộc đời tôi” – hấn quệt vết máu trên miệng – “Để có được em ấy tôi cam tâm bỏ đi cái họ do cha mẹ mình ban cho,bỏ đi quê nhà,bỏ đi lai lịch,bỏ đi ước mơ.Tôi bước thành con người khác,kêu căng,tự mãn và giàu có vì tôi ko muốn làm bẩn con người từng mang tên Shim Yunho nếu có ghét tôi,hận tôi cũng chỉ là Jung Yunho” – hấn nhếch môi nhìn Shiwon

“YUNNIE MỞ CỬA CHO EM,SHIWON MỞ CỬA RA” – cậu gào lớn và khóc khi nghe những lời hấn

“Tôi ko hiểu rõ con người anh,tôi biết anh yêu Jaejoong rất nhiều thậm chí hơn cả tôi nhưng anh có nghĩ anh cứ giữ cậu ấy bên mình là hại cậu ấy ko.Anh ko để cậu ấy tự do lựa chọn con đường của mình thậm chí ngay cả khi gặp chuyện cậu ấy chẳng thể gọi cho ai.Nếu tôi ko phải là bạn học của cậu ấy thì ko biết 3 tháng qua cậu ấy sẽ sống và chống chọi mọi chuyện như thế nào”

“Tôi đã đi đến nước này thì tuyệt đối ko còn đường rút,tôi ko cho em ấy tự do lựa chọn,Phải tôi chiếm hữu và ích kỷ bất kể Joonggie có yêu tôi hay ko thì tôi cũng sẽ làm cho em ấy phải yêu tôi vì ko có em ấy sẽ ko có Jung Yunho như ngày hôm nay.Bên cạnh tôi là lựa chọn tốt nhất cho Joonggie”

Cạch

“Yunnie” – cậu lao đến ôm lấy hấn,sờ vào vết thương trên mặt hấn – “Em yêu anh,em yêu anh,em ko cần biết anh có yêu em hay ko em vẫn ko rời xa anh”

“Thật ko công bằng” – Shiwon khẽ lắc đầu,và nở nụ cười cay đắng

“Cuộc sống ko bao giờ công bằng,nhất là trong tình yêu” – hấn hôn lên mái tóc cậu – “Cám ơn đã chăm sóc Joonggie 3 tháng qua” – hấn cầm vali của cậu kéo ra cửa

“Shiwon cám ơn,cậu là bạn tốt nhất mà tớ quen đấy” – cậu cười nhẹ với Shiwon,anh đưa cậu ra xe. – “Tạm biệt” – cậu vẫy tay

“Jaejoong” – Shiwon gọi giật mạnh cậu vào lòng và đặt lên môi cậu nụ hôn.Mọi chuyện diễn ra quá nhanh khiến Yunho ko kịp phản ứng chỉ biết nhìn.Shiwon thả cậu ra khi môi đã chạm vào môi cậu,chỉ là nụ hôn nhẹ.

“Shiwon” – cậu hơi gắt vì hành động đó

“Tôi đặt dấu ấn lên môi cậu ấy để nhắc cho anh nhớ,bất cứ khi nào sơ xuất tôi sẽ giành Jaejoong về tay mình.Tôi sẽ yêu cậu ấy nhiều hơn anh bất kể anh quen trước tôi bao lâu” – Shinwon nhìn thẳng vào mắt hắn

“Lên xe” – hắn đẩy vào cậu vào xe trước,quay sang cảnh cáo Shiwon – “Chuyện đó tuyệt đối sẽ ko xảy ra...ngay cả khi tôi chết” – hắn đánh mắt nhìn Shiwon rồi chui vào xe,lăn bánh.

Jaejoong,em nhất định phải hạnh phúc – Shiwon nhìn theo chiếc xe xa dần đến khi chỉ còn thấy mỗi chấm đen cuối phố

...

Biệt thự Yunho

“Jaejoong huyng!” – thằng nhóc chạy vù vù ra cửa

“Minnie” – cậu ôm nó xoay vòng vòng – “Huyng nhớ Minnie quá”

“Em nhớ anh hai và chị hai lắm híc” – thằng nhóc chu mỏ

“Nhóc con lấu cá hả?” – cậu cú nhẹ lên đầu nó

“Minnie anh hai có việc cần cần giải quyết với chị hai em,ngoan về phòng ngủ sớm đi” – hắn chống hông nhìn thằng nhóc

“Em hiểu,em cũng buồn ngủ.Hẹn sáng mai nhé!” – nó nháy mắt với cả hai rồi theo chị giúp việc về phòng.

Hắn lôi cậu đi một cách thô bạo

Phòng Yunho

“Á bỏ tay em ra,đau quá” – cậu giật tay ra khỏi hắn,xoa cổ tay đã đỏ cả lên – “Anh làm gì vậy,mới về nhà đã bắt nạt em rồi”

“Làm gì hả,anh hỏi em em sống ở nhà tên đó,hắn có làm gì em ko?” – hắn quát lên

“Làm gì làm gì,anh nói vậy là sao? Câu này là em hỏi anh mới đúng,em hỏi anh có làm gì với Junki trên giường này ko?” – cậu nạt lại chỉ tay về giường

“Ya! anh đang hỏi em,ai cho em hỏi ngược lại anh hả?”

“Sao mới về nhà là kiếm chuyện gây với em rồi,vậy đón em về làm gì,để em sống ở nhà Shiwon còn tốt hơn” – cậu gắt lên

“Em nói gì,em muốn sống chung với tên đó hơn anh sao? Anh bắt chấp nguy hiểm đón em về mà em nói với anh vậy sao?” – hắn đập tay lên bàn giặt dũ

“Tại anh kiếm chuyện trước mà anh bắt chấp cái gì,anh có gì mà bắt chấp.Anh vui vẻ bên Junki còn chưa đủ sao,anh đừng có giận cá chém thớt,em ko nhìn anh đâu” – cậu khoang tay trước ngực lườm hắn

“...” – hắn nhìn cậu rồi cởi cái áo thun tay dài ra trước con mắt sưng sốt của cậu – “Bắt chấp tính mạng để yêu em,vậy được chưa?”

“A...anh....sao lại thế này?” – giọng cậu run run chỉ vào cơ thể hoàn hảo của hắn thì giờ đây nó chỉ chút trước ngực là những dấu móng tay cào xước cả dao đến tứa máu,hai bên cánh tay cũng có và thêm những vết dao cắt phải,chỉ là xước da nhưng lại quá nhiều trông rất khiếp

“Mỗi khi anh vô tình nhắc đến em cậu ấy lại phát bệnh ko ngừng chửi rửa và cào cấu anh,anh sợ phản kháng sẽ làm cậu ấy thêm kích động nên cứ để mặc” – hắn thở ra ngồi phịch xuống giường – “Vậy có đủ để yêu em chưa?”

“Híc...Yunnie...híc” – cậu khóc ôm lấy hắn

“Chỉ cần có em bên cạnh,vậy là đủ” – hắn cười,sờ lên môi cậu – “Đây là lần thứ mấy hắn hôn em hả?”

Cậu giơ 2 ngón tay lên, chỉ là những cái ôm cái hôn phớt qua khi cậu khóc vì sức hịu đựng của nỗi đau đã đi quá giới hạn.

22. Chương 22

“Em là của riêng anh, anh sẽ rửa sạch dùm em” – hắn ép chặt môi cậu, mút lấy môi cậu, nụ hôn cậu sâu khi hắn cố nghiêng đầu để đẩy lưỡi vào trong miệng cậu, vờn bắt cái lưỡi cậu. Nó cũng khôn ngoan đáp trả chứ ko quậy phá như mọi khi. tay chân hắn lột sạch mọi thứ trên người cậu và hắn. Đôi môi hắn đánh dấu khắp nơi trên người cậu như chỉ định độc quyền, ngón tay hắn bóp cái mông tròn của cậu rồi lại trượt vào nơi nhỏ bé kia – “Chỗ này hắn chạm vào chưa?” – ngón tay hắn cọ quậy trong cậu

“Urrr....chưa....chỉ có...urr...Yunnie...mới được....urr...chạm vào” – cậu cắn môi mình khi khoái cảm

“Uhm em thuộc quyền sở hữu của anh” – hắn gặt đầu với trả lời của cậu, nâng đùi cậu lên hắn tiến vào thật dịu dàng

“Nrrrrrrrrrrrr” – cậu rướn người lên khi cảm nhận cơ thể hắn đang điều khiển, chi phối thể xác và tâm hồn cậu

“Joonggie....chật quá” – hắn cố đẩy mạnh và sâu hơn sau 3 tháng xa cách, mọi nhớ nhung đều được trút hết vào trong cậu

“Urrr....Yunnie à....yêu em....yêu em nhiều hơn đi” – cậu rên lên

“Anh yêu em....Joonggie....” – hắn ôm lấy cơ thể vốn đã nhỏ con mà còn tụt ký, cậu khó thở với thân hình vạm vỡ của hắn nhưng lại ko muốn dừng lại, cậu nhớ hắn bên trong cậu như thế nào, khiến cậu rên rỉ van xin như thế nào, chỉ có mỗi mình hắn mới khiến cậu điên lên như thế.

— — —
10 năm sau

“Chị haiiiiiiii”

Cốc – “Ya! đã nói bao nhiêu lần, huyng là con trai là con trai nghe chưa hả?” – cậu cú đầu nó

“Em đói quá àaaaa”

“Minnie à, em 16 tuổi rồi, ko phải 6 tuổi đâu mà dùng giọng đó” – cậu lắc đầu với điệu bộ dùng suốt 10 năm mà ko chán

“Đồ ăn sáng xong chưa? ” – giọng trầm vọng vào bếp

...

“Minnie chút nữa tan học em có về nhà ko?”

“Ko, em hẹn Bumnie đi thư viện đọc sách, anh hai hỏi làm gì?” – nó gặm miếng bánh mì to dùng trong họng

“Anh mày hỏi ko được sao, có bồ rồi ko cần anh hai nữa chứ gì?”

“Uhm” – nó gặt đầu

“Ya!” – hắn rít lên

“Appa, appa đừng giận chú Changmin, chú ko cần appa nhưng Hojoong cần appa, umma cần appa là được rồi” – đứa nhóc nhỏ xíu ngồi chính giữa nói

“Cũng là Joonggie nhỏ của appa ngoan nhất, thương con ghê” – hắn hôn vào má thằng bé

“Phải rồi cái giọng điệu này năm xưa Minnie này cũng đã trải qua. Cháu cưng à đến khi cháu bằng chú bây giờ thì cháu sẽ hối hận khi nói ra câu nói đó” – Changmin bĩu môi tiếp tục ăn

“Nè đừng làm hư Joonggie nhỏ bé của huyng” – Jaejoong xoa đầu thằng nhóc

“Hức,ngày xưa ko nhờ em thì hai người làm gì có ngày hôm nay.Sau khi lấy nhau bỏ bê em ko lo,tệ hơn sau khi có Joonggie nhỏ thì lại càng xem em vô hình,biết vậy hồi đó để anh hai lấy Junki huyng còn Jaejoong huyng thì lấy Shiwon,đẹp cả đôi đường” – Changmin tặc lưỡi nuối tiếc

Binh – bốp

“Shim Changmin,anh cắt tiền tiêu vặt của em 1 tháng” – anh hai nó gõ vào đầu bằng cái muỗng

“Shim Changmin,huyng sẽ ko nấu thức ăn cho em 2 tháng” – chị hai dùng cái chén đập vào đầu nó

“Chú Changmin,cháu sẽ ko hôn chú nữa năm luôn” – thằng nhóc chu mỏ lên nói

“Ồ Joonggie nhỏ thật thông minh giống như Joonggie lớn vậy” – hấn hôn thằng nhóc rồi hôn cậu

“Cũng là Joonggie nhỏ của chúng ta ngoan nhất,thương quá à” – cậu hôn nó rồi hôn sang chồng

“Jung Yunho,Jung Jaejoong,Jung Hojoong – gia đình 3 người ăn hiếp Changmin lẻ loi này.Được rồi,đi tìm Bunnie thôi!” – nó cầm chìa khóa xe bỏ đi

...

Club Mirotic

“Con ngủ chưa mà dám tới đây?” – Yoochun trêu

“Con tao ngoan lắm ngủ từ sớm rồi” – hấn cười – “Nó càng lớn càng giống Joonggie,đẹp và thông minh”

“Tao thấy nó lấu cá giống mày hơn,mày nhớ hôm bữa tao dắt Yoosu qua nhà mày chơi ko? Chút nữa con tao xuống nói tao là người xấu vì hồi đó đòi sàm sỡ Jaejoong,hóa ra là thằng con quý của mày gieo tiếng ác cho tao.Nó còn đáng sợ hơn cả Minnie hồi nhỏ nữa” – Yoochun chán ngấm khi nhắc đến con của hấn – “Ghe hơn nữa mỗi khi tao nói chuyện với Jaejoong thì nó bay vào đá tao,nó nói mày dạy nó phải bảo vệ umma nó khỏi những con sói đôi lớp cừu” – Yoochun liếc hấn

“Haha tại mặt mày gian quá,mà đâu phải riêng mày đâu với ai nó cũng cấm đụng vào umma nó.Thằng nhóc khôn thật,đúng là con tao haha” – hấn ngửa mặt lên trời cười

“Yunho oppa” – giọng quen quen

“Hi Gin,em còn ở đây sao,vẫn yêu nghề?” – hấn cười vui vẻ

“Ko,em đến thăm chị em thôi,bây giờ lớp nhỏ nhiều người đẹp hơn em sao cạnh tranh nổi.À để em giới thiệu đây là Dana Diva mới của club đây” – cô giới thiệu cô bạn đi cùng

“Mời người đẹp ngồi chung” – Yoochun hớn hở

“Em nghe danh Yunho oppa lâu rồi,anh rất phong độ và đẹp trai.Em mời anh một ly được ko?” – cô đưa ly rượu lên

“Anh ko bao giờ từ chối người đẹp” – hấn cười nốc cạn ly rượu

“Hai anh ra nhảy cùng em nhé” – cô kéo tay Yunho,Gin kéo Yoochun

Nhạc hô hào,tuy đã 30 nhưng cả hai vẫn phong độ và trẻ trung nếu ko nói ra ko ai biết được số tuổi thật của họ cả.Cả hai có gia đình và con trai,họ ít đến club và đi khuya.Chủ yếu là về sớm với vợ con nhưng hai thằng bạn nói khổ ăn chơi này vẫn lấu lấu hợp mặt uống vài ly.

“Ôi trời hai em đó xinh quá,đêm nay mày ko được giành với tao đó” – tiếng bàn tán

“Xi...có tới 2 em,mày ôm hết ko.Tao thích em mặc áo trễ ngực kìa,da trắng môi hồng nhất là cặp đùi thon quá,ý ý hình như đang cười với tao” – tiếng bàn tán

“Em bên cạnh xinh hơn,mông to giống đít vịt dễ thương á á đang vẩy tay với tao kìa” – tiếng bàn tán

Yunho và Yoochun với tính háo sắc trời cho thì lập tức quay sang đại mỹ nhân nào thế?

“Joonggie / Susu “ – cả hai đồng thanh – “Sao họ ở đây?” – hai thằng bạn nhìn nhau rồi vội bỏ hai em ***y đang nhảy bước đến bàn trong góc

Vài thằng con trai đang bu quanh dụ dỗ, ve vãn – “Em tên gì vậy? Cho anh số đt được ko? Nhìn em hình như chưa đủ tuổi, để anh bảo vệ cho...”

“Làm ơn tránh xa vợ tôi” – giọng trầm đục khiến người nghe lạnh cả sống lưng

“Mấy cậu nhóc này có vẻ cần hiểu biết thêm nhỉ?” – Yoochun cười đểu nhìn bọn họ, lập tức họ chạy tán loạn

“Joonggie em làm gì ở đây?” – hấn cau mày hỏi cậu

“Ồ đến đây tức nhiên là chơi, còn anh?” – cậu cười nhẹ khẽ lườm qua sán nhảy hai cô gái vẫn đứng đó

“Anh....”

“Susu em đến sao ko gọi cho anh biết?” – Yoochun tỏ vẻ quan tâm

“Em chắc anh sẽ ngạc nhiên khi thấy em nhưng xem ra em ngạc nhiên hơn” – Junsu lườm cả hai

“Susu à, chúng ta cũng ra nhảy đi” – cậu kéo Junsu đi qua hai tên mặt ngố hướng về sân khấu.

Mọi ánh đèn và ánh mắt đều đổ dồn vào 2 người, có thể tưởng tượng được con gái thì ganh tỵ còn đám con trai thì thèm khát. Yunho và Yoochun chạy ra đứng cạnh vợ mình, lườm xung quanh ko cho bầy lang thú đến gần.

“Joonggie về thôi” – hấn kêu

“Em chưa muốn về, anh cứ vui chơi thoải mái đi. Em đâu có cấm anh chuyện gì đâu, lúc này hình như anh gặp bạn cũ, anh nên chào hỏi người ta đừng mất lịch sự như vậy” – cậu cười dịu dàng

“Susu đừng nhảy nữa, anh muốn về” – Yoochun nắm tay Junsu

“Em mới đến mà, lúc này anh nhảy đẹp lắm. Lâu rồi em chưa thấy anh vui như vậy, thấy anh vui làm em cũng hạnh phúc lắm” – Junsu nở nụ cười thiên thần

Jaejoong và Jusu bỏ ngoài tai những lời của hai ông chồng đang van xin họ ngừng lại những điệu nhảy quyến rũ này.

“Joonggie về thôi, anh nhớ con quá!” – hấn kéo kéo tay cậu

“Ừm em mới đến mà.... á có cột kia” – cậu lắc đầu chỉ tay về hướng cái cột giữa sân khấu

“No! em muốn nhảy thì nhảy với anh nè” – hấn khoát chặt vòng eo cậu lẫn đôi môi

“Susu, em đừng nhảy xa anh quá” – Yoochun cố bắt Junsu khi cậu cứ cố tình lộn vờn giữa các chàng trai xung quanh

“Yunnie anh ôm em như vậy sao em nhảy được” – Jaejoong chu mỏ

“Anh thề sẽ ko ra ngoài ban đêm nữa, ko biết em sẽ đến đầu cùng Junsu, nguy hiểm quá” – hấn ôm cậu thì thầm

“Chunnie anh đừng sờ hông em ở đây mà, đông người nhìn lắm” – Junsu cố gạt tay Yoochun ra khỏi hông mình

“Anh sẽ giết chết tên nào dám lại gần em, chết tiệt kiểu này anh phải ở nhà canh em thôi” – Yoochun rít lên

...

“Yunnie em muốn ra sông Hàn hóng gió 1 chút” – cậu nũng nịu

“Một chút thôi nhé” – Yunho siêu lòng trước ánh mắt cúm con của cậu

....

“Chunnie...tối nay em ko về nhà”

“Hửm ko về nhà thì đi đâu? Khuya rồi” – Yoochun nhìn đồng hồ trên xe

“Khách sạn” – Junsu nháy mắt

“Ồ...ờ...bà xã anh hiểu” – Yoochun cười híp mắt,phóng xe như điên tìm khách sạn gần nhất

....

Sông Hàn

“Yunnie, hôm qua em có gặp anh Kangta ở ngoài đường” – cậu leo lên cốp xe sau ngồi

“Họ vẫn khỏe chứ?” – hấn đứng đối diện cậu,hai tay đặt lên đùi cậu,vuốt dọc

“Vẫn vậy,Junki huyng hạnh phúc lắm.Họ tính nhận con nuôi” – cậu cười,chòang hai tay qua cổ hấn

“Uhm vậy thì tốt” – hấn rướn người tính hôn cậu

“Um” – cậu bịch miệng hấn lại,mắt hấn banh to nhìn cậu ngơ ngác – “Em già rồi,ko còn quyết rũ nữa”

“Ai nói,em lúc nào cũng quyến rũ cưng à” – hấn gỡ tay cậu ra

“Em 30 tuổi rồi làm sao bằng 16,17 tuổi bây giờ xinh đẹp,dễ thương và hiểu chuyện nữa haizzz....” – cậu thở ra

Hấn biết cậu đang nói đến chuyện lúc nãy hấn nhảy cùng Dana Diva mới của Club – “Ko đâu,em chính chắn và trưởng thành,1 kiểu quyến rũ đầy thuyết phục.Em biết là anh ko bao giờ cưỡng lại được em mà cưng” – hấn hôn lên đôi môi màu anh đào – “Anh chỉ sợ em chê anh già thôi,anh cũng 32 rồi.Là đàn ông có gia đình,rất hạnh phúc.Anh có người vợ ko bao giờ làm anh ngưng ham muốn và thằng nhóc con cực kỳ đáng yêu”

“Em cũng rất hạnh phúc Yunnie à” – cậu đáp trả nụ hôn

“Uhm chúng ta cần hơn thế để duy trì hạnh phúc” – hấn cười gian rồi bế cậu vào trong xe.

“Yunnie,mình về nhà đã” – cậu vội nói khi tay hấn đang lột quần áo của cậu

“Ko như vậy kịch tính hơn” – hấn đã hoàn thành các thao tác trên và đang thưởng thức thành quả của mình

“Urrrrr...Yu...Yunnie à.....” – cậu cười khích khích với cái lưỡi nhột nhạt của hấn

“Em chuẩn bị đi,anh sẽ làm đến khi trời sáng đấy” – hấn cười đều rồi quấy lấy cậu

“Aaaaaa.....Nrrrrrrrrrrr ” – chiếc xe nhúng nhিপ đến bình minh

END FIC

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/yeu-khong-hoan-doi>